

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PRÁVNICKÁ

Diplomová práce

**PRÁVNÍ ÚPRAVA HONEBNÍCH SPOLEČENSTEV A
MYSLIVECKÝCH SPOLKŮ**

Ing. Ondřej Ryšánek

Plzeň

2020

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	Ing. Ondřej RYŠÁNEK
Osobní číslo:	R15M0253P
Studijní program:	M6805 Právo a právní věda
Studijní obor:	Právo
Téma práce:	Právní úprava honebních společenstev a mysliveckých spolků
Zadávající katedra:	Katedra občanského práva

Zásady pro vypracování

1. Úvod
2. Vymezení pojmů
3. Historický exkurz
4. Současná právní úprava spolků
5. Současná právní úprava honebních společenstev
6. Vztah mezi mysliveckými spolky a honebními společenstvy
7. Stanovy mysliveckých spolků a honebních společenstev
8. Právní jednání za myslivecké spolky a honební společenstva
9. Analýza stanov vybraných mysliveckých spolků
10. Komparace se zahraniční právní úpravou
11. Závěr

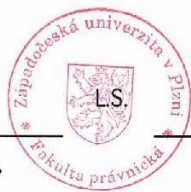
Rozsah diplomové práce:
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:
viz příloha

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Alexander Šíma**
Katedra občanského práva

Datum zadání diplomové práce: **30. ledna 2019**
Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2020**

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
děkan

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
pověřená osoba

V Plzni dne 1. července 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci na téma „*Právní úprava honebních společenstev a mysliveckých spolků*“ zpracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce, s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou v práci vyznačeny, citovány a uvedeny v seznamu literatury.

V Plzni dne 25. března 2020

Ing. Ondřej Ryšánek

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu této diplomové práce JUDr. Alexanderovi Šimovi za jeho vstřícný a obětavý přístup, podněty a odborné konzultace při zpracování této diplomové práce. Také bych rád poděkoval mé rodině a svým přátelům, kteří mi byli po dobu studia oporou.

Obsah

Úvod	1
1 Vymezení pojmů	3
1.1 Spolek	3
1.2 Pojmy související s myslivostí.....	5
1.3 Honební společenstvo	8
1.4 Myslivecký spolek	9
2 Historický exkurz	11
2.1 Vývoj spolkového práva	11
2.1.1 Od antiky do konce bachovského absolutismu.....	11
2.1.2 Od prosincové ústavy po současnost	13
2.2 Vývoj spolkové činnosti ve světle myslivosti jako práva.....	16
2.2.1 Od honebního regálu po zrušení roboty	16
2.2.2 Od honebního zákona pro Čechy po současnost.....	18
2.3 Vývoj spolkové činnosti ve světle myslivosti jako činnosti.....	20
3 Současná právní úprava spolků.....	22
3.1 Založení a vznik spolku	24
3.1.1 K založení nového spolku	24
3.1.2 Ke vzniku nového spolku.....	29
3.1.3 Fikce transformace na spolky	30
3.2 Členství ve spolku.....	31
3.2.1 Vznik členství	32
3.2.2 Obsah členství.....	33
3.2.3 Zánik členství.....	34
3.3 Orgány spolku.....	35
3.4 Zrušení a zánik spolku	37
3.5 Zvláštnosti v úpravě mysliveckého spolku.....	39
3.5.1 Povinnosti mysliveckého spolku a jeho členů	39
3.5.2 Oprávnění mysliveckého spolku a jeho členů	44
4 Současná právní úprava honebních společenstev	46
4.1 Povaha honebního společenstva	46
4.2 Založení a vznik honebního společenstva	48
4.2.1 K založení nového honebního společenstva	48
4.2.2 Ke vzniku nového honebního společenstva.....	50
4.3 Členství v honebním společenstvu	51

4.3.1	Vznik členství	51
4.3.2	Obsah členství.....	53
4.3.3	Zánik členství.....	53
4.4	Orgány honebního společenstva	54
4.4.1	Valná hromada	54
4.4.2	Honební starosta.....	56
4.4.3	Honební výbor	57
4.5	Zrušení a zánik honebního společenstva	58
4.6	K otázce majetku honebního společenstva.	60
5	Vztah mezi mysliveckými spolky a mysliveckými společenstvy	61
6	Stanovy mysliveckých spolků a honebních společenstev.....	66
6.1	Stanovy mysliveckých spolků	66
6.1.1	Obligatorní náležitosti.....	67
6.1.2	Fakultativní náležitosti.....	67
6.2	Stanovy honebních společenstev	69
6.2.1	Obligatorní náležitosti.....	69
6.2.2	Fakultativní náležitosti.....	69
7	Právní jednání za myslivecké spolky a honební společenstva	72
7.1	Za myslivecký spolek	72
7.2	Za honební společenstvo.....	74
8	Analýza stanov vybraných mysliveckých spolků	77
8.1	Metodika	77
8.2	Obsah stanov.....	78
8.3	Interpretace	80
9	Komparace se zahraniční právní úpravou	82
9.1	Bundesjagdgesetz	83
9.2	Bayerisches Jagdgesetz.....	84
9.3	Srovnání s českou právní úpravou.....	85
	Závěr.....	87
	Summary.....	90
	Seznam použitých zdrojů.....	94
	Seznam příloh.....	101

Seznam použitých zkratk

- ČMMJ** - Českomoravská myslivecká jednota.
- ESLP** - Evropský soud pro lidská práva.
- LZPS** - usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- MSp** - ministerstvo spravedlnosti ČR.
- MZe** - ministerstvo zemědělství ČR.
- NS** - Nejvyšší soud ČR.
- NSS** - Nejvyšší správní soud ČR.
- OSŘ** - zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- OSSM** - orgán státní správy myslivosti ve smyslu zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- OZ** - zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- ÚS** - Ústavní soud ČR.
- Ústava** - ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- ZoM** - zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Úvod

Lov a následně provádění práva myslivosti bylo na území českých zemí historicky spjata nejprve s výsadou panovníka a poté, po velmi dlouhou dobu, s vlastnictvím honebních pozemků. Koncem 18. století došlo ke změně agrární politiky habsburské monarchie, a k následnému rozdělování půdy drobným vlastníkům. Aby bylo vůbec možné na těchto pozemcích malých výměr právo myslivosti vykonávat, vznikla potřeba drobných vlastníků honebních pozemků sdružovat se a vytvářet společenstevní honitby. Pro tento účel byly historicky využívány umělé právnické osoby ve smyslu dnešních honebních společenstev.

Po druhé světové válce pak začalo být právo myslivosti od vlastnického práva k honebním pozemkům odlučováno a ze strany nevladníků honebních pozemků byly pro výkon práva myslivosti využívány právnické osoby ve smyslu dnešních mysliveckých spolků.

Obě dvě zmíněné korporace se v právním řádu uchovaly do současnosti, jsou stále využívány v podobném duchu a společně vstupují do vzájemných vztahů.

Diplomová práce s názvem „*Právní úprava honebních společenstev a mysliveckých spolků*“ se zabývá právní úpravou obou zmíněných korporací. Hlavním cílem této diplomové práce je na jednom místě obsáhnout a analyzovat pravidla, která tvoří základní právní rámec honebních společenstev a mysliveckých spolků a se zaměřením na právní jednání popsat vztah, do kterého tyto korporace mezi sebou vstupují. K naplnění tohoto cíle je v diplomové práci použita deskriptivní, analytická a kvalitativní komparativní metoda.

Diplomová práce je rozdělena do devíti dílčích částí, které na sebe logicky navazují. Jedná se o vymezení pojmů v diplomové práci použitých, vývoje právní úpravy spolků a spolkové myslivosti na území českých zemí, dále uvedení současné právní úpravy spolků v České republice se zaměřením na zvláštnosti mysliveckých spolků, a rovněž uvedení současné právní úpravy honebních společenstev v České republice za stanovení otázky, zda honební společenstvo je spolkem či nikoli.

V dalších dílčích částech diplomové práce pak bude popsán vzájemný vztah a povaha vztahu těchto dvou korporací, dále bude pojednáno o stanovách

obou korporací se zaměřením na doporučené fakultativní náležitosti těchto stanov a rovněž bude pojednáno o právním jednání každé z těchto korporací, přičemž důraz bude kladen na právní jednání činěné mezi honebními společenstvy a mysliveckými spolky.

V závěrečných dílčích částech bude provedena analýza stanov vybraných mysliveckých spolků se zaměřením, zda obsahují fakultativní náležitosti, příp. jaké. V poslední části diplomové práce bude česká právní úprava honebních společenstev a mysliveckých spolků porovnána s právní úpravou německou, resp. bavorskou.

Ačkoli dílčí témata této diplomové práce jsou již obsahem mnoha vysokoškolských prací, věřím, že jedinečnost a přínosnost této diplomové práce je právě ve zpracování průniku problematiky mysliveckých spolků a honebních společenstev. Jedná se o pohled na zcela jedinečný vztah dvou korporací, které se v českém prostředí při myslivecké činnosti hojně vyskytují a z jejichž činnosti a vzájemných vztahů mohou vznikat soudní spory. Diplomová práce by rovněž mohla sloužit pro laickou i odbornou veřejnost, jak právnickou, tak mysliveckou, a to jako souhrn této problematiky spolu s odkazy na odbornou literaturu a relevantní judikaturu.

Podklady pro zpracování této diplomové práce byly čerpány z komentářové literatury, odborné literatury, vysokoškolských učebnic, dokumentů vlády České republiky, judikatury soudů, právních odborných článků a z odborných mysliveckých publikací, zejména pak z periodika *Myslivost*. Veškeré tyto podklady jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Stav účinných právních předpisů, které jsou v diplomové práci uvedeny, je ke dni 31. 3. 2020.

1 Vymezení pojmů

1.1 Spolek

Spolek, jako civilní právnická osoba korporátní povahy, je právně ukotven v OZ. Je systematicky zařazen do první obecné části OZ, hlavy II. upravující osoby, dílu 3. obsahující právní úpravu právnických osob, oddílu 2. týkajícího se korporací a konečně pododdílu 2 v rozmezí § 214 – 302. Ač to OZ výslovně neformuluje, právě z výše popsaného systematického řazení odborná literatura dovozuje, že spolek je právnickou osobou korporativní povahy.¹ Korporaci jako právnickou osobu vytváří podle ust. § 210 odst. 1 OZ společenství osob. Právnická osoba korporativní povahy vznikne tedy spojením více osob do nové, další osoby, která sleduje společný účel.²

V současné právní úpravě legální definice spolku chybí. Proto bývá spolek, jako subjekt soukromého práva, vymezován odbornou literaturou svými pojmovými znaky.³ Za tyto pojmové, chceme-li základní znaky, považuje Ronovská (i) osobní korporativní podstatu spolku, tedy sdružení nejméně tří fyzických nebo právnických osob se společným zájmem, (ii) princip dobrovolnosti a otevřenosti členství, (iii) spolkovou samosprávu s limitovaným vlivem státu na právní poměry spolku (iv) existenci členské základny s hlasovacím právem a (iv) účel činnosti jiný než hospodářský (neziskový účel spolku).⁴ Deverová pak rozděluje základní znaky spolku na členy sledovaný společný zájem, samosprávu, dobrovolnost členství, oddělení majetkových sfér spolku a jeho členů s vyloučením zákonného ručení členů spolku za spolkové dluhy a spolkovou činnost jako hlavní činnost spolku. Zároveň definuje samotný spolek, jako „úcelově univerzální společenství osob charakterizované jejich společným zájmem“.⁵ Právnický slovník k pojmu „spolek“ uvádí, že se jedná

¹ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 661.

² KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017, s. 204 – 205.

³ DAVID, L. § 214. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1094 – 1095.

⁴ RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*, 2008, s. 25.

⁵ DEVEROVÁ, L. § 214. In: SVEJKOVSKÝ a kol. *Právnické osoby v novém občanském zákoníku*, 2013, s. 186 – 188.

o organizaci se samostatnou právní subjektivitou, sdružující se na základě dobrovolného členství lidí spjatých společnými cíli nebo zájmy.⁶

Jako příklad společného zájmu, coby jednoho ze základních znaků spolku, odborná literatura uvádí zejména ochranu zájmů ve spolku sdružených osob, dosažení společného cíle, naplnění individuálního cíle nebo realizaci veřejně prospěšné činnosti, jejíž efekt se vztahuje i k osobám stojícím mimo spolek.⁷

Zásada spolkové samosprávy jednak naplňuje ústavní princip odluky soukromoprávních korporací od státu, a zároveň stanovuje, že státu nepřísluší jakkoli zasahovat do rozhodování orgánů spolku.⁸ Je pouze na volbě na spolku, resp. na vůli jeho zakladatelů a později na rozhodnutí příslušného orgánu spolku, jaké vnitřní uspořádání spolku bude zvoleno, jak bude probíhat jeho rozhodování, jakým způsobem a zda vůbec budou přijímání noví členové nebo jaká budou práva a povinnosti členů.⁹ Spolkovou samosprávu lze vnímat rovněž jako vůli a rozhodnutí každého, zda korporace bude či nebude vytvořena.¹⁰ Stát může zasáhnout do spolkové samosprávy pouze v případech stanovených zákonem.¹¹

Každá osoba, která je podle zákona a stanov spolku způsobilá být jeho členem, a která sleduje se spolkem společný zájem, se může na základě principu otevřenosti a dobrovolnosti členství stát členem daného spolku.¹² Stanovy však mohou obsahovat selektivní požadavky na členství ve spolku v souvislosti s náplní členství a předmětem činnosti daného spolku.¹³

Dvořák k dalšímu základnímu znaku spolku argumentuje, že striktní oddělení majetku spolku od majetku jeho členů vyplývá ze samotné povahy

⁶ HŘEBEJK, J. Spolek. In: HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*, 2009.

⁷ DEVEROVÁ, L. § 214. In: SVEJKOVSKÝ a kol. *Právní osoby v novém občanském zákoníku*, 2013, s. 186 – 188.

⁸ Tamtéž.

⁹ HRABÁNEK, D. § 214. In: PETROV, J., VÝTISK, M., BERAN, V. a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. 2017, s. 278.

¹⁰ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*, 2014, s. 22.

¹¹ Nález ÚS ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 90/06.

¹² DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 662.

¹³ DAVID, L. § 214. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654)*, 2014, s. 1097.

spolku coby právnické osoby.¹⁴ Zároveň lze tuto zásadu dovodit z dikce ust. § 215 odst. 2 OZ, neboť ručení je institutem, který se váže k majetkovým právům.¹⁵

Poslední základní znak (princip neziskového účelu spolku) je ukotven v ust. § 217 OZ. Hospodaření spolku by mělo být založeno na jeho samofinancování. Spolkům je OZ umožněno vyvíjet vedlejší, doplňkovou hospodářskou činnost spočívající v podnikání nebo v jiné výdělečné činnosti, její účel však musí nutně spočívat v podpoře činnosti hlavní nebo v hospodárném využití spolkového majetku. Prostředky ze zisku musí být obligatorně použity pouze na správu nebo obnovení majetku, přičemž je zakázáno vytvářet zisk bez dalšího určení.¹⁶

1.2 Pojmy související s myslivostí

Diplomová práce se dále bude zabývat právní úpravou mysliveckých spolků, honebních společenstev a jejich vzájemnými vztahy. Proto je nezbytné mimo výše uvedenou definici spolku, jakožto elementární právní úpravy této problematiky, předeštlít význam pojmů myslivosti, práva myslivosti, honitby, držitele honitby, uživatele honitby, zvěře, honebního společenstva a konečně i mysliveckého spolku.

Myslivost

Význam pojmu myslivost a obsah oprávnění myslivost vykonávat je obsažen v úvodních ustanoveních ZoM. Podle ust. § 2 písm. a) ZoM je myslivost definována jako (i) soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a (ii) spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního kulturního dědictví.¹⁷ Uvedená definice myslivosti obsahuje tedy nejenom hospodářskou činnost člověka v přírodě ke vztahu k volně žijící zvěři, ale i dobrovolnou spolkovou činnost, která má za cíl udržet a rozvíjet myslivecké tradice a zvyky.¹⁸ Myslivost není v ZoM upravena jako zájmová aktivita. Myslivost je v ZoM koncipována jako regulovaná činnost k ochraně a rozvoji

¹⁴ Tamtéž.

¹⁵ DEVEROVÁ, L. § 215. In: SVEJKOVSKÝ a kol. *Právnické osoby v novém občanském zákoníku*, 2013, s. 188.

¹⁶ DAVID, L. § 214. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1104.

¹⁷ Srov. § 2 písm. a) ZoM.

¹⁸ SPÁČIL, J. a kol. *Občanský zákoník III. Věcná práva (976-1474)*, 2013, s. 253 – 255.

přírody. „Realizace myslivosti a práva myslivosti je v obecné rovině legitimním omezením vlastnického práva a jejich prostřednictvím naplňuje stát svou ústavní povinnost zakotvenou v čl. 7¹⁹ Ústavy České republiky.“²⁰

Právo myslivosti

Pojem myslivost nesmí být zaměňován s pojmem právo myslivosti. Právo myslivosti není v platné právní úpravě definováno.²¹ Nezbyvá nic jiného, než aby vyčerpávající definici výkonu práva myslivosti v subjektivním slova smyslu vytvořila odborná literatura, podle níž se jedná o samostatné věcné právo k věci cizí, kterou je v obecné rovině zvěř, působící na straně subjektu oprávnění *in personam*, kde osoba vykonávající toto právo je vždy konkrétní a splňuje požadavky veřejnoprávních norem pro výkon tohoto práva, subjektem povinností je však neurčitý okruh třetích osob, včetně vlastníků honebních pozemků, nejsou-li nositeli tohoto práva.²²

Obsah samotného práva myslivosti tvoří souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stádia a shozy paroží, jakož i užívat k výkonu práva myslivosti v nezbytné míře vlastních nebo cizích honebních pozemků. Užívání honebních pozemků zahrnuje oprávnění ke vstupu, vjezdu, provádění lovu, nošení zbraní, umístování mysliveckých zařízení.²³ ZoM prostřednictvím pronájmu společenstevní honitby umožňuje, že současné pojetí práva myslivosti není podmíněno vlastnictvím honebních pozemků. Bez honebních pozemků však výkon práva myslivosti není možný.²⁴

Právo myslivosti lze zařadit do rámce práva soukromého, s výrazným vlivem veřejnoprávní regulace, která je obsažena v ZoM. Ve vztahu ke zvěři, která má povahu *res nullius*, pak právo myslivosti nabývá charakteru věcného práva k věci cizí. Z důvodu nezbytné existence složky soukromoprávní povahy (zejména vlastnictví honebních pozemků), není výkon práva myslivosti pouze veřejnoprávním oprávněním.²⁵

¹⁹ Závazek státu dbát o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.

²⁰ Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 34/03.

²¹ Tamtéž.

²² PETR, B. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*, PR 6/2011, s. 271.

²³ Tamtéž, spolu s § 2 písm. h) ZoM.

²⁴ MAXA, Hubert. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ.* s. 245.

²⁵ Tamtéž.

Honební pozemek

Pojem honební pozemek je vymezen v ust. § 2 písm. f) ZoM pomocí principu zbytkové kategorie. Honebními pozemky jsou tedy všechny pozemky, které nejsou nehonební, přičemž výčet nehonebních pozemků je taxativní. Za nehonební může pozemek OSSM z vlastního podnětu nebo na návrh vlastníka prohlásit. Každý honební pozemek patří celý do jedné honitby.²⁶

Honitba

Právo myslivosti ve smyslu výše zmíněného souhrnu práv a povinností lze vykonávat pouze v honitbě, přičemž pojem honitba označuje soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků, které byly za honitbu příslušným OSSM uznány,²⁷ a které splňují zákonem stanovené podmínky.²⁸

Držitel honitby

Jako držitel honitby je označována ta osoba, které byla honitba rozhodnutím OSSM uznána, které primárně přísluší v této honitbě vykonávat právo myslivosti, a které případně přísluší s touto honitbou disponovat.²⁹ Typicky se jedná o honební společenstvo nebo jediného vlastníka všech honebních pozemků tvořících honitbu.³⁰

Uživatel honitby

Výkon práva myslivosti pak přísluší uživateli honitby, kterým je buď držitel honitby sám, nebo nájemce honitby, na kterého držitel honitby právo myslivosti převedl a honitbu mu pronajal.³¹ Užívání honebních pozemků, mimo případy, ve kterých je uživatelem honitby sám vlastník všech honebních pozemků v honitbě, nepředstavuje ani zčásti braní užitků z honebních pozemků. Ve vztahu k vlastníkovi pozemku se jedná o služebnost chůze, jízdy a trpění myslivecké činnosti, ve smyslu ust. § 2 písm. h) ZoM, jak je uvedeno výše.³²

²⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 10.

²⁷ Srov. § 2 písm. i) ZoM.

²⁸ Srov. § 17 ZoM.

²⁹ Srov. § 2 písm. m) ZoM.

³⁰ STAŠA, J. Myslivost. In HENDRYCH, D. a kol. *Právníký slovník*, 2009.

³¹ Srov. § 2 písm. n) ZoM.

³² Srov. k § 22 důvodové zprávy k zákonu č. 449/2001 Sb., o myslivosti, č. 449/2001 Dz.

Zvěř

Právní pojem zvěř je definován jako „*obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů*“³³ taxativně vymezených v ZoM. Z výše uvedené definice je patrné, že zvěř je podmnožinou volně žijících živočichů. Volně žijící živočich je pak v zákoně o ochraně přírody a krajiny definován jako jedinec živočišného druhu, jehož populace se v přírodě udržují samovolně.³⁴ V OZ, který je právním předpisem *lex generalis*, je obecně upraven pojem zvíře.³⁵ ZoM jako *lex specialis* k OZ stanovuje pro zvěř odlišný právní režim než OZ pro zvíře. Ústavní soud pak potvrdil právní statut zvěře jako *res nullius*, tedy věc nepatřící nikomu.³⁶ Nejedná se však typickou *res nullius* jak ji znalo římské právo, neboť žádná jiná, než zákonem určená osoba nemůže originárně nabýt vlastnické právo ke zvěři. Toto právo náleží za podmínek stanovených v ZoM pouze uživateli honitby.³⁷

1.3 Honební společenstvo

Honební společenstvo je právnickou osobou, korporací, jejíž vznik, registrace, orgány, způsob jednání, nakládání s majetkem, hospodaření a zrušení se řídí podle ZoM. ZoM je zvláštním předpisem ve vztahu k OZ, který problematiku právnických osob upravuje v obecné rovině a aplikuje se subsidiárně. Honební společenstvo je účelové sdružení vlastníků honebních pozemků, jehož jediným účelem je provádění myslivosti v jedné konkrétní, OSSM uznané honitbě, a to buď přímo, nebo prostřednictvím pronájmu této společenstevní honitby další osobě. Odborná literatura se rozchází v názoru, zda lze honební společenstvo považovat za spolek či nikoli. Rozbor této problematiky je blíže uveden v kapitole č. 4.1 diplomové práce. Členové honebního společenstva mohou být pouze vlastníci nebo spoluvlastníci honebních pozemků v honitbě, o jejíž uznání bude žádáno, přičemž vlastnické právo k honebním pozemkům na honební společenstvo nepřechází.³⁸ Jeden vlastník několika

³³ Srov. § 2 písm. b) ZoM.

³⁴ Srov. § 3 písm. d) z. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

³⁵ Srov. § 1045 a násl. OZ.

³⁶ Nález ÚS sp. zn. Pl. ÚS 34/03 ze dne 13. 12. 2006.

³⁷ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 20 – 21.

³⁸ Srov. Usnesení ÚS ze dne 20. 4. 2007 sp. zn. I. ÚS 756/07.

honebních pozemků může být členem více honebních společenstev, jedno honební společenstvo však nemůže mít dvě honitby.³⁹

Honebnímu společenstvu je podle ust. § 19 odst. 2 ZoM zapovězeno vlastním jménem podnikat ve smyslu ust. § 420 odst. 1 OZ. Přesněji řečeno, honebnímu společenstvu není umožněno podnikáním generovat zisk bez jeho dalšího účelového určení. Není ovšem vyloučeno, aby honební společenstvo určité příjmy generovalo a ty pak následně použilo k zajištění a naplnění svého specifického účelu. Za porušení zákazu generovat zisk bez dalšího účelového určení nestanovuje ZoM honebnímu společenstvu žádnou sankci.⁴⁰

1.4 Myslivecký spolek

Jako myslivecký spolek je označena právnická osoba, konkrétně obecný zájmový spolek.⁴¹ Účelem mysliveckého spolku, resp. předmětem jeho činnosti je výkon práva myslivosti v pronajaté honitbě. Jedná se o spolek, na který ZoM coby *lex specialis* k OZ, klade určité specifické požadavky. Jak bylo uvedeno v kapitole č. 1.3 diplomové práce, honitbu užívat a vykonávat v ní právo myslivosti může pouze buď (i) sám držitel honitby, nebo (ii) osoba, které byla honitba pronajata.

Podle ust. § 32 odst. 3 ZoM lze honitbu pronajmout pouze (i) české fyzické osobě, která je držitelem platného českého loveckého lístku, (ii) mysliveckému sdružení (podle platné právní úpravy mysliveckému spolku), jehož nejméně tři členové jsou držiteli platného českého loveckého lístku, nebo (iii) české právnické osobě, která na pozemcích v honitbě zemědělsky nebo lesnicky hospodářá nebo která má myslivost uvedenou v předmětu své činnosti a alespoň jeden člen statutárního orgánu nebo odpovědný zástupce je držitelem platného českého loveckého lístku.

S účinností OZ se v ZoM zmíněná myslivecká sdružení považují za spolky, přičemž terminologie ZoM doposud nebyla novelou upravena.⁴² Oproti spolku definovanému v kapitole 1.1 diplomové práce, musí myslivecký spolek naplnit určitou mysliveckou kvalifikaci, aby mu honitba mohla být pronajata. Alespoň tři členové každého mysliveckého spolku musejí být držiteli platného českého loveckého lístku. Ve smyslu ust. § 47 ZoM to znamená, že tito členové

³⁹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 80 – 81.

⁴⁰ Tamtéž.

⁴¹ Ve smyslu § 214 a násl. OZ.

⁴² Srov. § 3045 OZ.

mohou být pouze fyzickými osobami a zároveň pouze českými občany. Je tomu tak právě proto, neboť držitel honitby je odpovědný za myslivecké hospodaření v honitbě v souladu se zákonem a v případě pronájmu honitby tuto odpovědnost přejímá nájemce.⁴³

Vydání loveckého lístku je podmíněno věkem žadatele alespoň 16 let, jeho svéprávností, úspěšným složením odborné zkoušky z myslivosti, jeho bezúhonností a povinným pojištěním žadatele pro případ odpovědnosti za škodu.⁴⁴ Držitelé loveckého lístku tak alespoň částečně prokazují držiteli honitby, že jsou schopni s určitými znalostmi myslivecky hospodařit a že by jim měl být znám rozsah odpovědnosti za myslivecké hospodaření v honitbě.

⁴³ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 130 – 131.

⁴⁴ Srov. § 47 odst. 3 ZoM.

2 Historický exkurz

2.1 Vývoj spolkového práva

2.1.1 *Od antiky do konce bachovského absolutismu*

Právní úprava spolku se kontinuálně vyvíjí více než 2 600 let.⁴⁵ Jedním ze společných jmenovatelů vývoje právní úpravy spolku je intenzita míry zásahu státu do spolkové samosprávy, která se po celé období měnila.

Potřeba sdružovat se za účelem naplnění určitého cíle nebo společného zájmu provází člověka od počátku evropské civilizace a pramení z lidské přirozenosti. Již Zákon 12 desek z 5. století př. n. l. naplňoval potřebu společnosti a upravoval vznik soukromé korporace nazývané *collegium*. Formou *collegia* byly v římských časech organizovány např. kněžské sbory, řemeslnické cechy a politická seskupení. V závislosti na politickém a společenském vývoji, příp. stavu a způsobu vlády, se střídala období, ve kterých stát do činnosti *collegií* své zásahy minimalizoval s obdobími, kdy byla činnost *collegií* předmětem státního dozoru nebo represe.⁴⁶ Římské právo umožňovalo vznik a působení pouze takových *collegií*, jejichž účel nebyl zakázaný.⁴⁷

V době středověku spolky, jako právní institut sdružování lidí, přetrvaly a uplatnily se zejména v podobě církví nebo cechů. Jejich tehdejší právní úprava se však podstatně lišila od právní úpravy dnešní, kdy například zásada dobrovolnosti sdružování členů v korporaci zcela absentovala. Opuštění příslušné korporace mělo mnohdy negativní ekonomické, sociální či existenční následky.⁴⁸

V období novověkého absolutismu (již na našem území) byla spolková svoboda ještě výrazněji omezována a právní úprava naplňovala cíle a snahu absolutismu podřídit veškerou lidskou činnost státnímu dozoru. Snaha absolutistického panovníka omezit sdružovací právo a státní dozor nad každým nově vznikajícím spolkem byla naplňována například zavedením povolovacího režimu vzniku a činnosti spolků ukotveným mimo jiné dvorskými dekrety

⁴⁵ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017, s. 48 – 49.

⁴⁶ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 658 - 659.

⁴⁷ RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*, 2008, str. 21.

⁴⁸ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 658 - 659.

č. 462/1840 Sb. z. s. a č. 763/1843 Sb. z. s., který přetrval až do konce revoluce roku 1848.⁴⁹

Zásady dnešní podoby právní úpravy sdružovacího práva a chceme-li novodobá historie spolkového práva má své počátky okamžikem udělení Pillersdorfovy ústavy dne 25. dubna 1848 ve Vídni císařem, uherským a českým králem Ferdinandem V. Pillersdorfova ústava zaručovala spolčovací právo v § 22: „*Petiční právo a právo na vytváření spolků přísluší všem občanům. Výkon těchto práv budou upravovat zvláštní zákony.*“⁵⁰ Sdružovací právo a právo vytvářet spolky bylo do Pillersdorfovy ústavy ukotveno na základě částečného vyhovění petičních požadavků z 15. a 29. března 1848, které byly přijaty na schůzi pražského lidu ve Svatováclavských lázních.⁵¹

Pillersdorfova ústava však nikdy nebyla provedena (nenabyla účinnosti) a 4. března 1849 byla nahrazena Stadionovou ústavou, oktrojovanou císařem Františkem Josefem I. Stadionova ústava ve svém § 7 zapovídala protistátní charakter spolku: „*Rakouští občané mají právo shromažďovati se a spolky zřizovati, pokud se koli účel, prostředky, aneb spůsob shromáždění aneb spolčení ani právu nepřičí, ani státu nebezpečen není. Vykonávání tohoto práva, jakož i výminky, pod nimiž se spolkovní práva nabývají, vykonávají aneb pozbývají, ustanoví zákon.*“⁵² Císařský patent č. 171/1849 Ř. z., který Stadionovu ústavu prováděl, sice na jednu stranu zrušoval dosavadní právní předpisy týkající se spolků a povinnost úředního povolení ke vzniku spolku, avšak nově zavedl policejní dohled nad činností spolků. Ani Stadionova ústava však nikdy formálně účinnosti nenabyla. Dne 31. prosince 1851 byla zrušena tzv. Silvestrovskými patenty.⁵³

Během období tzv. bachovského absolutismu byl prováděcí císařský patent č. 171/1849 ř. z. zrušen a právní rámec spolkového práva byl obsažen v císařském patentu č. 253/1852 ř. z. o spolcích. Tímto patentem byl obnoven povolovací režim vzniku spolku, spolčovací právo znovu podléhalo většímu dohledu

⁴⁹ Tamtéž.

⁵⁰ Zákon č. 49/1848 PGS In: MATES, Pavel, KADLECOVÁ, Marta. *Vybrané dokumenty z dějin státu a práva na území ČSSR (1627-1939)*. 1979. s. 44.

⁵¹ POLIŠENSKÝ, Josef. *Minulost našeho státu v dokumentech*, 1971. s. 200-204.

⁵² Stadionova ústava In: Kadlecová, M., Mates, P., Schelle, K., Vlček, E.: *Dokumenty z dějin státu a práva na území ČSSR do roku 1938*. Brno 1983, s. 88 - 97.

⁵³ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 659 - 661.

ze strany státu a vývoj spolkového práva se vrátil o krok zpět. Teprve až (i) vydání říjnového diplomu dne 20. října 1860, ve kterém se císař František Josef I. zřekl absolutismu a (ii) vydání prosincové ústavy dne 21. prosince 1867 vedlo k publikaci zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím, který zrušil zpátečnický zákon o spolcích, a který upravoval spolkové právo až do roku 1951.⁵⁴

2.1.2 *Od prosincové ústavy po současnost*

Zákon č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím obecně vymezoval postavení obecných spolků, jejich práva a povinnosti, a zároveň upravoval práva a povinnosti politických spolků. Spolky byly podle tohoto zákona právními osobami a byly rozlišeny na spolky politické a nepolitické. Povolení politického spolku státem představovalo zásadní krok v rámci demokratizace tehdejší monarchie, neboť bylo občanům (mimo cizozemců, žen a nezletilců)⁵⁵ umožněno účastnit se veřejných záležitostí i mimo dosud stanovené limity.⁵⁶

Zákon o právě spolčovacím se nevztahoval na spolky a společnosti které měly „za účel zisk, ani ke spolkům bankovním, kreditním a pojišťovacím, k ústavům důchodním, spořitelním a půjčovným na zástavy“⁵⁷, na církve a náboženské společnosti, na společenstva a pomocné pokladnice živnostenské a na těžířstva a pokladnice bratrské. Vyjmenované korporace byly upraveny ve zvláštních zákonech.⁵⁸

Budeme-li posuzovat intenzitu ingerence státu do režimu činnosti spolku podle zákona o právě spolčovacím, zákon na jednu stranu odstranil povolovací režim vzniku spolku, na stranu druhou však (i) zakládal oprávnění zemské vlády zakázat zřízení spolku v případech nebezpečnosti spolku proti zákonu nebo právu⁵⁹ a (ii) v těchto uvedených případech umožňoval rozpuštění spolku.⁶⁰ Ustanovením § 4 tohoto zákona byl zřízen oznamovací režim při založení spolku

⁵⁴ Tamtéž.

⁵⁵ Srov. § 30 zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.

⁵⁶ I v současné právní úpravě politických stran nalezneme zásady vycházející ze zákona o právě spolčovacím, kdy ačkoliv není politická strana spolkem, stále se jedná o korporaci soukromého práva, a kde zákon č. 424/1991Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích nestanoví jinak, použije se obecná právní úprava právnických osob a korporací obsažená v OZ. Srov. KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017, s. 49 - 52.

⁵⁷ Srov. § 2 zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.

⁵⁸ Srov. § 2 a § 3 zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.

⁵⁹ Srov. § 6 zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.

⁶⁰ Srov. § 20 zákona č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.

a ustanovením § 12 tohoto zákona byla představenstvu spolku uložena povinnost oznámit policejnímu úřadu seznam členů spolku včetně adres jejich pobytu a členy, kteří budou spolek zastupovat v právním jednání. Policejní úřad zároveň (i) musel obdržet všechny dokumenty, které spolek rozdělával mezi své členy,⁶¹ (ii) musel být předem vyrozuměn o každém shromáždění spolku, (iii) mohl vysílat svého zástupce, aby kontroloval průběh shromáždění spolku a sepsal o věcech o nichž se rokovalo protokol,⁶² a jestliže se shromáždění sešlo v rozporu s výše uvedeným nebo by rokovalo o věcech, které spolku nepřísluší, nebo které jsou nebezpečné veřejnému pořádku, (iv) měl možnost shromáždění spolku rozpustit,⁶³ a to i za použití donucovacích prostředků.⁶⁴ Zároveň, pokud by policejní úřad zjistil, že bylo spolkem přijato usnesení, které by bylo v rozporu se stanovami spolku, zakládalo trestný čin, nebo jímž by si spolek osoboval zákonodárnou nebo výkonnou moc, mohl spolek rozpustit.⁶⁵

Na druhou stranu oprávněnost rozpuštění spolku byl oprávněn zkoumat Říšský soud. Zároveň byla spolkům přiznána úplná samospráva ve věcech řízení, nakládání s majetkem, vyřešení otázky členství, volby členů orgánů, navrhování a schvalování stanov, určení pravidel, které by urovnávaly spory vzniklé při spolkové činnosti a zrušení.⁶⁶

Právě z výše uvedených důvodů možnosti zásahu moci výkonné do spolkové autonomie nepovažuje Ronovská zákon o právě spolčovacím za normu, která by nějak výrazněji vymezovala prostor pro fungování spolku jakožto jednoho ze základních stavebních kamenů občanské společnosti.⁶⁷

Zákon o právě spolčovacím byl účinný i po zániku Rakouska-Uherska v roce 1918 a na základě zákona č. 11/1918 Sb. z. a n. byl recipován do právního řádu pozdější Československé republiky. V pomnichovském období a bezprostředně po německé okupaci byl tento zákon novelizován, a to vládním nařízením č. 13/1939 Sb. II a vládním nařízením č. 97/1939 Sb., přičemž smyslem těchto novel byla především eliminace politických sdružení, zpřísnění sankcí,

⁶¹ Srov. § 13 zákona č. 134/1867 Ř. z. o právě spolčovacím.

⁶² Srov. § 18 zákona č. 134/1867 Ř. z. o právě spolčovacím.

⁶³ Srov. § 21 zákona č. 134/1867 Ř. z. o právě spolčovacím.

⁶⁴ Srov. § 22 zákona č. 134/1867 Ř. z. o právě spolčovacím.

⁶⁵ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017, s. 57.

⁶⁶ Tamtéž.

⁶⁷ RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*. s. 22.

omezení intenzity sdružování členů spolků a snaha o co možná nejvyšší snížení počtu existujících spolků. Po ukončení druhé světové války byla dekretem prezidenta republiky č. 81/1945 Sb. zrušena veškerá nařízení a opatření protektorátní právní úpravy, jimiž nebo podle nichž byly některé spolky rozpuštěny, došlo k obnovení registračního principu, avšak byla ponechána úprava zákazu založení spolku, který byl nebezpečný pro stát nebo svým účelem odporoval právnímu řádu anebo jehož zřízení by nebylo ve veřejném zájmu. S účinností od 1. října 1951⁶⁸ byl zákon o právě spolčovacím nahrazen zákonem č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních.⁶⁹

Demokratickou právní úpravu zákona o právě spolčovacím nahradil strohý zákon č. 68/1951 Sb., který zrušil obnovený registrační princip, název „*spolek*“ nahradil názvem „*dobrovolná organizace*“ a jeho skrytým účelem bylo ponechat pouze spolky, které vyhovovaly a které byly podřízeny tehdejší státní politice.⁷⁰ Doposud existující spolky měly možnost se přeměnit v dobrovolné organizace nebo jiný vhodný útvar, pokud jejich činnost vyhovovala požadavkům zákona č. 68/1951 Sb. Nepřeměnili-li se spolky ve stanovené lhůtě, nebo rozhodlo-li tak usnesením představenstvo výboru⁷¹, dosavadní spolky byly zrušeny.⁷²

Přestože byly v roce 1964 vypracovány nové zásady zákona o právu shromažďovacím a sdružovacím, účinné novely se tento zákon nedočkal. Vzhledem k politickému prostředí 70. a 80. let minulého století došlo ke změně koncepce právní úpravy spolků až v roce 1990.

Po pádu komunismu byla svoboda sdružování deklarována především v čl. 20 LZPS.⁷³ Zákon č. 68/1951 Sb. byl nahrazen s účinností k 1. 5. 1990 zákonem č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, jenž obnovil spolkovou nezávislost na státní moci, samosprávu, zrušil téměř veškerý státní dozor nad spolky a obnovil ohlašovací princip vzniku spolků. Na zákonné úrovni bylo sdružování občanů

⁶⁸ Srov. § 13 zákona č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních.

⁶⁹ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017, s. 58 - 60.

⁷⁰ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017, s. 61-63.

⁷¹ Srov. § 9 odst. 2 zákona č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních.

⁷² DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 660.

⁷³ RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*. s. 22 – 23.

za jiným než hospodářským účelem, nově zakotveno v několika předpisech.⁷⁴ Samotný pojem „*spolek*“ nebyl obnoven, místo něj zákon přinesl novotvar „*občanské sdružení*“. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů byl několikrát novelizován v duchu své původní úpravy a byl účinný až do 1. 1. 2014, kdy byl nahrazen zákonem č. 89/2018 Sb., občanským zákoníkem. Ten obnovil tradiční pojem „*spolek*“.⁷⁵

2.2 Vývoj spolkové činnosti ve světle myslivosti jako práva

Myslivost, nebo prvotně lov, lidstvo provází od úsvitu jeho dějin.⁷⁶ Pro účely této kapitoly a práce je však spíše vhodné nastínit vývoj myslivosti jako práva ve vztahu k vlastnictví půdy. Právě historický vývoj myslivosti jako práva totiž podnítl u drobných vlastníků honebních pozemků potřebu vytvářet spolkovou činnost takovým způsobem, aby vůbec bylo možné právo myslivosti vykonávat. Tato kapitola se zaměřuje na vztah mezi právem myslivosti a vlastnickým právem k pozemkům, a na povahu samotného práva myslivosti. Historické etapy jsou rozděleny podle účinnosti konkrétních právních předpisů, které tyto vztahy zakládaly.

2.2.1 Od honebního regálu po zrušení roboty

Počátek myslivosti jako činnosti, kterou stát určitým způsobem reguluje, historicky spadá až k začátku tohoto tisíciletí. Do té doby se jednalo pouze o lov, který byl víceméně volný. V antickém období vlastník pozemku neměl výhradní právo na svém pozemku myslivost provozovat. Platila zásada „*in alieno venari licet*“ (na cizím jest dovoleno lovit), což znamenalo, že zvěř mohl okupací nabýt do vlastnictví i ten, kdo nebyl vlastníkem pozemků.⁷⁷ Teprve až s postupným upevňováním státní moci se právo lovu stalo díky vazbě na vlastnictví pozemků výhradou panovníka a šlechty. Právo lovu bylo v 11. a 12. stol. kodifikováno jako právo věcné, dominikální, které náleželo výhradně panovníkovi. Ten mohl právo

⁷⁴ Jednalo se o již zmíněný z. č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, dále o z. č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, z. č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech, z. č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v ČSSR (podle převládajících názorů je protiústavní), z. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (upravoval zájmová sdružení právnických osob), z. č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, z. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, z. č. 99/2004 Sb., o rybářství nebo z. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně (Srov. RONOVSÁ, K. Spolkové a nadační právo. s. 23.

⁷⁵ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 661.

⁷⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. XVII.

⁷⁷ PETR, Bohuslav. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. s. 270.

lovu převést spolu s majetkem.⁷⁸ Panovník měl právo lovu (honby) v lesích bez pána (jednalo se o zásadu vycházející z lenního zřízení)⁷⁹, z čehož se nejprve vyvinula instituce královských lesů a později tzv. honební regál. Na základě honebního regálu měl výsadní právo lovu pouze panovník, který toto právo mohl propůjčit šlechtě.⁸⁰

S růstem majetkového vlivu šlechty, církve a svobodných měst bylo postupně právo lovu a později právo myslivosti kodifikováno jako právo reálné, které souviselo s držbou nebo vlastnictvím pozemků. Každá pozemková vrchnost byla oprávněna se na území svého gruntu zmocňovat lovné zvěře.⁸¹ Kvůli růstu lidské populace a úbytku zvěře začal stát postupně lov regulovat, což lze považovat za počátek hospodaření se zvěří, a tudíž počátek myslivosti jako pojmu dnešního významu. První celostátní „Lovecký řád“ byl vydán v roce 1641. Následovaly další lovecké nebo lesní řády, z nichž významný je např. „Patent o myslivosti“ z roku 1786, který definoval, že svrchované právo myslivosti je považováno za právo státu, který jej realizuje prostřednictvím zeměpána, vlády a státní moci. Díky tomuto ustanovení se právo myslivosti transformovalo do samostatného práva v systému věcných práv,⁸² které patřilo státu a prostřednictvím jím vydávaných zákonů bylo právo myslivosti realizováno.⁸³

Dalším důležitým historickým milníkem bylo zrušení roboty v roce 1848 a s tím související vznik práva rolníků vlastnit půdu. Ke zrušení feudálního honebního práva a ke zrušení myslivosti jakožto výsadního práva šlechty došlo na základě říšského zákona č. 54 ze dne 7. března 1849, přičemž právo myslivosti se od této doby zakládalo na právu vlastnictví k pozemkům a bylo s vlastnictvím k pozemkům spojeno.⁸⁴ Tímto zákonem bylo omezeno právo panovníka k volné tvorbě vlastních honiteb, bylo zrušeno právo myslivosti na cizí půdě a bylo umožněno vlastníkovu pozemku o minimální výměře 115 ha v rámci katastru obce právo myslivosti za úplaty pronajímat. U drobných vlastníků, kteří nedosáhli minimální výměry zůstal výkon práva myslivosti povinně vázán na obecní komunu a takovýto vlastník pak nesměl na svém pozemku lovit. Honitbou byl

⁷⁸ ČECHURA, V. a kol. *Myslivost a právo*. s. 7.

⁷⁹ NOŽIČKA, J., *Přehled vývoje našich lesů*. str. 32.

⁸⁰ PETR, Bohuslav. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. s. 270.

⁸¹ Tamtéž.

⁸² ČECHURA, V. a kol. *Myslivost a právo*. s. 7.

⁸³ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. XVIII.

⁸⁴ PETR, Bohuslav. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. s. 271.

katastr obce, přičemž taková honitba musela být pronajata anebo myslivost musela být prováděna osobou znalou (myslivcem). Uchopení práva myslivosti jako práva reálného ve vztahu i k těm nejmenším pozemkům bylo základem lidové myslivosti.⁸⁵

Podle názoru autora této diplomové práce se mechanismus nastavený říšským zákonem č. 54/1849 Ř. z. stal mimo jiné základem potřeby drobných vlastníků pozemků vytvářet spolkovou činnost v souvislosti s držením a užíváním honebních pozemků a s výkonem práva myslivosti.

2.2.2 *Od honebního zákona pro Čechy po současnost*

Společenské změny a pokles stavu zvěře vedly k vytvoření nové koncepce práva myslivosti, kterou ke dni 1. 6. 1866 právně ukotvil zákon č. 49/1866 Čes. z. z., honební zákon pro Čechy. Tento právní předpis upravoval právo myslivosti v Čechách a definoval ho do podoby, kterou později recepční normou převzala právní úprava Československé republiky.⁸⁶

Honební zákon pro Čechy č. 49/1866 čes. z. z., ve svém ust. § 1 zdůrazňoval, že právo myslivosti je založeno na vlastnickém právu k pozemkům, přičemž se jedná o právo reálné, avšak výkon tohoto práva je omezen zákonem.⁸⁷ Dále potom ust. § 4 tohoto zákona zavedlo nový pojem „*společenstvo honební*“, kterým bylo myšleno společenství vlastníků domů s honebními pozemky (gruntovníků), přičemž ani jeden z těchto honebních pozemků nepřesahoval výměru 115 ha. Společenstvu honebnímu náležel výkon práva myslivosti, avšak toto právo mělo povinnost pronajmout nebo vykonávat ho prostřednictvím osoby znalé (myslivcem).⁸⁸

Honební zákon pro Čechy byl nahrazen dne 31. 3. 1941 vládním nařízením č. 147/1941 Sb, přičemž rámcové mechanismy a pojmosloví byly převzaty. Právo myslivosti bylo v ust. § 1 definováno jako výlučné oprávnění k lovu a k přivlastňování ulovené zvěře, přičemž se jednalo o právo reálné, které bylo nerozlučně spjato s vlastnictvím pozemků a jako samostatné právo nemohlo být zřízeno.⁸⁹ Byly rozlišovány honitby vlastní a společenstevní, které se lišily

⁸⁵ ČECHURA, V. a kol. *Myslivost a právo*. s. 8 -9.

⁸⁶ PETR, Bohuslav. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. s. 271.

⁸⁷ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. XXIX.

⁸⁸ Srov. § 6 zákona č. 49/1866 čes. z. z., honební zákon pro Čechy.

⁸⁹ Srov. § 3 vládního nařízení č. 127/1941 Sb., o myslivosti.

způsobem vlastnictví honebních pozemků a minimální požadovanou výměrou, přičemž výkon práva myslivosti příslušel ve vlastních honitbách vlastníkovu nebo uživateli pozemku, a ve společenstevních honitbách honebnímu společenstvu, které ho mohlo propachtovat nebo vykonávat ustanoveným myslivcem.⁹⁰

V poválečném období existovalo několik předpisů upravující myslivost a výkon práva myslivosti. Tuto roztržičnost nahradil zákon č. 255/1947 Sb., o myslivosti, ze dne 18. 12. 1947. Ust. § 1 odst. 2 tohoto zákona zachovávalo pojetí práva myslivosti jako práva reálného, které náleželo pouze vlastníkům honebních pozemků. Stejně jako u předchozí právní úpravy právo myslivosti mohlo být vykonáno ve vlastních nebo společenstevních honitbách, a to buď vlastníkem nebo honebním společenstvem.⁹¹ Honební společenstvo tvořili vlastníci honebních pozemků jedné společenstevní honitby, přičemž bylo konstituováno jako veřejnoprávní korporace.⁹²

Poválečný společenský vývoj směřoval ke zpřístupnění myslivosti co nejširším vrstvám obyvatelstva a jeho cílem bylo umožnit výkon práva myslivosti i tomu, kdo nevlastnil žádný honební pozemek. Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, který vycházel z ústavy z roku 1960 tento trend právně ukotvil a v rozporu s výše uvedeným historickým vývojem odloučil právo myslivosti od vlastnictví honebních pozemků.⁹³ Způsobem nastíněným v podkapitole 2.1.2 práce byl tímto zákonem do podoby dobrovolné společenské organizace přeměněn „Československý myslivecký svaz“ (později „Český myslivecký svaz“), který povinně sdružoval československé občany vykonávající právo myslivosti.⁹⁴ Další korporací konstituovanou tímto zákonem do podoby socialistické organizace byla myslivecká sdružení, která sdružovala pracující z měst a venkova vlastníci platné lovecké lístky za účelem vykonávání práva myslivosti v honitbách,⁹⁵ a která měla omezenou právní subjektivitu.⁹⁶ Jednotlivé pozdější novely tohoto zákona, a obzvláště pak novely po roce 1989, výkon práva

⁹⁰ Srov. § 5, § 8, § 10 a § 11 vládního nařízení č. 127/1941 Sb., o myslivosti.

⁹¹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. XX.

⁹² Srov. § 9 zákona č. 255/1947 Sb., o myslivosti.

⁹³ MAXA, Hubert. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ*. s. 245.

⁹⁴ Srov. § 3 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti.

⁹⁵ Srov. § 4 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti.

⁹⁶ Srov. § 1 vládního nařízení č. 20/1995 Sb., o nařízení ve věcech správních, společně, § 18 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31.12.1991 ve spojení s BRIM, Luboš, *Omezená právní osobnost pobočného spolku a její důsledky*, 2019, s. 216.

myslivosti opět přiblížily k vlastnictví honebního pozemku.⁹⁷ Mimo zmíněných novel zasáhl do mechanismu tohoto zákona zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, který mimo jiné přeměnil myslivecká sdružení na samostatné právní subjekty.⁹⁸

Konečně, zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů byl nahrazen s účinností ke dni 1. 7. 2002 současným zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, který upravuje honební společenstva a některá práva a povinnosti mysliveckých spolků a jeho členů.

2.3 Vývoj spolkové činnosti ve světle myslivosti jako činnosti

Odhlédneme-li od spolkové činnosti, kterou bylo nezbytné vyvíjet v souvislosti s výkonem práva myslivosti, je možné sledovat historický výskyt dalších různých korporací a sdružení, které naplňovaly potřebu uživatelů honiteb se organizovat zejména za účelem prosazování společných zájmů a organizování společných akcí. Níže je uveden výčet některých významných historických mysliveckých spolků.

Jako historicky první dobrovolné sdružení uživatelů honiteb na území ČR literatura zmiňuje „*Schwarzenberské lovecké bratrstvo*“ založené kolem roku 1692 v rámci Schwarzenberského dominia v jižních Čechách. Hlavní činností této korporace bylo finanční zajištění pohřebních nákladů členů bratrstva spolu s poskytnutím příspěvku pro pozůstalé. Další činností bratrstva byl rozvoj mysliveckých dovedností členů, obzvláště pak střelby. Bratrstvo mělo rovněž humanitní a religiózní náboj.⁹⁹

Jako další historický milník, který se týká myslivecké spolkové činnosti, lze považovat období konce 19. století a začátku 20. století. Toto období vynikalo vznikem mnoha spolků týkajících se myslivosti. Jako jeden z nejvýznamnějších lze považovat „*Ústřední spolek pro ochranu honby a chov loveckých psů v Čechách*“ založený v roce 1883, který mimo jiné vytvořil „*Českou kmenorodou knihu psů*“. Výše uvedené období bylo rovněž typické roztržitostí zájmů těchto jednotlivých spolků, které vystupovaly k otázce myslivosti s názorovou

⁹⁷ PETR, Bohuslav. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. s. 271.

⁹⁸ Srov. § 4 písm. c) společně s § 2 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

⁹⁹ PETR, B. a kol. *Schwarzenberské lovecké bratrstvo na Hluboké, Třeboni a Drahonicích: myslivecké bratrstvo sv. Eustacha v Hluboké nad Vltavou*, 2013, s. 11.

různorodostí. Fakt, že spolky vystupovaly nejednotně, mohl být překážkou zejména k podnětům legislativní tvorby týkající se myslivosti.¹⁰⁰

Jako důsledek této situace byla v roce 1923 založena první jednotná myslivecká organizace s názvem „Českomoravská myslivecká jednota“. Tato organizace byla v roce 1961, po sloučení se slovenským spolkem „Svazom polovních ochranných združení“, přejmenována na výše zmíněný „Československý myslivecký svaz“, který o sedm let později nahradil „Český myslivecký svaz“. V roce 1992 došlo díky novele č. 270/1992 Sb., která změnila zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ke zrušení povinného členství osob vykonávající myslivost v této organizaci. Zároveň také došlo k poslední změně názvu na „Českomoravskou mysliveckou jednotu“, která v současné době nepovinně sdružuje myslivce ČR, a která prostřednictvím početné členské základny svých pobočných spolků podstatně ovlivňuje myslivost v České republice.¹⁰¹

¹⁰⁰ Srov. *Historie Českomoravské myslivecké jednoty* [online] 2019 [cit. 2019-11-27]. Dostupné z: <https://www.cmmj.cz/historie-cmmj>.

¹⁰¹ Tamtéž.

3 Současná právní úprava spolků

Celé odvětví spolkového práva vychází z ústavně zaručeného práva svobodně se sdružovat. Toto právo je v českém ústavním pořádku zakotveno v čl. 20 odst. 1 LZPS¹⁰² a v čl. 11 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.¹⁰³ Garanci svobody sdružování na úrovni mezinárodních smluv obsahuje rovněž ve svém čl. 22 odst. 1 Mezinárodní pakt o občanských a politických právech.¹⁰⁴ Evropská unie v současné době svými normami spolkové právo nereguluje.¹⁰⁵

S účinností od 1. ledna 2014 je právní úprava spolků v České republice komplexně upravena v OZ. Jak již bylo výše uvedeno v kapitole č. 1.1 této práce, právní úprava spolků je v OZ obsažena v ustanoveních § 214 až § 302. Dále je právní úprava spolků obsažena v obecných ustanoveních o osobách (§ 15 až § 22 OZ), o právnických osobách (§ 118 až § 209 OZ) a o korporacích (§ 210 až § 213 OZ).¹⁰⁶

Spolků se rovněž dotýká právní úprava obsažená v zákoně č. 304/2013 Sb. *o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*, jež upravuje hmotně právní a procesní souvislosti spojené s veřejnými rejstříky. Mezi další právní předpisy ovlivňující spolky zejména v procesních právech, lze řadit zákon č. 292/2013 Sb. *o zvláštních řízení soudních* a zákon č. 99/1963 Sb., *občanský soudní řád*, vše ve znění pozdějších předpisů. Literatura zmiňuje rovněž zákon č. 216/1994 Sb., *o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů*, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje některé otázky spolkové samosprávy a řízení před rozhodčí komisí spolku.¹⁰⁷

Právní úprava související se spolky je obsažena i v podzákoných předpisech, a to v nařízení vlády č. 351/2013 Sb., *kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna*

¹⁰² „Právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích.“

¹⁰³ „Každý má právo na svobodu pokojného shromažďování a na svobodu sdružovat se s jinými (...).“

¹⁰⁴ „Každý má právo na svobodu sdružovat se s jinými, i právo zakládat na ochranu svých zájmů odborové organizace a přistupovat k nim.“

¹⁰⁵ DVOŘÁK, T. § 214. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 661.

¹⁰⁶ Tamtéž, s. 663.

¹⁰⁷ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 21.

*likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem (...) a vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 323/2013 Sb., o náležitostech formulářů na podávání návrhu na zápis, změnu nebo výmaz údajů do veřejného rejstříku a o zrušení některých vyhlášek.*¹⁰⁸

Při výčtu pramenů spolkového práva nesmí být zapomenuto na právní zásady (principy), které zejména soudům umožňují a usnadňují interpretaci a aplikaci právních norem.¹⁰⁹ Mezi základní (obecné) zásady soukromého práva lze řadit zejména zásadu autonomie vůle, zásadu legální licence, zásadu dispozitivnosti norem, zásadu ochrany slabšího, zásadu poctivosti a ochrany dobré víry, zásadu výkonu práv a povinností v souladu s dobrými mravy a veřejným pořádkem a zásadu nikomu neškodit.¹¹⁰

Mezi specifické zásady, které se týkají spolkového práva, lze řadit zejména zásadu sdružení nejméně tří osob ve společném zájmu, zásadu nevýdělečného účelu, zásadu dobrovolnosti spolu se zásadou autonomie vůle, zásadu spolkové samosprávy, zásadu zákonného neručení člena za dluhy spolku, zásadu osobně vázaného členství, zásadu nepřevoditelnosti členství, zásadu neexistence základního kapitálu, zásadu neexistence zákonné vkladové povinnosti, zásadu neexistence členské úhradové povinnosti u ztráty spolku, zásadu neexistence majetkové účasti člena v podobě podílu, zásadu odvozené právní osobnosti pobočného spolu od právní osobnosti spolku hlavního, zásadu použití zisku pouze na spolkovou činnost, zásadu ochrany spolkové činnosti, zásadu soudní ochrany členských práv nebo zásadu zrušitelnosti spolku pouze soudem.¹¹¹ Na uvedených právních zásadách je v OZ vystavěna právní úprava soukromoprávního postavení spolku, přičemž některé z uvedených zásad spolek přímo jako pojem definují (viz kapitola č. 1.1 této práce).

Právní úprava spolkového práva obsažená v OZ je právní úpravou obecnou a použije se tehdy, nestanoví-li zvláštní zákon podle zásady *lex specialis derogat generali* něco jiného. Jak bude zmíněno níže, existují spolky *sui generis*, jakým je

¹⁰⁸ Tamtéž.

¹⁰⁹ DVOŘÁK, J., ŠVESTKA, J., ZUKLÍNOVÁ, M. a kol. *Občanské právo hmotné. Svazek 1. Díl první: Obecná část.* 2013, s. 122.

¹¹⁰ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích.* 2014, s. 27 – 31.

¹¹¹ TELEČ, I. *Zásady nového spolkového práva.* Právní rozhledy. 2013, č. 22, s. 763-766.

například honební společenstvo, pro něž se právní úprava obsažená v OZ použije pouze podpůrně, použije-li se vůbec.¹¹²

3.1 Založení a vznik spolku

V soukromém právu je uplatňován princip dvoufázovosti konstituování právnické osoby. K založení (první fázi konstituování) dochází soukromoprávním projevem vůle zakladatelů, který směřuje „*k založení právnické osoby za účelem realizace vytyčeného a se zákonem souladného účelu*“.¹¹³ Takový projev vůle se nazývá zakladatelské právní jednání.

Zakladatelské právní jednání je pro vznik právnické osoby nezastupitelné hned ze dvou důvodů. Jednak se jedná o vyjádření vůle zakladatelů ustavit nový organizovaný útvar a jednak se jedná o vymezení záměru, resp. účelu tohoto nově založeného organizovaného útvaru.¹¹⁴

Ke vzniku (druhé fázi konstituování) pak dochází aktem veřejnoprávní povahy, nejčastěji však zápisem právnické osoby do zákonem určeného veřejného rejstříku.¹¹⁵ Zápisem do veřejného rejstříku je naplňována registrační zásada. Okamžik založení a okamžik vzniku právnické osoby je nezbytné rozlišovat. Na konci výše popsaného dvoufázového procesu je nový samostatný subjekt práv a povinností nadaný právní osobností a možností vystupovat v právních vztazích.¹¹⁶

3.1.1 K založení nového spolku

K založení zcela nového spolku může podle OZ dojít dvěma způsoby. Buď se jedná o dohodu alespoň tří zakladatelů o obsahu stanov, nebo se jedná o schválení návrhu stanov na ustavující schůzi spolku.¹¹⁷ Vzhledem k naplňování účelu společného zájmu je vyloučeno, aby spolek založil jediný zakladatel.¹¹⁸

¹¹² KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 138.

¹¹³ BÍLKOVÁ, J. § 123. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 646.

¹¹⁴ Tamtéž.

¹¹⁵ Viz zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.

¹¹⁶ BÍLKOVÁ, J. § 123. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 646.

¹¹⁷ HRABÁNEK, D. § 218. In: PETROV, J., VÝTISK, M., BERAN, V. a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. 2017, s. 280.

¹¹⁸ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 33.

Při založení spolku prvním způsobem je nezbytný konsensus zakladatelů o obsahu stanov. Zákonný pojem *zakladatelé* přitom označuje fyzické nebo právnické osoby (nebo obojí), které jsou vedeny společným zájmem (kvůli jehož naplnění spolek zakládají), a které jsou oprávněny spolek založit a následně podat návrh na zápis spolku do veřejného rejstříku.¹¹⁹ Fyzická osoba zakladatele nemusí překročit žádnou věkovou hranici, musí být pouze způsobilá k právnímu jednání.¹²⁰

Pojem *stanovy* pak lze podle literatury vnímat ve třech rovinách. Jednak jako smlouvou *sui generis* přijímanou zákonem stanovenou procedurou, dále jako společenskou smlouvu svého druhu a konečně jako zakladatelské právní jednání, konstitutivní akt, kterému „*přísluší zákonem dané oprávnění k úpravě některých vnitřních vztahů*“¹²¹ spolku.¹²² Je předpokládáno, že se bude obsah stanov v čase měnit a přizpůsobovat aktuálním potřebám spolku.¹²³

Stanovy zavazují jak členy spolku, tak spolek samotný, nikoli však již třetí osoby.¹²⁴ Zákon vyžaduje prostou písemnou formu stanov.¹²⁵

Minimálními obligatorními náležitostmi, které musí každé stanovy spolku obsahovat, jsou i) název a sídlo spolku, ii) účel spolku, iii) práva a povinnosti členů vůči spolku, případně určení způsobu vzniku práv a povinností a konečně iv) určení statutárního orgánu spolku.¹²⁶

Vedle výše určených obligatorních náležitostí stanov je obecně možné, aby stanovy obsahovaly jakékoli ujednání, na němž se členové spolku shodnou. Stanovy nesmí porušit kogentní ustanovení zákona, mohou se však odchýlit od jeho dispozitivních ustanovení nebo mohou upravit záležitosti zákonem

¹¹⁹ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 218 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1109.

¹²⁰ Srov. §31 OZ. RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 33.

¹²¹ DVOŘÁK, T. § 218. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 672.

¹²² Tamtéž.

¹²³ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 24.

¹²⁴ DVOŘÁK, T. § 218. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 672.

¹²⁵ Srov. § 123 odst. 2 OZ.

¹²⁶ Srov. § 218 OZ.

nepředvídané. Rozpor stanov s kogentní zákonnou úpravou má za následek jejich částečnou nebo úplnou relativní neplatnost.¹²⁷

Název spolku je jeho odlišujícím kritériem od ostatních spolků, přičemž nesmí být klamavý. Názvem spolek může naznačovat své zaměření, program nebo budoucí cíle. Zákonné požadavky na název spolku lze rozlišovat na obecné,¹²⁸ společné všem právnickým osobám a zvláštní,¹²⁹ týkající se pouze spolku. Mimo to se v názvu spolku může objevit například označení „svaz“, „hnutí“, nebo „klub“, což vyjadřuje vztah s jinými spolky.¹³⁰

Právní úprava spolku neobsahuje zvláštní ustanovení pro sídlo, proto se použije úprava obecné.¹³¹ Faktické sídlo je místem, kde veřejnost může spolek kontaktovat a kde je umístěna správa spolku, formální sídlo je místo zapsané ve spolkovém rejstříku. Každý se může dovolat faktického sídla, avšak spolek nemůže namítat, že má sídlo na jiném místě, než které je v rejstříku uvedeno jako jeho formální sídlo. S umístěním sídla musí vlastník předmětné nemovitosti souhlasit, přičemž sídlo spolku může být i v bytě, nenarušuje-li klid a pořádek v domě.¹³²

Účel, jako důležitý pojmový znak, odůvodňuje smysl existence spolku, jeho poslání či určitý účel, který má spolek svým předmětem činnosti naplňovat. Jedná se o vizi nebo ideu, která je činností spolku realizována. Obecná úprava právnických osob v OZ¹³³ zakotvuje povinnost vymezit v zakladatelském právním jednání konkrétní předmět činnosti. Vzhledem k poměru speciality právní úpravy spolku k obecným ustanovením o právnických osobách se obecná úprava nepoužije.

Ve stanovách postačí jako účel spolku vymezit základní vizi a nikoli konkrétní předmět činnosti spolku, tedy soubor nástrojů, jak tuto vizi dosáhnout. Účel spolku je zároveň vyjádřením společného zájmu do objektivizovaného cíle, ke kterému při vstupu do spolku členové přihlašují.

¹²⁷ BÍLKOVÁ, J. § 123 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 647 - 652.

¹²⁸ Srov. § 132 - 135 OZ.

¹²⁹ Srov. § 214 odst. 2 a § 216 OZ.

¹³⁰ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 218 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1111.

¹³¹ Srov. § 136 a § 137 OZ.

¹³² KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 218 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1112.

¹³³ Srov. § 123 OZ.

OZ zakazuje určité účely, které spolek nesmí svou činností naplňovat. Jedná se o obecný zákaz založit právnickou osobu za účelem porušování jakéhokoli práva nebo zákaz založit právnickou osobu s ozbrojenými složkami vybočující z výslovně dovolené zákonné úpravy.¹³⁴ Takovou osobu může soud prohlásit i bez návrhu za neplatnou a zahájit její likvidaci.¹³⁵ Dále se jedná o zákaz založení spolku pouze za výdělečným účelem. Spolek může dosahovat zisku pouze v rámci vedlejší hospodářské činnosti.¹³⁶

Mimo základní práva a základní povinnosti členů spolku uvedených v podkapitole č. 3.2.2 této práce je pouze na členech spolku, jaká další práva nebo povinnosti si ve stanovách dohodnou.¹³⁷ Takové právo nebo povinnost ovšem nesmí porušovat veřejný pořádek, dobré mravy ani postavení osob.¹³⁸ O určení statutárního orgánu spolku pojednává kapitola č. 3.3 této práce.

Druhým způsobem založení nového spolku je založení prostřednictvím usnesení ustavující schůze.¹³⁹ Jedná se o specifický způsob založení v případech, kdy je usilováno o co možná nejpočetnější členskou základnu. Minimální počet účastníků ustavující schůze ani v tomto případě nemůže klesnout pod tři osoby.¹⁴⁰ Ustanovení týkající se členské schůze spolku se na ustavující schůzi použijí obdobně.¹⁴¹

Během druhého způsobu založení spolku se na pozici zakladatele objevuje osoba svolavatele, která má hlavní zájem na vzniku spolku. Před samotnou ustavující schůzí svolavatel vyhotoví návrh stanov jejichž obsah a obligatorní náležitosti odpovídají výše uvedenému. Svolavatel dále určí okruh osob, jež by mohly mít zájem na založení příslušného spolku a těmto osobám písemně, elektronicky, formou zveřejnění v tištěném periodiku nebo na webových stránkách zašle nebo zveřejní pozvánku na ustavující schůzi.¹⁴² Pozvánka může

¹³⁴ Srov. § 145 OZ.

¹³⁵ Srov. § 129 OZ.

¹³⁶ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 47 - 48.

¹³⁷ Tamtéž, s. 71.

¹³⁸ Srov. § 1 odst. 2 OZ.

¹³⁹ Srov. § 222 - 225 OZ.

¹⁴⁰ Srov. § 225 OZ.

¹⁴¹ Srov. § 222 odst. 1 OZ.

¹⁴² KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 222 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1125.

být spojena s výzvou, aby se zájemci o členství nejpozději do konání ustavující schůze přihlásili. V praxi je doporučována písemná forma podání přihlášky.¹⁴³

Účastníky ustavující schůze jsou svolavatel spolu se zájemci o členství ve spolku. Před samotným započítáním ustavující schůze musí být přítomné osoby zapsány a podepsány v listině přítomných. Svolavatel nebo jím pověřená osoba¹⁴⁴ mají zákonnou povinnost ověřit správnost a úplnost této evidence. Důraz na správnost evidence je dán proto, že zápis v listině stvrzený podpisem nahrazuje podání řádné přihlášky do spolku.¹⁴⁵

Dále ustavující schůze probíhá v následujících krocích. V prvním kroku svolavatel nebo jím pověřená osoba schůzi zahájí, přičemž (i) sdělí počet přítomných členů, (ii) navrhne pravidla pro jednání ustavující schůze stejně jako pravidla pro volbu předsedy a dalších činovníků a (iii) seznámí přítomné s jednáním, které svolavatel již dříve v zájmu spolku učinil.¹⁴⁶

Ve druhém kroku je nutné (i) dosáhnout shody na obsahu stanov a takový návrh stanov potom schválit usnesením a (ii) zvolit členy statutárního orgánu. Zvolit je možné také členy dalších fakultativních orgánů, pokud jsou tyto ve stanovách určeny (orgány povahy dozorové, kontrolní, smírčí, které jsou většinou označovány dovětkem „komise“ nebo „výbor“).¹⁴⁷ Při založení spolku na ustavující schůzi je rovněž nezbytné určit osobu, která bude aktivně věcně legitimována k podání návrhu na zápis do spolkového rejstříku.¹⁴⁸

Při všech výše uvedených volbách je výsledkem usnesení ustavující schůze, které je přijaté nadpoloviční většinou hlasů osob přítomných v době hlasování. V okamžiku schválení stanov usnesením ustavující schůze je spolek založen. Zároveň v okamžiku založení spolku se ze zájemců stávají členové

¹⁴³ DVOŘÁK, T. § 222. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 677 - 678.

¹⁴⁴ Pověřenou osobou může být kdokoliv, kdo prokáže zmocnění svolavatele ke kontrole správnosti údajů o zájemcích.

¹⁴⁵ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 222 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654)*, 2014, s. 1125.

¹⁴⁶ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 35.

¹⁴⁷ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 224 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654)*, 2014, s. 1125.

¹⁴⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2017, sp. zn. 7 Cmo 354/2016.

spolku, kteří jsou nadáni právy a povinnostmi z takového členství plynoucích.¹⁴⁹
U svolavatele se členství ve spolku presumuje.¹⁵⁰

Je-li nezbytné jednat jménem spolku v období mezi jeho založením a vznikem, pak je osoba, která takto jedná z daného jednání právně zavázána sama. Jedná-li osob více, pak jsou zavázány společně a nerozdílně. Spolek jako právnická osoba může následně do 3 měsíců od svého vzniku učiněná jednání převzít, přičemž o této skutečnosti má povinnost informovat všechny své členy.¹⁵¹

3.1.2 Ke vzniku nového spolku

Vznik spolku se váže k okamžiku zápisu do spolkového rejstříku, přičemž spolkový rejstřík má charakter veřejného rejstříku s principy materiální a formální publicity zapsaných údajů a uložených listin. Účinky prvozápisu do spolkového rejstříku jsou konstitutivní, neboť právě dnem takového zápisu spolek vzniká jako nová právnická osoba.¹⁵²

Zápis do spolkového rejstříku je výsledkem návrhového řízení, které probíhá před příslušným¹⁵³ rejstříkovým soudem, ve kterém soud zkoumá, zda zapisované údaje¹⁵⁴ vyplývají z doložených listin.

Byl-li spolek založen dohodou zakladatelů, pak jsou návrh na prvozápis do spolkového rejstříku povinni podat všichni zakladatelé společně. Byl-li naopak spolek založen usnesením ustavující schůze, pak návrh na prvozápis do spolkového rejstříku podává osoba, která byla na ustavující schůzi určena.¹⁵⁵

Platí, že návrh na zápis musí být podán bez zbytečného odkladu, jinak do 15 dnů ode dne, kdy dané osobě povinnost podat návrh na zápis vznikla. Není-li taková povinnost splněna, může návrh na zápis podat každý, kdo doloží právní zájem na vzniku spolku a který zároveň doloží nezbytné listiny.¹⁵⁶ Návrh musí být podán na formuláři zveřejněném na webových stránkách MSp a podpisy na jeho

¹⁴⁹ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 223 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1127.

¹⁵⁰ Tamtéž, s. 1131.

¹⁵¹ RONOVSKÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 37.

¹⁵² DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 682.

¹⁵³ Viz § 75 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb.

¹⁵⁴ Náležitosti návrhu jsou obsaženy v § 120 OZ a v souvisejících ustanoveních z. č. 304/2013 Sb.

¹⁵⁵ DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 682.

¹⁵⁶ Srov. § 11 odst. 2 a 3 z.č. 304/2013 Sb.

listinné podobě musí být úředně ověřeny.¹⁵⁷ Řízení o zápisu spolku do spolkového rejstříku je osvobozeno od soudního poplatku.¹⁵⁸

V případě vad návrhu nebo v případě nedostatků má soud povinnost vyzvat navrhovatele k odstranění vad nebo k doplnění návrhu, přičemž opakovaná výzva není přípustná.¹⁵⁹ Soud může buď (i) návrh v pětidenní lhůtě odmítnout nebo zamítnout, (ii) je-li návrh bezvadný, pak provést zápis nebo v pětidenní lhůtě rozhodnout usnesením o zápisu, nebo (iii) o návrhu v pětidenní lhůtě nerozhodnout, přičemž v takovém případě nastává fikce vzniku spolku.¹⁶⁰ Pětidenní lhůta začíná běžet den následující, po dni podání návrhu na zápis.¹⁶¹ OZ navíc obsahuje literaturou rozdílně vnímané ustanovení o třicetidenní lhůtě a fikci vzniku po jejím marném uplynutí, které má být pojistkou proti zbytečným průtahům ve věci zápisu spolku do rejstříku.¹⁶²

Proti rozhodnutí rejstříkových soudů je možné podat odvolání, o kterém rozhodují vrchní soudy ve smyslu ust. § 10 odst. 2 OSŘ.¹⁶³

Nakonec je vhodné zmínit, že zápis do spolkového rejstříku může být proveden i notářem dálkovým přístupem a teoreticky na počkání. Taková možnost je ovšem na rozdíl od klasického návrhu k rejstříkovému soudu finančně náročnější.¹⁶⁴

3.1.3 Fikce transformace na spolky

Zajímavostí je, že v současné době jsou ve spolkovém rejstříku „zapsány velkou většinou právnické osoby, jež ve skutečnosti spolky nejsou (jen ohledně nich platí fikce transformace), (...)“¹⁶⁵. Jedná se zejména o občanská sdružení vzniklá podle dřívějších právních předpisů.¹⁶⁶ Ačkoli tyto právnické osoby nebyly konstituovány způsobem uvedeným v předchozích podkapitolách této práce,

¹⁵⁷ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 38 – 39.

¹⁵⁸ Srov. § 11 odst. 1 písm. j) z.č. 549/1991 Sb.

¹⁵⁹ KULOGLIJA PODIVÍNOVÁ, Martina. § 223 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1133.

¹⁶⁰ DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 683.

¹⁶¹ Popřípadě po doplnění návrhu, opravy vad, nebo doložení příslušné listiny. Srov. ŠTENGLOVÁ, Ivana. § 96. In: DĚDIČ, Jan, a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*, 2015, s. 347.

¹⁶² Srov. § 226 odst. 3 OZ.

¹⁶³ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 39.

¹⁶⁴ Tamtéž, str. 42.

¹⁶⁵ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 126.

¹⁶⁶ Zákon č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů.

s účinností OZ automaticky začala platit fikce jejich transformace na spolky, založená ust. § 3045 OZ. Prakticky to znamenalo přizpůsobit fungování takové právnické osoby nové právní úpravě, a to od názvu až po povinný obsah stanov.¹⁶⁷ Takové právnické osoby pak sice spolky ve smyslu ust. § 214 a násl. OZ nejsou, jako na spolky se však na ně hledí.¹⁶⁸ Nutno podotknout, že spolek je pouze jednou z několika právních forem, do kterého se může občanské sdružení transformovat. Jedině však u transformace na spolek platí fikce automaticky. Do budoucna budou do spolkového rejstříku přibývat již jen spolky konstituované postupem podle OZ.¹⁶⁹

3.2 Členství ve spolku

Základním znakem spolku jako korporativního subjektu práv a povinností je členská, chceme-li personální základna. Spolek je tvořen jeho členy.¹⁷⁰ Členství ve spolku je považováno za specifický soukromoprávní vztah mezi spolkem a jeho členem (fyzickou, nebo právnickou osobou), přičemž je výsledkem svobodné vůle osoby účastnit se činnosti spolku a zakládá práva a povinnosti.

Na rozdíl od obchodních společností, členství ve spolku nevyjadřuje míru majetkové účasti na spolku nebo jeho případném zisku.¹⁷¹ Člen spolku nevlastní žádný podíl spolku a není ani spoluvlastníkem spolku, jmění spolku je striktně odděleno od majetku člena.¹⁷² Podle obecné úpravy členové rovněž neručí za dluhy spolku, zvláštní zákon však může stanovit něco jiného. U fyzických osob je pak nutné zmínit, že se členem může stát každá fyzická osoba, neboť právo svobodně se sdružovat není LZPS ústavně zaručeno pouze státním občanům České republiky, ale každému člověku.¹⁷³ Právnické osoby jsou v členství rovnocenné osobám fyzickým. Mohou se stávat členy existujícího spolku

¹⁶⁷ BÍLKOVÁ, J. a kol. § 3045. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 2356.

¹⁶⁸ To však neplatí pro honební společenstvo, které je mezi spolky řazeno – viz další kapitoly.

¹⁶⁹ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 126.

¹⁷⁰ BÍLKOVÁ, J. § 232. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1148.

¹⁷¹ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 109.

¹⁷² DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 694.

¹⁷³ BÍLKOVÁ, J. § 232. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1149.

i zakládat spolky nové. Do spolku se mohou sdružit i spolky, tuto svazovou povahu pak musí zohlednit ve svém názvu (viz podkapitola č. 3.1.1).¹⁷⁴

Pro spolkové právo je charakteristická vázanost členství ke konkrétní osobě. Důvodem je, že naplňovat účel daného spolku je zájmem konkrétní osoby a zájem jiné osoby nemusí být totožný.¹⁷⁵ Z tohoto důvodu nelze členství převádět takovým způsobem, jaký je znám u převodu podílů obchodních společností (ve spolku ani žádný podíl neexistuje). Nicméně OZ nevyklučuje převedení členství ve spolku na jinou osobu, pokud je tato možnost ve stanovách výslovně umožněna.¹⁷⁶ V tomto případě se jedná o derivativní vznik členství.

3.2.1 Vznik členství

Originárně vzniká členství dvěma způsoby. První způsob zahrnuje situaci během konstituování spolku. Zájemci o členství jsou na jedné straně zakladatelé a na straně druhé osoby, které se dostavily na ustavující schůzi, byly zapsány v listině přítomných, nevzaly svoji členskou přihlášku zpět a nehlasovaly proti návrhu stanov. Samotné členství pak těmto osobám vzniká dnem zápisu spolku do spolkového rejstříku, tedy dnem vzniku spolku.¹⁷⁷

Druhý způsob vzniku členství je rozhodnutí příslušného orgánu již existujícího spolku o přijetí zájemce za člena na základě podané členské přihlášky. Orgán příslušný k přijetí nového člena je zpravidla orgán nejvyšší nebo statutární. Pokud stanovy neurčí jinak, je nejvyšším orgánem členská schůze. Členská přihláška nemusí mít písemnou formu, má povahu oferty a je jednostranným, spolku adresovaným právním jednáním. Její akceptace ze strany spolku má za následek přijetí uchazeče za člena.¹⁷⁸

Je zcela věcí autonomie spolku vybírat si své členy. Spolek nemá povinnost přijmout jakéhokoli žadatele, neboť na členství ve spolku není právní nárok a nelze se ho ani domáhat.¹⁷⁹ Stanovy mohou určit, v jakých případech se

¹⁷⁴ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 117.

¹⁷⁵ Srov. § 214 odst. 1 OZ.

¹⁷⁶ ELIÁŠ, K. a kol. *Občanské právo pro každého*, 2013, s. 131.

¹⁷⁷ DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 696.

¹⁷⁸ BÍLKOVÁ, J. § 233. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654)*, 2014, s. 1152 - 1153.

¹⁷⁹ DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 696.

lze členství domáhat, ale také mohou určit konkrétní požadavky, které by měl potencionální uchazeč splňovat.¹⁸⁰

Rozhodne-li příslušný orgán spolku kladně o podané přihlášce, má spolek povinnost zapsat nově přijatého člena do seznamu členů spolku. Členství vzniká nejdříve dnem přijetí příslušného rozhodnutí, přičemž ani toto rozhodnutí nemusí mít písemnou formu.¹⁸¹ Ačkoli existuje výše uvedená povinnost zápisu nově přijatého člena spolku do seznamu členů, je tento institut upraven dispozitivními ustanoveními a spolek kupodivu nemá povinnost tuto evidenci členské základny vést. V případě neexistence seznamu a při vyšším počtu členů spolku je s ohledem na právní jistotu doporučeno, aby byl ve stanovách obsažen mechanismus, který jasně určí, kdo je a kdo není členem spolku.¹⁸²

3.2.2 Obsah členství

Vymezení členských práv a povinností, tedy vztahů mezi členy a spolkem a mezi členy navzájem, obsahují stanovy spolku. Vymezení těchto práv a povinností je obligatorní náležitostí stanov.¹⁸³ Není-li tak učiněno, pak je třeba se řídit strohou úpravou právního postavení členů v OZ.¹⁸⁴

Obecně z ustanovení OZ vyplývá členům spolku (i) právo přispívat k naplňování společného zájmu a dosahovat účelu spolku, (ii) právo účasti na řízení spolku, (iii) práva při vyloučení člena ze spolku, (iv) právo na obecnou soudní ochranu, (v) právo na přístup k členskému seznamu, (vi) právo na přístup k soupisu jmění při likvidaci spolku, (vii) právo na zpřístupnění dokumentů při přeměně spolku a (viii) právo vystoupit ze spolku.¹⁸⁵

Zároveň k výše uvedeným právům OZ členům ukládá povinnosti osobního a majetkového charakteru. Mezi členské povinnosti osobního charakteru lze řadit povinnost (i) účastnit se aktivně dosahování účelu spolku, (ii) účastnit se členské schůze, (iii) zachovávat spolku věrnost a být k němu loajální a (iv) dodržovat

¹⁸⁰ DAVID, Ludvík. § 215 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1099.

¹⁸¹ DVOŘÁK, T. § 226. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 696.

¹⁸² DAVID, Ludvík. § 215 In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1161.

¹⁸³ Více viz část č. 6.

¹⁸⁴ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 220.

¹⁸⁵ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 112 a 113.

stanovy spolku. Mezi členské povinnosti majetkového charakteru, které OZ umožňuje sjednat ve stanovách, pak patří povinnost řádně a včas platit členské příspěvky nebo zavést majetkové plnění, formálně nazvané vkladová povinnost.¹⁸⁶ OZ umožňuje upravit ve stanovách, aby vedle sebe existovaly různé druhy členství, se kterými budou spojena různá práva a různé povinnosti.¹⁸⁷

3.2.3 Zánik členství

V OZ¹⁸⁸ jsou demonstrativním výčtem obsaženy čtyři důvody zániku členství. Jedná se o vyloučení, vystoupení, smrt nebo zánik člena a automatický zánik členství při nezaplacení členských příspěvků, a to ani v dodatečně lhůtě. Další způsoby nebo důvody zániku členství mohou určit stanovy, přičemž se může typicky jednat o dohodu mezi členem a spolkem nebo pozbytí určitého majetku.¹⁸⁹

Vystoupení člena spolku má dobrovolnou povahu, přičemž se jedná o jednostranný projev vůle tohoto člena. Zakazovaly-li by stanovy vystoupení, jednalo by se o rozpor s LZPS a stanovy by byly v této své části absolutně neplatné.¹⁹⁰

Vyloučení člena spolku má naopak povahu nedobrovolnou a jedná se o jednostranný projev vůle spolku, k němuž dochází na základě rozhodnutí stanovami určeného spolkového orgánu. Důvody k vyloučení člena by rovněž měly primárně upravit stanovy. Nejsou-li však ve stanovách důvody vyloučení uvedeny, použijí se důvody obsažené v OZ. OZ vyloučení člena podmiňuje závažným porušením povinností vyplývajících z členství bez jejich dodatečné nápravy.¹⁹¹ Jedním z takto OZ předpokládaných důvodů zániku členství, nevyloučí-li to stanovy, je nezaplacení členského příspěvku, tedy nesplnění jedné ze základních povinností člena. Při nezaplacení příspěvku je členovi výzvou určena dodatečná lhůta k úhradě spolu s poučením o důsledku nesplnění

¹⁸⁶ Tamtéž, s. 113 - 114.

¹⁸⁷ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017 s. 222.

¹⁸⁸ Srov. § 237 OZ.

¹⁸⁹ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 112 a 113.

¹⁹⁰ BÍLKOVÁ, J. § 238 a 239. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1165 - 1168.

¹⁹¹ Srov. § 239 odst. 1 OZ.

povinnosti.¹⁹² Jelikož se člen při vylučování považuje za slabší stranu, OZ ukládá, aby takovému členu byl dopřán dostatečný prostor vykonávat právo své obhajoby.¹⁹³

Vylučovaný člen má právo (i) požádat orgány spolku, aby rozhodnutí o vyloučení přezkoumaly, a zároveň na (ii) soudní ochranu. Právo na soudní ochranu mu však vzniká až po vyčerpání všech nápravných prostředků uvnitř spolku. Orgán s působností přezkumu rozhodnutí o vyloučení člena určí stanovy spolku. Není-li ve stanovách upraveno jinak a je-li zřízena, jedná se o rozhodčí komisi.¹⁹⁴ Není-li rozhodčí komise jakožto fakultativní orgán spolku zřízena a stanovy pro případ vyloučení člena neurčí orgán jiný, pak má vylučovaný člen právo podat žalobu proti spolku rovnou.¹⁹⁵ Žaloba proti spolku má povahu zvláštního druhu deklaratorního návrhu¹⁹⁶ a je uplatňována u obecných civilních soudů.¹⁹⁷

3.3 Orgány spolku

Aby mohl spolek právně jednat, aby mohly funkčně probíhat jeho vnitřní procesy, a tudíž aby byl vůbec schopný naplňovat svůj účel, je nezbytné, aby disponoval vnitřními orgány. Z důvodu zásady spolkové samosprávy je zcela na spolku, jakou vnitřní organizaci si prostřednictvím stanov vytvoří, jakou budou mít tyto vytvořené orgány působnost a jak budou tyto orgány pojmenovány.¹⁹⁸ Stanovy by měly zároveň určit, jak se tyto orgány obsazují a jak svolávají. Povinným orgánem je vždy statutární orgán (orgán exekutivní) a členská schůze (orgán nejvyšší). OZ dále umožňuje¹⁹⁹ zřídit dva další nepovinné orgány, a to kontrolní komisi a rozhodčí komisi. Mimo níže uvedené orgány mohou být ve stanovách vytvořeny jakékoli další orgány.²⁰⁰

¹⁹² BÍLKOVÁ, J. § 239. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1167 - 1168.

¹⁹³ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 112 a 123.

¹⁹⁴ Tamtéž, s. 124.

¹⁹⁵ Srov. § 242 OZ.

¹⁹⁶ BÍLKOVÁ, J. § 242. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1176.

¹⁹⁷ Srov. Rozsudek NS ze dne 17. 2. 1998 sp. zn. 3 Cdon 1177/96.

¹⁹⁸ Nebude-li však toto pojmenování vzbuzovat klamný dojem o jejich povaze.

¹⁹⁹ Srov. § 243 OZ.

²⁰⁰ DVOŘÁK, T. § 243. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 712.

Právní jednání právnické osoby činí její statutární orgán,²⁰¹ a vůli právnické osoby nahrazují jeho členové. Statutární orgán spolku může být monokratický nebo kolegiální, může být tvořen osobami právnickými nebo fyzickými, členy nebo nečleny konkrétního spolku. Jeho působnost je vnitřní, organizuje záležitosti spolku, ale i vnější, jeho členové zastupují spolek navenek. Zároveň náleží statutárnímu orgánu veškerá působnost, které není výslovně svěřena orgánu jinému. Statutární orgán a jeho členové se zapisují do spolkového rejstříku, přičemž určení statutárního orgánu je obligatorní náležitostí stanov.²⁰² Není-li ve stanovách uvedeno jinak, (i) členy statutárního orgánu volí a odvolává nejvyšší orgán spolku a (ii) volební období je pětileté.

Pokud stanovy neurčí něco jiného nebo pokud stanovy nejvyšší orgán neupravují, je nejvyšším orgánem spolku shromáždění všech členů spolku. Tento orgán rozhoduje o elementárních otázkách spolkové činnosti, jejichž provedením je naplňován účel spolku. Jedná se zejména o otázky rozpočtu, otázky změny stanov nebo otázky dalšího směřování spolku.²⁰³ Mechanismy fungování členské schůze obsažené v ustanoveních OZ²⁰⁴ jsou dispozitivní a mohou být ve stanovách upraveny odlišně. Stanovy mohou za nejvyšší orgán označit jakýkoli orgán spolku a mohou zvolit jeho název. Nejvyšší orgán spolku může být kolektivní, monokratický, nebo současně i statutární orgán. Nejvyšší orgán, na rozdíl od orgánu statutárního, na sebe nemůže atrahovat pravomoc jiného orgánu.²⁰⁵

Je-li zřízena kontrolní komise, pak je v její minimální působnosti (působnost může být rozšiřována) dohlížet na řádné vedení záležitostí spolku a na dodržování stanov a právních předpisů během činnosti spolku. Z toho vyplývá, že komise dohlíží především na činnost statutárního orgánu. Počet členů komise nesmí klesnout pod tři osoby, které jsou rozdílné od členů statutárního orgánu. Nestanoví-li stanovy jinak, členy kontrolní komise volí a odvolává nejvyšší orgán. Kontrolní komise má povinnost upozorňovat statutární a jiný

²⁰¹ Rozsudek NS ze dne 14. 1. 2010 sp. zn. 21 Cdo 1861/2008.

²⁰² KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 243 – 256.

²⁰³ RONOVSKÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 95.

²⁰⁴ Srov. § 248 – 257 OZ.

²⁰⁵ Nález ÚS ze dne 28. 4. 2011 sp. zn. I. ÚS 3486/2010.

orgán na nedostatky a jako celý orgán má oprávnění svolat zasedání nejvyššího orgánu.²⁰⁶

Rozhodčí komise je koncipována jako fakultativní orgán spolku, který je určen k rozhodování sporů v oblasti spolkové samosprávy, zejména pak pro řešení sporů mezi spolkem a jeho členy a mezi členy navzájem, přezkum a případné zrušení rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku nebo výklad a rušení interních aktů spolku. Rozhodnutí rozhodčí komise má vlastnosti exekučního titulu. OZ institutem rozhodčí komise dává prostor tomu, aby v rámci rozšířené spolkové samosprávy byly záležitosti vzniklé ze spolkové činnosti primárně řešeny uvnitř spolku.²⁰⁷ Rozhodčí komise má nejméně tři členy, větší počet mohou určit stanovy. Členové jsou voleni a odvoláváni nejvyšším orgánem a nemohou být členem statutárního orgánu ani kontrolní komise. Členem rozhodčí komise může být pouze fyzická osoba, která je navíc zletilá, svéprávná a bezúhonná.²⁰⁸ Jak již bylo uvedeno výše, řízení před rozhodčí komisí upravuje zvláštní zákon²⁰⁹ v ust. § 40e – 40k.²¹⁰

3.4 Zrušení a zánik spolku

Stejně jako během konstituování spolku existuje během jeho rušení dvoufázovost (resp. trojfázovost). Jedná se o (i) zrušení, ke kterému dojde na základě zákonem předvídaných skutečností, (ii) likvidaci neboli majetkové vypořádání a (iii) zánik právní osobnosti, tzn. výmaz spolku ze spolkového rejstříku. Během tohoto procesu se použije zvláštní právní úprava týkající se spolků²¹¹ a subsidiárně úprava týkající se právnických osob obecně.²¹² Fáze zrušení a likvidace se zapisují do spolkového rejstříku.

Ke zrušení a následnému zániku spolku může dojít buď (i) dobrovolně, na základě rozhodnutí orgánu určeného ve stanovách, jinak nejvyššího orgánu, nebo (ii) nedobrovolně, na základě rozhodnutí soudu, a to i bez návrhu.

²⁰⁶ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 280 - 284.

²⁰⁷ DOBROZEMSKÝ, V. a STEJSKAL, J. *Nevýdělečné organizace v teorii*, 2016, s. 152 – 156.

²⁰⁸ DEVEROVÁ, L. § 266. In: SVEJKOVSKÝ a kol. *Právnické osoby v novém občanském zákoníku*, 2013, s. 254 – 255.

²⁰⁹ Zákon č. 216/1994 Sb., rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁰ DVOŘÁK, T. § 267. In: ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*, 2014, s. 754.

²¹¹ Srov. § 268 – 273 OZ.

²¹² Srov. § 168 – 173 OZ.

Dobrovolně se spolek zrušuje zejména rozhodnutím příslušného orgánu spolku, uplynutím doby, na kterou byl spolek zřízen nebo dosažením účelu spolku. Nedobrovolné zrušení je pak jakási sankce ze strany státu za nezákonné jednání spolku, jeho nefunkčnost nebo za ztrátu předpokladů, které byly vyžadovány pro jeho vznik. Soud může zahájit řízení o zrušení na návrh osoby, která na tom má právní zájem, nebo na základě poznatků z vlastní činnosti. Podmínkou takového soudního řízení je výzva soudu adresovaná spolku, aby odstranil vady, které by jinak mohly mít za následek nedobrovolné zrušení spolku.²¹³

Před samotným zánikem je nutné provést majetkové vypořádání, a to pouze v případech, kdy spolek zaniká bez právního nástupce a kdy není osvědčen úpadek spolku. Majetkové vypořádání je nezbytné provést ještě před zánikem právní osobnosti spolku, aby mohla být uspokojena všechna práva, která mají vůči spolku třetí osoby, především věřitelé.²¹⁴

V případě likvidace je příslušným orgánem spolku povolán (nebo soudem jmenován) orgán nový – likvidátor. Může se jednat o monokratický nebo kolegiální orgán a jeho členy nemohou být členové kontrolní komise. Likvidátor není statutárním orgánem,²¹⁵ přesto však za spolek navenek jedná v oblastech, které naplňují cíl a účel likvidace. Povinností tohoto orgánu je mimo jiné oznámit rejstříkovému soudu skutečnost, že spolek vstupuje do likvidace a sestavit soupis veškerého majetku a závazků ke dni vstupu do likvidace.

Zvláštní právní úprava spolku ukládá likvidátorovi povinnost zpřístupnit soupis jmění v sídle spolku všem jeho členům. Hlavní povinností likvidátora je vypořádat majetek zrušeného spolku (likvidační podstatu). Likvidační podstata je zpeněžena do výše nutné k vyrovnání dluhů spolku.²¹⁶ Se zbylým majetkem (likvidačním zůstatkem), je-li zachován, naloží likvidátor podle stanov. Neupravují-li stanovy způsob naložení s likvidačním zůstatkem, pak likvidátor nabídne tento majetek jinému spolku s podobným účelem, příp. obci, ve které má

²¹³ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 150 – 152.

²¹⁴ DOBROZEMSKÝ, V. a STEJSKAL, J. *Nevýdělečné organizace v teorii*, 2016, s. 177 – 179.

²¹⁵ Srov. usnesení NS ze dne 14. 12. 2005 sp. zn. 29 Odo 149/2005.

²¹⁶ BÍLKOVÁ, J. § 270 až 272. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 1255 – 1259.

likvidovaný spolek sídlo. Odmítne-li obec majetek likvidovaného spolku, pak ho likvidátor nabídne kraji.²¹⁷

Spolek ztrácí právní osobnost svým zánikem, tedy okamžikem výmazu spolku ze spolkového rejstříku. Návrh na výmaz má povinnost podat likvidátor spolku, a to do 30 dnů po skončení likvidace.²¹⁸

3.5 Zvláštnosti v úpravě mysliveckého spolku

Právní úprava mysliveckých spolků vykazuje některé odlišnosti oproti výše uvedené obecné právní úpravě spolků podle OZ. Tyto odlišnosti upravuje ZoM, který je ve vztahu k OZ zvláštním předpisem. ZoM mysliveckým spolkům ukládá některé specifické povinnosti a oprávnění. Je tomu tak právě proto, že myslivost je jednak součástí národního kulturního dědictví státu, a zároveň se jedná o soustavnou činnost směřující k ochranně přírodního bohatství a šetrnému využívání přírodních zdrojů. Na zachování obou složek má stát zvláštní zájem, a proto na osoby, které jsou oprávněny právo myslivosti vykonávat (uživatelé honitby), jsou státem prostřednictvím ZoM kladeny zvláštní povinnosti.

Jak již bylo v kapitole č. 1.4 této práce zmíněno, myslivecký spolek je jednou z osob, jíž může být umožněno v postavení uživatele honitby v rámci uznané honitby vykonávat právo myslivosti. Přesněji, právo myslivosti přísluší vykonávat pouze fyzickým osobám, které jsou členy mysliveckého spolku. V této kapitole budou uvedeny skutečnosti, kterými se myslivecký spolek jako uživatel honitby liší od spolku obecného.

3.5.1 Povinnosti mysliveckého spolku a jeho členů

Účel mysliveckého spolku

Většina mysliveckých spolků v ČR sleduje podobný specifický účel, kterým se odlišuje od spolků obecných. Takovým účelem mysliveckých spolků může být ochrana myslivosti coby kulturního dědictví, péče o její trvalý rozvoj,

²¹⁷ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 156.

²¹⁸ Tamtéž, s. 156 – 157.

ochrana přírody a krajiny, ochrana v přírodě volně žijící zvěře, případně podpora ze strany mysliveckého spolku v myslivecké činnosti svých členů.²¹⁹

Úvodní povinnost, kterou ZoM mysliveckému spolku ukládá je zároveň jednou z dílčích složek samotného účelu mysliveckého spolku. Jedná se o povinnost mysliveckého spolku zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi jejím minimálním a normovaným stavem. Minimálním stavem je nejnižší přípustná hranice počtu konkrétního druhu zvěře v honitbě, normovaným stavem naopak nejvyšší přípustná hranice konkrétního druhu zvěře v honitbě.²²⁰ Další základní povinností mysliveckého spolku je péče o zvěř a její ochrana jako přírodního bohatství. Jedná se o jeden ze základních atributů myslivosti.²²¹

Členství

Výraznou odlišností od obecného spolku je požadavek ZoM, aby nejméně tři členové mysliveckého spolku byli pouze českými fyzickými osobami s platným loveckým lístkem.²²² Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že ostatní členové mysliveckého spolku nemusejí být nutně českými fyzickými osobami. Účelem mysliveckého spolku²²³ je výkon práva myslivosti, který ze své povahy nemohou naplňovat ani právnické osoby ani fyzické osoby bez platného loveckého lístku. Lovecký lístek, který vydává OSSM, je osvědčením o vykonání myslivecké zkoušky a prokazuje mysliveckou kvalifikaci držitele.

ZoM ukládá mysliveckému spolku v oblasti úpravy členství dále povinnost upřednostnit přijetí člena honebního společenstva, vlastníka nebo nájemce honebních pozemků ležících v honitbě, kterou tento myslivecký spolek užívá.²²⁴ Střetne-li se tedy přihláška „obyčejného“ zájemce o členství a přihláška „privilegovaného“ zájemce, pak by myslivecký spolek neměl opomenout, že „privilegovaný“ zájemce má zájem stát se členem mysliveckého spolku. Myslivecký spolek má na základě zásady spolkové autonomie právo přijímat nové členy pouze podle svého uvážení. Není tedy možné, aby mu ZoM kogentně nařídil, kdo má být jeho členem a kdo nikoli. Proto ani „privilegovaný“ člen nemá

²¹⁹ Srov. § 4 Stanov ČMMJ, z.s. [online]. [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <https://www.cmmj.cz/stanovy>.

²²⁰ Srov. § 3 odst. 2 ZoM.

²²¹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 43.

²²² Srov. § 32 odst. 3 písm. b) ZoM.

²²³ Srov. § 214 odst. 1 OZ.

²²⁴ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 131 nebo např. usnesení NS sp. zn. 27 Cdo 96/2018 ze dne 15. 3. 2018.

právní nárok na členství v mysliveckém spolku.²²⁵ Nicméně v praxi, se kvůli velmi častým soudním sporům doporučuje, aby orgán, který o žádostech o členství v mysliveckém spolku rozhoduje, odmítnutí „privilegovaného“ člena náležitě odůvodnil a toto odůvodnění uvedl v zápise o svém jednání. Toto upřednostňování neplatí mezi „privilegovanými“ členy.²²⁶

Pojištění

Každý člen, zaměstnanec nebo host mysliveckého spolku, který loví zvěř v honitbě mysliveckého spolku, má povinnost být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu či újmu způsobenou při této činnosti.²²⁷ Tato povinnost je zejména důsledkem skutečnosti, že zvěř je obvykle lovena střelnými zbraněmi, jejichž používání s sebou nese určitá rizika. Mysliveckým hostem je fyzická osoba, stojící mimo členskou základnu mysliveckého spolku, která je držitelem loveckého lístku.

Myslivecký hospodář a myslivecká stráž

Další odlišností v právní úpravě mysliveckého spolku je povinnost mysliveckého spolku navrhnout OSSM svého mysliveckého hospodáře, který dohlíží na odborný a řádný výkon práva myslivosti, případně ho realizuje. Mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává OSSM. Myslivecký hospodář nemá postavení statutárního orgánu mysliveckého spolku, není ani zástupcem OSSM a neodpovídá za výsledky mysliveckého hospodaření. Vůči OSSM a vůči držiteli honitby je z titulu uživatele honitby odpovědný pouze myslivecký spolek.²²⁸

Myslivecký spolek je mimo mysliveckého hospodáře rovněž povinen navrhnout OSSM osobu, která bude v honitbě vykonávat funkci myslivecké stráže. Myslivecká stráž je jako nepřímý vykonavatel státní správy ukotvena v ZoM a stejně jako mysliveckého hospodáře ji do funkce ustanovuje a z funkce odvolává OSSM.²²⁹ Myslivecká stráž, jako specifický orgán státní správy, dohlíží na dodržování předpisů na úseku myslivosti a reprezentuje veřejný zájem na řádném výkonu práva myslivosti v honitbě. Ani myslivecká stráž není

²²⁵ Srov. Rozsudek NS ze dne 18. 7. 2007 sp. zn. 28 Cdo 364/2005.

²²⁶ MAXA, Hubert. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ.* s. 247..

²²⁷ Srov. § 48 ZoM.

²²⁸ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 147.

²²⁹ Srov. § 12 ZoM.

zástupcem uživatele honitby. Aby bylo možné pravomoc myslivecké stráže efektivně vykonávat, označuje trestní zákoník ve svém ust. §127 odst. 1 písm. i) mysliveckou stráž za úřední osobu.²³⁰ Osoba vykonávající funkci myslivecké stráže pak díky tomuto označení požívá při výkonu svých pravomocí zvýšenou právní ochranu.²³¹ Mezi oprávnění myslivecké stráže patří zejména kontrola fyzických osob, které se pohybují se střelnou zbraní v honitbě; kontrola vozidel v honitbě; nebo odejmutí zbraně, psa nebo zvěře kontrolované fyzické osobě. Mezi další oprávnění myslivecké stráže patří usmrcovat v honitbě zvířata, které jsou v ZoM taxativně vymezena, nebo ukládat a vybírat pokuty příkazem na místě.²³²

Evidenční povinnosti

Neméně podstatnou povinností mysliveckého spolku je (i) provést každoročně sčítání zvěře v honitbě a výsledek oznámit OSSM, (ii) vypracovat každoročně plán mysliveckého hospodaření v honitbě (iii) a předložit plán mysliveckého hospodaření v honitbě držiteli této honitby k odsouhlasení. Myslivecký spolek má zákonnou povinnost takový plán plnit, přičemž OSSM může již vypracovaný plán měnit.²³³

Myslivecký spolek je podle zvláštního zákona²³⁴ zpravodajskou jednotkou statistického zjišťování a vztahuje se na něj zpravodajská povinnost. Ve světle ZoM se jedná se o povinnost vést záznamy o honitbě a o mysliveckém hospodaření v ní a o povinnost podávat tyto informace OSSM formou evidencí a statistik.²³⁵ K obsahu evidencí patří evidence povolenek k lovu, evidence loveckých psů, evidence plomb, evidence ulovené zvěře, jejího prodeje a vlastní spotřeby.²³⁶

Povinnosti spojené s výkonem práva myslivosti

Povinností mysliveckého spolku je rovněž zajistit dosled a dohledávku postřelené nebo například automobilem poraněné zvěře, a zároveň umožnit uživatelům sousední honitby vstoupit se zbraní do honitby mysliveckého spolku.

²³⁰ Srov. Rozsudek NSS ze dne 11. 12. 2014 sp. zn. 6 AS 226/2014-29, odst. 18 a 19.

²³¹ Srov. § 323 – 328 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

²³² Srov. § 14 ZoM.

²³³ Srov. § 36 a 37 ZoM.

²³⁴ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě.

²³⁵ Srov. § 38 ZoM.

²³⁶ Srov. § 46 odst. 2, § 35 odst. 4 písm. e), § 49 odst. 1 a § 51 odst. 1 vše ZoM.

Zejména pro tyto účely má myslivecký spolek povinnost držet a v honitbě používat lovecké psy. Vlastnit lovecké psy pro tento účel mohou členové mysliveckého spolku, jeho zaměstnanci nebo např. myslivečtí hosté.²³⁷

Odpovědnost mysliveckého spolku

Myslivecký spolek má jako samostatný subjekt práva objektivní odpovědnost za škody způsobené při provozování myslivosti a za škody, které na pozemcích honitby způsobila zvěř. Členové mysliveckého spolku pak solidárně ručí za uvedené škody.²³⁸ Podle autora práce se v této souvislosti objevuje nejvýraznější odchylka od obecné úpravy spolku. ZoM prolamuje zásadu odděleného jmění členů spolku od spolku, ruší obecnou právní úpravu spolku OZ²³⁹ o výluce vzniku ručitelského závazku členů spolku za dluhy tohoto spolku a zakládá členům mysliveckého spolku povinnost zákonného ručení za závazek mysliveckého spolku k náhradě výše uvedených škod, a to společně a nerozdílně. Jedná se o ručení subsidiární a akcesorické, tedy až teprve poté, co myslivecký spolek nesplní svůj závazek, mají členové mysliveckého spolku solidární povinnost tento závazek splnit.²⁴⁰ Ve světle výše uvedeného má myslivecký spolek oprávnění činit přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří. Obecnou prevenční povinnost má však především vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku.²⁴¹

Nesplnění výše uvedených a dalších, ZoM stanovených povinností, má u mysliveckého spolku za následek (i) uložení pokuty rozhodnutím OSSM nebo jiného příslušného orgánu, nebo (ii) odvolání mysliveckého hospodáře ze strany OSSM, neplnil-li zákonem určené povinnosti. Členovi mysliveckého spolku, (resp. lovci – fyzické osobě) pak za porušení ZoM uložené povinností hrozí (i) uložení pokuty ze strany OSSM, (ii) odebrání loveckého lístku nejdéle na dobu 5 let OSSM, nebo (iii) zákaz činnosti do doby 2 let OSSM, přičemž současně je odebrán lovecký lístek.²⁴²

²³⁷ Srov. § 43 a 44 ZoM.

²³⁸ Srov. § 2895 OZ.

²³⁹ Srov. § 215 odst. 2 OZ.

²⁴⁰ Srov. §52 odst. 1 a 2 spolu s PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 212.

²⁴¹ Srov. § 53 ZoM ve spojení s § 2900 OZ.

²⁴² Srov. § 63 a 64 ZoM.

3.5.2 Oprávnění mysliveckého spolku a jeho členů

Mysliveckému spolku na druhou stranu ZoM ukládá některá zvláštní oprávnění. Je jimi zejména možnost mysliveckého spolku vykonávat v honitbě prostřednictvím svých členů právo myslivosti, nabývat do svého vlastnictví v honitbě ulovenou zvěř a následně ji prodávat, nebo vydávat povolenky k lovu, tedy určit, kdo bude oprávněn v honitbě mysliveckého spolku obhospodařovat zvěř lovem.

Generování zisku z prodaných povolenek k lovu nečlenům mysliveckého spolku (mysliveckým hostům), případně generování zisku z prodeje ulovené zvěře, se nesmí stát hlavní činností mysliveckého spolku.²⁴³ Pokud by totiž myslivecký spolek jako svou hlavní činnost upřednostňoval generování zisku organizováním poplatkových lovů pro myslivecké hosty a následně prodáváním ulovené zvěře, pak by mohlo dojít k naplnění ust. § 172 odst. 1 písm. a) OZ. Soud by v takovém případě mohl i bez návrhu myslivecký spolek zrušit a nařídít jeho likvidaci pro vyvíjení nezákonné činnosti v takové míře, že to závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, resp. dobré mravy.²⁴⁴ Primární generování zisku mysliveckým spolkem by pak bylo v rozporu s § 217 odst. 1 OZ, neboť hlavní činností by v takovém případě bylo podnikání mysliveckého spolku. Myslivecký spolek může výše uvedeným způsobem generovat zisk, bude-li se jednat pouze o jeho vedlejší činnost, která zároveň bude podporovat jeho činnost hlavní, tedy výkon práva myslivosti.²⁴⁵

Myslivecký spolek má oprávnění po předchozím souhlasu vlastníka honebního pozemku umístit na tento pozemek myslivecké zařízení.²⁴⁶ Způsobí-li jiná osoba škodu na zvěři zejména neoprávněným lovem nebo poškozením prostředí, které je pro život zvěře nutné, je myslivecký spolek oprávněn po této osobě požadovat nárok na náhradu takto vzniklé škody.²⁴⁷

ZoM ve svých ustanoveních svěřuje některá oprávnění tzv. myslivecké organizaci, kterou je ČMMJ. Jak již bylo výše uvedeno, ČMMJ je zvláštním celostátně působícím spolkem nepovinně sdružujícím myslivce v ČR. Zároveň ČMMJ jednotně ovlivňuje současnou podobu myslivosti na celém území ČR.

²⁴³ Srov. § 217 odst. 1 OZ.

²⁴⁴ Srov. s Usnesením NS ze dne 20. 10. 2010 sp. zn. 28 Cdo 2533/2010.

²⁴⁵ Srov. § 217 odst. 2 a 3 OZ.

²⁴⁶ Srov. § 9 odst. 2 ZoM.

²⁴⁷ Srov. § 56 ZoM.

Účelem ČMMJ není na rozdíl od mysliveckých spolků výkon práva myslivosti, ale především ochrana myslivosti jako kulturního dědictví a aktivní péče o její trvalý rozvoj.²⁴⁸ ČMMJ na základě ZoM a zmocnění MZe vede evidenci význačných trofejí, pořádá celostátní a mezinárodní myslivecké výstavy anebo nabízí svým členům pojištění pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou při lovu zvěře u společnosti HALALI, všeobecná pojišťovna, a.s. Dále MZe pověřuje ČMMJ prováděním (i) chovatelských přehlídek, (ii) zkoušek pro myslivecké hospodáře, (iii) sokolnických zkoušek, (iv) zkoušek loveckých psů a (v) zkoušek z myslivosti, které jsou nezbytné pro získání loveckého lístku, a tedy pro následný výkon práva myslivosti.²⁴⁹

²⁴⁸ Srov. § 4 odst. 2 písm. a) Stanov ČMMJ, z.s. [online]. [cit. 2020-02-24]. Dostupné z: <https://www.cmmj.cz/stanovy/>.

²⁴⁹ Srov. § 6 odst. 2, § 48 odst. 2, § 58 odst. 2 písm. g) – i) spolu s PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 200.

4 Současná právní úprava honebních společenstev

Následující kapitola bude pojednávat o právní úpravě honebního společenstva, coby právnické osoby *sui generis*. Institut honebního společenstva je historicky poměrně mladým, avšak zcela zásadním právní mechanismem, který umožňuje vlastníkům honebních pozemků malých výměr utvářet společenstevní honitbu. ZoM umožňuje honebnímu společenstvu na této společenstevní honitbě provádět myslivost. Honební společenstvo je držitelem společenstevní honitby a může být rovněž jejím uživatelem.²⁵⁰

Honební společenstvo je právnickou osobou, plně regulovanou, vyjma ustanovení o likvidaci, v ZoM. Ustanovení ZoM upravující honební společenstvo nepočítají, byť ani se subsidiární aplikací jiného právního předpisu.²⁵¹

4.1 Povaha honebního společenstva

Z důvodu, že ZoM uceleně reguluje téměř celou problematiku honebního společenstva bez odkazu na jiný právní předpis, může v některé odborné literatuře existovat spor o povaze honebního společenstva jako právnické osoby. Konkrétně se jedná o spor, zda se na honební společenstvo použijí ustanovení o spolku ve smyslu ust. § 214 a násl. OZ a zda jej vůbec mezi spolky řadit lze.

Petr ve své komentářové publikaci tvrdí, že „*jediným účelem existence honebního společenstva je provádění myslivosti přímo nebo prostřednictvím pronájmu společenstevní honitby. Honební společenstvo proto nelze považovat za spolek (...)*“²⁵². Naopak Kindl a kol. ve své publikaci opakovaně tvrdí, že „*honební společenstva bývají řazena mezi spolky (...)*“²⁵³, nebo že „*honební společenstvo je spolek opravdu sui generis*“²⁵⁴. Stejný názor jako Kindl a kol. uvádí ve svém článku Kostík a označuje honební společenstvo jako občanské sdružení, ve světle současné úpravy pak jako spolek *sui generis*.²⁵⁵

Odůvodnění tvrzení Petra je bohužel velice strohé. Ve své publikaci uvádí pouze výše citovaný argument, spolu s označením faktu, že honební společenstvo

²⁵⁰ MAXA, Hubert. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ*. s. 244 - 249.

²⁵¹ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 33.

²⁵² PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 80.

²⁵³ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017 s. 126.

²⁵⁴ Tamtéž, s. 257.

²⁵⁵ KOSTÍK, R., *Členství v honebním společenstvu*. První fórum, č. 1/2009, s. 28.

má charakter veřejnoprávní korporace, pro níž platí registrační princip. Proti svému tvrzení dále naopak uvádí princip dobrovolnosti členství.²⁵⁶ Podle autora práce by snad argumentem podporující Petrovo tvrzení, kromě úplné úpravy honebního společenství v ZoM, mohl být fakt, že zájem na výkonu práva myslivosti je zájmem veřejným a stát tak dbá ve smyslu čl. 7 Ústavy prostřednictvím veřejnoprávní korporace honebního společenstva o jeho naplnění. Ve srovnání s § 214 odst. 1 OZ se tak nejedná výhradně o společný zájem členů honebního společenstva a není tak naplněn jeden z pojmových znaků spolku. Tento pojmový znak by snad *ad absurdum* byl naplněn, kdyby stát jako právnická osoba *sui generis* byl členem každého honebního společenstva na svém území. Takový argument však Petr ve své publikaci neuvádí.

Kindl a kol. pro podložení svých tvrzení bohatě argumentují judikaturou²⁵⁷, která se danou problematikou zabývá. Zejména se jedná o Nález ÚS²⁵⁸, který se ve svém odůvodnění právní povahou honebního společenstva zabývá. V odůvodnění ÚS uvádí, že sdružování se ve spolku, společnosti a jiných sdruženích je výrazem ústavního práva každého se svobodně sdružovat,²⁵⁹ je-li taková právnická osoba založena na demokratických zásadách. Jednou z těchto základních demokratických zásad je princip samosprávy a s tím spojený princip autonomie. Na základě výše uvedeného lze honební společenstvo považovat za spolek, byť *sui generis*, neboť na jeho založení se aplikují základní demokratické principy, zejména pak princip úpravy vnitřních záležitostí prostřednictvím stanov.²⁶⁰

Podle názoru autora práce se argumentace Kindla a kol., resp. ÚS jeví komplexnější a systematičtější. Zdá se, že Petr ve svém tvrzení vychází zejména z nenaplnění jednoho z mnoha pojmových znaků spolku (viz kapitola č. 1.1) a ze svébytné právní úpravy honebního společenstva ZoM. ÚS při odůvodňování svého tvrzení neaplikoval na danou problematiku pouze platné právo, resp. nedržel se pouze zásad spolkového práva, ale zabýval se použitím obecných právních zásad, společných pro všechny korporace. Autor práce se domnívá, že

²⁵⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 80.

²⁵⁷ Např. Rozsudek NS ze dne 19. 8. 2007 sp. zn. 28 Cdo 514/2005, Usnesení NS ze dne 26. 4. 2007 sp. zn. 28 Cdo 2026/2006, Usnesení NS ze dne 24. 2. 2010 sp. zn. 28 Cdo 4899/2009, nebo Usnesení NS ze dne 10. 10. 2013 sp. zn. 28 Cdo 871/2013.

²⁵⁸ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 74/04 ze dne 13. prosince 2006.

²⁵⁹ Srov. čl 20 odst. 1 LZPS.

²⁶⁰ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 74/04 ze dne 13. prosince 2006, k tomu srov. § 19 – 28 ZoM.

z důvodu právní jistoty je mnohem vhodnější, aby nevznikalo příliš mnoho, ve zvláštních předpisech izolovaně upravených právnických osob korporativní povahy. Bylo by vhodné, aby všechny druhy korporací vycházely z jedné obecné právní úpravy, kterou by pak zvláštní předpisy doplňovaly o již specifické, pro konkrétní účely vytvořené korporace. V opačném případě by roztržitost a rozrůzněnost zvláštní právní úpravy specifických korporací mohla omezit použití ustálené judikatury zhmotňující například právní principy nebo mechanismy fungování procesů uvnitř těchto osob, neboť pro každou zvláštní korporaci by musela mnoho let vznikat judikatura nová.

Povahu honebního společenstva v souladu s výše uvedeným shrnuje ÚS ve svém usnesení.²⁶¹ Honební společenstvo je povahou spolek *sui generis*, vytvářený za účelem dosažení cílů sledovaných zákonem o myslivosti. Jedná se však o subjekt odlišný od vlastníka nebo nájemce pozemku, bez jakéhokoli dispozičního práva k honebním pozemkům tvořících honitbu.

4.2 Založení a vznik honebního společenstva

Důvodem pro konstituování honebního společenstva je existence společenstevní honitby, v rámci které, honební společenstvo buď samo, nebo prostřednictvím mysliveckého spolku naplňuje svůj účel.²⁶² Konstituování honebního společenstva je stejně jako u spolku rozděleno na fázi založení a fázi vzniku.

4.2.1 K založení nového honebního společenstva

Na rozdíl od právní úpravy spolků OZ, není postup založení honebního společenstva upraven v ZoM²⁶³ příliš přehledně. Na úplném začátku konstituování honebního společenstva stojí vlastníci a spoluvlastníci honebních pozemků,²⁶⁴ kdy výměra jejich každého sousedního honebního pozemku je menší, než ZoM pro uznání honitby vyžaduje. V součtu však výměry všech jejich sousedících honebních pozemků požadavek ZoM o minimální výměře naplní. Tito vlastníci pojmu ideu, že budou sami na svých honebních pozemcích vykonávat právo myslivosti. Eventuelně se mohou domluvit na zhodnocení svých honebních pozemků a jejich společná idea bude tkvět v úplatném přenechání výkonu práva

²⁶¹ Srov. Usnesení ÚS ze dne 20. 4. 2007 sp. zn. I. ÚS 756/07.

²⁶² HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 33.

²⁶³ Srov. § 18 a 19 ZoM.

²⁶⁴ Vlastníci a spoluvlastníci honebních pozemků, společně dále jen „vlastníci“.

myslivosti další osobě. K naplnění těchto idejí je nezbytné, aby vlastníci vytvořili korporaci honebního společenstva. Zároveň ze strany OSSM musí být těmto vlastníkům uznána společenstevní honitba.

Iniciační roli při založení honebního společenstva má přípravný výbor,²⁶⁵ tedy alespoň dva vlastníci honebních pozemků, ležících v obvodu budoucí zamýšlené honitby, kteří dosáhli věku 18 let.²⁶⁶ Členové přípravného výboru mohou být i zástupci právnických osob.²⁶⁷ Přípravný výbor určí, který jeho člen je zmocněn za tento orgán jednat. Vlastníci honebních pozemků, kteří dříve neformálně vyslovili souhlas s členstvím v honebním společenstvu, jsou přípravným výborem svoláni k účasti na ustavující valné hromadě. Forma pozvánky není stanovena.²⁶⁸

Při zahájení ustavující valné hromady ji prozatímně předsedá zmocněný člen přípravného výboru. Členové ustavující valné hromady pak zvolí předsedu, volební a mandátovou komisi. Následně musí mandátová komise vyhodnotit celkový počet hlasů podle výměry honebních pozemků všech vlastníků, kteří dříve neformálně souhlasili s členstvím (za každý započatý hektar výměry honebního pozemku, který v honitbě vlastní, přísluší členovi honebního společenstva jeden hlas²⁶⁹). Mandátová komise dále zjistí celkový počet hlasů přítomných členů a potvrdí počet hlasů každého přítomného člena. Během tohoto úkonu je vhodné ve dvojím vyhotovení vypracovat (i) seznam vlastníků honebních pozemků (jako přílohu následného návrhu na uznání honitby) a (ii) seznam členů honebního společenstva s uvedením jejich jména (názvu), příjmení, rodného čísla (IČO) a bydliště (sídla), ve kterém se zároveň na důkaz souhlasu s dobrovolným členstvím v honebním společenstvu každý takový člen podepíše (jako přílohu následného návrhu na registraci honebního společenstva). Zakládajícími členy společenstva jsou všichni podepsaní vlastníci.²⁷⁰

Teprve po tomto úkonu je ustavující valná hromada schopna rozhodovat, tedy přijmout stanovy a zvolit honebního starostu, honebního místostarostu

²⁶⁵ Srov. s institutem „svolavatele“ viz podkapitola č. 3.1.1 této práce.

²⁶⁶ Srov. § 19 odst. 4 ZoM.

²⁶⁷ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 82.

²⁶⁸ Tamtéž, s. 83.

²⁶⁹ Srov. § 22 odst. 3 ZoM spolu s Rozsudkem NS ze dne 1. 4. 2005 sp. zn. 28 Cdo 2773/2014.

²⁷⁰ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 82 – 83.

a jsou-li voleni, pak i členy honebního výboru. Honební společenstvo je založeno okamžikem usnesení ustavující valné hromady o přijetí stanov.²⁷¹

4.2.2 Ke vzniku nového honebního společenstva

Honební společenství vzniká dnem registrace OSSM obce s rozšířenou působností, přičemž ke stejnému dni ho OSSM zapíše do rejstříku honebních společenstev.²⁷² Registrace spolu se zápisem honebního společenstva do rejstříku honebních společenstev má konstitutivní účinky a těmito úkony OSSM je založena právní subjektivita honebního společenstva.²⁷³ Rejstřík honebních společenstev není veřejným rejstříkem. Jedná se o veřejný seznam vedený OSSM, do kterého se zapisují ZoM stanovené údaje týkající se honebních společenstev. Jeho součástí je rovněž sbírka listin, obsahující stanovy.²⁷⁴ Do spolkového rejstříku se honební společenstva nezapisují.²⁷⁵ Vznik honebního společenstva je podmíněn vznikem společenstevní honitby, přičemž honitba vzniká (je uznána) rovněž rozhodnutím OSSM. ZoM nedovoluje, aby vzniklo honební společenstvo bez své společenstevní honitby a naopak.²⁷⁶

Písemný návrh na registraci honebního společenstva podává OSSM současně s návrhem na uznání společenstevní honitby ve smyslu § 18 odst. 1 ZoM výše uvedený přípravný výbor. Návrhy obsahují úředně ověřené podpisy členů přípravného výboru a jejich povinnou přílohou je (i) výše uvedený seznam členů honebního společenstva, ve kterém může být podpisem vyjádřena jejich vůle stát se členy honebního společenstva, (ii) mapový zákres honitby, (iii) zápis z jednání z ustavující schůze a (iv) stanovy honebního společenstva ve dvojím vyhotovení.²⁷⁷

OSSM může u podaného návrhu na registraci honebního společenství bezodkladně vytknout přípravnému výboru vady a stanovit mu lhůtu pro jejich odstranění. Neodstranění vad ve stanovené lhůtě je sankcionováno zastavením řízení o registraci. Návrh na registraci honebního společenstva a návrh na uznání společenstevní honitby může být odmítnut z důvodu nedosažení minimální

²⁷¹ Srov. § 125 odst. 1 OZ.

²⁷² Srov. § 20 odst. 3 ZoM.

²⁷³ Srov. Rozsudek NSS ze dne 2. 10. 2008 sp. zn. 3 Aps 5/2008-282.

²⁷⁴ Srov. § 28 ZoM.

²⁷⁵ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 75.

²⁷⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 87.

²⁷⁷ Srov. § 19 odst. 4, 5, a 6 ZoM.

výměry společenstevní honitby nebo z důvodu vady stanov, které neobsahují obligatorní náležitosti.²⁷⁸ Proti rozhodnutí o odmítnutí je přípustné odvolání. Pro řízení o registraci honebního společenstva se subsidiárně použije správní řád.²⁷⁹

4.3 Členství v honebním společenstvu

Členství v honebním společenstvu je podmíněno vlastnictvím nebo spoluvlastnictvím honebních pozemků, které tvoří společenstevní honitbu. Žádná jiná osoba než aktuální vlastník nebo spoluvlastník honebního pozemku zapsaný v katastru nemovitostí členem být nemůže. Neznamena však automaticky, že vlastník honebního pozemku povinně musí být členem honebního společenstva. ÚS rozhodl, že vlastnické právo k honebnímu pozemku je podmínkou členství v honebním společenstvu, samotné členství je však na vůli vlastníka, který se na základě zásady *vigilantibus iura scripta sunt* stará o svá práva.²⁸⁰ Členem honebního společenstva může být fyzická osoba, právnická osoba, nebo právnická osoba zřízená státem za účelem výkonu práv státu na pozemcích ve vlastnictví státu.²⁸¹

Vlastník jednoho honebního pozemku nemůže být z titulu tohoto vlastnictví členem více honebních společenstev. Naopak vlastník více honebních pozemků může být členem více honebních společenstev.²⁸² Členové honebního společenstva na rozdíl od obecné úpravy spolkového práva ručí za závazky honebního společenstva.²⁸³ Na rozdíl od úpravy mysliveckých spolků (viz podkapitola č. 3.5.1 této práce) členové honebního společenstva ručí nikoli solidárně ale poměrně v závislosti na výši svého podílu na rozhodování.²⁸⁴

4.3.1 Vznik členství

Základním způsobem, jak se stát členem honebního společenstva, je vytvořit s ostatními vlastníky společenstevní honitby a stát se tzv. zakládajícím členem způsobem výše popsaným. Členství zakládajících členů pak vzniká současně se vznikem honebního společenstva. Další způsob vzniku členství je (i) převod honebního pozemku, (ii) přechod honebního pozemku, (iii) přiřazení

²⁷⁸ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 34 – 35.

²⁷⁹ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád; PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 87.

²⁸⁰ Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 34/03.

²⁸¹ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 39 - 40.

²⁸² PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 109.

²⁸³ Srov. § 215 odst. 2 OZ vs. § 27 odst. 1 ZoM.

²⁸⁴ Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 34/03.

honebního pozemku ke společenství honitbě, (iv) žádost o členství, nebo (v) změna z nehonebního pozemku na pozemek honební.²⁸⁵

V případě převodu a přechodu honebního pozemku zaniká členství původního člena v honebním společenství, a to pouze v rozsahu převáděného pozemku. Nabyvatel se pak automaticky stane členem, pokud do třiceti dnů ode dne vzniku vlastnického práva písemně neoznámí honebnímu společenství (předsedovi honebního společenstva, honebnímu výboru či honebnímu starostovi), že s členstvím nesouhlasí.²⁸⁶ Vzhledem k tomu, že vlastnické právo je nabýváno zpětně, s účinky od okamžiku, ve kterém byl podán návrh na vklad, třicetidenní lhůta pravděpodobně velmi často uplyne, aniž by nový vlastník mohl vyjádřit svůj nesouhlas s členstvím. Sporné ustanovení ZoM upřesnil ÚS ve svém nálezu, kdy *„dle mínění ÚS je třeba počítat s lhůtou k oznámení, že nesouhlasí s členstvím v honebním společenství, od okamžiku doručení rozhodnutí o povolení zápisu práva“*²⁸⁷.

K přiřazení²⁸⁸ dochází autoritativním rozhodnutím OSSM se souhlasem držitele honitby, ke které má být pozemek přiřazen. Členem honebního společenstva se vlastník přiřazeného honebního pozemku stává, pokud do třiceti dnů od doručení vyrozumění o přiřazení oznámí písemně honebnímu společenství, že na členství trvá. Nestane-li se vlastník členem honebního společenstva, pak je i přesto přiřazený honební pozemek v jeho vlastnictví součástí honitby, a takovému vlastníkovi náleží náhrada ze strany honebního společenstva.²⁸⁹ Je třeba připomenout, že členství v honebním společenství není a ani nemůže být povinné. Jelikož je na honební společenstvo nahlíženo jako na spolek, vlastník honebních pozemků má možnost vyhnout se členství v něm. V opačném případě by šlo o porušení sdružovací svobody a zásady dobrovolnosti členství.²⁹⁰

Výše uvedené lhůty jsou prekluzivní. Proto, zanikne-li v případě přiřazení lhůta, a tudíž právo vlastníka stát se členem, ZoM mu dává možnost o členství požádat. Právní nárok na přijetí za člena však žadatel nemá. O žádosti rozhodne

²⁸⁵ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 40 – 45.

²⁸⁶ Srov. § 26 odst. 1 ZoM spolu s KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017 s. 150.

²⁸⁷ Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 34/03, bod 108.

²⁸⁸ Srov. § 30 ZoM.

²⁸⁹ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 43.

²⁹⁰ Rozsudek ESLP sp. zn. 2113/2004 zveřejněn pod p.č. 411/2007.

valná hromada, je-li to v její působnosti. V případě změny z nehonebního pozemku na honební pozemek rozhodnutím OSSM, a to se souhlasem vlastníka, se analogicky použije úprava ZoM o přiřazení.²⁹¹

Na závěr je nutné dodat, že není přípustné, aby honební společenstvo stanovilo horní hranici počtu svých členů a při naplnění této hranice naplnění nepřijímalo členy nové.²⁹²

4.3.2 Obsah členství

Mimo práv určených ve stanovách spojuje ZoM s členstvím v honebním společenstvu zejména právo „účastnit se jednání a rozhodování na valných hromadách, volit a být volen do honebního výboru, účastnit se provádění myslivosti ve společenstevní honitbě, pokud ji společenstvo využívá na vlastní účet, podílet se na rozdělení čistého výtěžku (...)“²⁹³ nebo v případech uvedených ve stanovách při zániku členství obdržet vypořádací podíl.

Stejně tak mimo povinností určených ve stanovách spojuje ZoM s členstvím v honebním společenstvu zejména povinnost řídit se stanovami honebního společenstva, dodržovat provozní řád během výkonu práva myslivosti ve společenstevní honitbě, pokud ji společenstvo využívá na vlastní účet, naplňovat rozhodnutí, které orgán honebního společenstva přijal nebo v rozsahu své účasti v honebním společenstvu hradit škody způsobené honebním společenstvem.²⁹⁴

4.3.3 Zánik členství

V logickém opaku k podkapitole č. 4.3.1 této práce, členství v honebním společenstvu zaniká (i) pozbytím vlastnického práva k honebním pozemkům, vč. smrti nebo zániku člena, (ii) v případě, že OSSM prohlásí pozemky ve vlastnictví člena honebního společenstva za nehonební, nebo se jeho pozemek stane nehonebním ze zákona, nebo (iii) písemným oznámením člena honebního společenstva o ukončení členství adresovaným předsedovi honebního společenstva, honebnímu výboru či honebnímu starostovi.²⁹⁵

²⁹¹ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 43.

²⁹² PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 109.

²⁹³ Tamtéž, s. 111.

²⁹⁴ Tamtéž.

²⁹⁵ Srov. § 26 odst. 1 – 3 ZoM.

V této souvislosti je nutné zmínit soudní judikaturu, které uvádí, že pozemek vlastníka, jenž vystoupil z honebního společenstva zůstává, i po zániku členství tohoto vlastníka, součástí honitby. I proti vůli tohoto vlastníka je pak honební společenstvo oprávněno vykonávat na takovém honebním pozemku právo myslivosti.²⁹⁶

4.4 Orgány honebního společenstva

V podkapitole č. 4.2.1 této práce byly vyjmenovány efemerní orgány honebního společenstva, důležité pro jeho konstituování. Jednalo se o přípravný výbor a ustavující valnou hromadu. Tyto se v dalším životě honebního společenstva již neuplatní, jsou však nezbytné pro stanovení jeho řádných orgánů.

ZoM upravuje tři řádné obligatorní orgány honebního společenstva. Jedná se o (i) valnou hromadu honebního společenstva, (ii) honebního starostu a (iii) honební výbor.²⁹⁷

4.4.1 Valná hromada

Valná hromada honebního společenstva je základním rozhodovacím a zároveň nejvyšším orgánem. Tento orgán je tvořen všemi členy honebního společenstva a do jeho působnosti náleží veškeré stěžejní otázky týkající se existence honebního společenstva nebo jeho fungování, stejně jako otázky týkající se výkonu práva myslivosti, a to včetně podmínek, za nichž je vykonáváno.²⁹⁸ ZoM do působnosti valné hromady svěruje volbu a odvolání honebního starosty, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru; schvalování návrhů o finančním hospodaření a použití čistého výtěžku; rozhodování o způsobu využití společenstevní honitby; uzavírání, změny a výpověď nájemních smluv o nájmu honitby; rozhodování o změně stanov; rozhodování o přijetí vlastníka přičleněných honebních pozemků za člena; a rozhodování o některých dalších otázkách.²⁹⁹ Komentářová literatura dále do působnosti valné hromady řadí rozhodování o změně sídla honebního společenstva; rozhodování o půjčce, úvěru nebo závazcích; rozhodování o změně honitby; rozhodování o zřízení rezervního fondu; rozhodování o způsobu majetkoprávního vypořádání pro případ zániku

²⁹⁶ Rozsudek NS ze dne 17. 10. 2002 sp. zn. 22 Cdo 3006/2000, Usnesení ÚS ze dne 11. 7. 2013 sp. zn. II. ÚS 1820/2011, nebo Rozsudek NSS ze dne 13. 9. 2007 sp. zn. 9 As 19/2007-63.

²⁹⁷ Srov. § 21 – 24 ZoM.

²⁹⁸ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 74/04 ze dne 13. prosince 2006.

²⁹⁹ Srov. § 21 odst. 1 ZoM.

honebního společenstva; nebo rozhodování o zrušení honebního společenstva a jmenování likvidátora.³⁰⁰

ZoM doporučuje, aby byla valná hromada svolána jednou ročně. Periodicitu svolávání by však měly závazně upravit stanovy. Valnou hromadu svolává honební starosta nebo honební místostarosta. Valná hromada, může být svolána i z podnětu člena honebního společenstva, který má více než 10 % všech hlasů. Takový člen musí o svolání požádat honebního starostu a v žádosti má povinnost uvést záležitosti, jejichž projednání požaduje. Jedná-li se o záležitosti spadající do působnosti honebního výboru, není honební starosta povinen návrhu vyhovět. Nevyhoví-li honební starosta žadateli, který hodlá projednat záležitosti nespadající do působnosti honebního výboru, pak je žádající člen oprávněn svolat valnou hromadu sám.³⁰¹

Honební starosta svolává valnou hromadu prostřednictvím pozvánky, kterou buď odešle na adresu uvedenou v seznamu členů honebního společenstva, nebo uveřejní na úředních deskách obecních úřadů v jejichž území působnosti se honitba nachází, příp. na internetových stránkách nebo v místním periodiku. Pozvánka musí být odeslána/zveřejněna nejpozději 15 dnů před konáním valné hromady.³⁰²

Valná hromada je usnášeníschopná jsou-li přítomni členové nebo zástupci členů, kteří disponují alespoň polovinou všech hlasů. Platí ovšem zajímavá zásada, že pokud nejsou členové nebo jejich zástupci s potřebným počtem hlasů přítomni do jedné hodiny od stanoveného počátku valné hromady, má valná hromada možnost usnášet se za jakéhokoli počtu hlasů. Jak bylo výše uvedeno, počet hlasů je odvislý od výměry honebních pozemků tvořících honitbu. Rozhodováno je prostou většinou přítomných hlasů, v otázkách stanovených v ZoM³⁰³ pak souhlasem $\frac{3}{4}$ hlasů všech přítomných členů. Ve stanovách může být určen vyšší počet hlasů nutných k přijetí rozhodnutí. O každém rozhodnutí valné hromady musí být pořízen zápis.³⁰⁴

³⁰⁰ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 89.

³⁰¹ Srov. § 22 odst. 1 ZoM.

³⁰² PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 89.

³⁰³ Jedná se o rozhodnutí podle § 21 odst. 1 písm. b), c) a d) nebo § 21 odst. 2 ZoM.

³⁰⁴ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 36.

Valná hromada může rozhodovat i *per rollam*, kdy osoba, která je oprávněna jejím svoláním předloží návrh rozhodnutí všem členům honebního společenstva a určí lhůtu, ve které se mají členové k návrhu vyjádřit. Nevyjádří-li se členové ve stanovené lhůtě, platí nevyvratitelná právní domněnka, že s návrhem souhlasí. Většina hlasů potřebná pro přijetí rozhodnutí je počítána z celkového počtu hlasů.³⁰⁵ Způsob valné hromady *per rollam* není vyloučen ani při rozhodování otázek, k jejichž přijetí je nutná kvalifikovaná většina $\frac{3}{4}$ všech hlasů.³⁰⁶

Na rozdíl od mysliveckého spolku nemá honební společenstvo možnost si ve stanovách určit, jaký jeho orgán bude nejvyšší. Nemá ani možnost zvolit odlišný název svého nejvyššího orgánu.³⁰⁷

Pokud rozhodnutí valné hromady odporuje zákonu nebo stanovám, má kterýkoli člen honebního společenstva možnost, do 15 dnů od doby, kdy se o rozhodnutí dozvěděl nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, napadnout rozhodnutí u okresního soudu, v jehož obvodu má honební společenstvo sídlo. Rozhodnutí je napadáno žalobou na neplatnost rozhodnutí valné hromady.³⁰⁸

4.4.2 Honební starosta

Honební starosta má postavení monokratického statutárního orgánu honebního společenstva, se všemi právy a povinnostmi, které jsou obecně kladeny na každý statutární orgán.³⁰⁹ Honebním starostou může být fyzická nebo právnická osoba, která je členem honebního společenstva, nebo jiná fyzická osoba, kterou navrhne člen honebního společenstva. Takovým „nečlenem“ pak může být myslivecký hospodář, vykonává-li honební společenstvo právo myslivosti ve vlastní režii. Honebního starostu a místostarostu volí a odvolává valná hromada způsobem uvedeným ve stanovách, a to na období 10 let.

Do působnosti honebního starosty spadají všechny záležitosti, které nepatří do působnosti valné hromady. Jedná se zejména o rozhodování o způsobu využití

³⁰⁵ Tamtéž.

³⁰⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 96.

³⁰⁷ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 269.

³⁰⁸ Srov. § 22 odst. 8 ZoM spolu s HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 36 - 37.

³⁰⁹ Srov. Rozsudek NS ze dne 6. 10. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5299/2014.

honitby (po předchozím souhlasu honebního výboru); uzavření, změny nebo výpovědi nájemní smlouvy; zajištění podkladů pro jednání valné hromady; svolávání a řízení valné hromady; realizaci usnesení valné hromady; udělování plné moci k zastupování honebního společenstva; nebo vedení seznamu členů. Člen orgánu honebního starosty je odpovědný honebnímu společenstvu za jakoukoli újmu, kterou při výkonu své funkce v souvislosti s porušením právních povinností způsobil.³¹⁰

Obdobně jako v případě valné hromady není honebnímu společenstvu ZoM umožněno si ve stanovách určit, že jeho statutární orgán (honební starosta) bude kolegiální, nebo že ponese název jiný než honební starosta.³¹¹

4.4.3 Honební výbor

Valná hromada, jako kolegiální orgán honebního společenstva s větším počtem členů, nemusí být pro vnitřní správu honebního společenstva dostatečně flexibilní. Proto ZoM ukotvuje orgán nazvaný honební výbor, který je v rozhodování pružnější, a přesto odpovídá většinovému názoru členů společenstva, což monokratický orgán honebního starosty nesplňuje.³¹²

Honební výbor, jako výkonný kolegiální orgán honebního společenstva, je valnou hromadou obligatorně volen v případě, že počet členů společenstva je větší než 10. Pokud honební společenstvo nemá více než 10 členů, honební výbor nevzniká a jeho působnost vykonává honební starosta. Vznikne-li, pak některá působnost honebního starosty přechází na honební výbor. Honební výbor se však statutárním orgánem nestává. Působnost honebního výboru směřuje pouze dovnitř honebního společenstva, přičemž se jedná o všechny vnitřní záležitosti, které nespádají do působnosti valné hromady. Honební výbor nikdy nezastupuje honební společenstvo navenek.³¹³ ZoM umožňuje,³¹⁴ aby valná hromada na honební výbor přenesla svou působnost v rozhodování o způsobu využití

³¹⁰ Srov. § 23 ZoM spolu s PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 99 – 101.

³¹¹ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017 s. 254.

³¹² Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 74/04 ze dne 13. prosince 2006.

³¹³ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskalí spolkového práva*, 2017 s. 251.

³¹⁴ Srov. § 21 odst. 2 ZoM.

společenstevní honitby a umožnila mu tak rozhodování o uzavírání, změně nebo výpovědi smlouvy o přenechání práva myslivosti další osobě.³¹⁵

Honební výbor je tvořen honebním starostou, honebním místostarostou a nejméně jedním, nejvýše však pěti dalšími členy honebního společenstva. Přesný počet členů tohoto orgánu je určen ve stanovách.³¹⁶

Pro svolání honebního výboru se obdobně použijí ustanovení upravující valnou hromadu. Honební výbor je usnášeníschopný, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů a k přijetí rozhodnutí je zapotřebí nadpoloviční většina hlasů přítomných členů. Každý člen honebního výboru má pouze jeden hlas, předsedající má pak hlas rozhodující. Stanovy mohou pro některé rozhodnutí určit kvorum vyšší. Stanovy mohou rovněž umožnit hlasování *per rollam*, budou-li s takovým hlasováním souhlasit všichni členové honebního výboru. O každém jednání a rozhodnutí honebního výboru je pořízen zápis.³¹⁷

Stejně jako v případě rozhodnutí valné hromady (viz podkapitola č. 4.4.1 této práce), i v případě rozhodnutí honebního výboru, které je v rozporu se zákonem nebo stanovami, má kterýkoli člen honebního společenstva právo obrátit se na soud se žalobou na neplatnost rozhodnutí honebního výboru. Tento opravný prostředek proti rozhodnutí honebního výboru není explicitně vyjádřen v ZoM, ÚS však dovodil možnost jeho použití.³¹⁸

Další orgány honebního společenstva, zejména revizní, mohou být ukotveny ve stanovách. Jejich členové jsou voleni valnou hromadou.³¹⁹

4.5 Zrušení a zánik honebního společenstva

Obdobně jako u spolků (viz kapitola č. 3.4 této práce), existuje během rušení honebního společenstva několik fází. Jedná se o (i) zrušení, (ii) likvidaci a (iii) zánik. Mimo fázi likvidace, pro kterou se použijí obecné ustanovení OZ,³²⁰ jsou fáze zrušení a zániku upraveny v ZoM.³²¹

³¹⁵ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 102 – 103.

³¹⁶ Srov. § 24 odst. 1 ZoM.

³¹⁷ Srov. § 24 odst. 1, 2 a 3 ZoM.

³¹⁸ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 74/04 ze dne 13. prosince 2006.

³¹⁹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 104.

³²⁰ Srov. § 169 a násl. OZ.

³²¹ Srov. § 25 ZoM.

Honební společenstvo může být zrušeno pouze z taxativně vymezených důvodů v ZoM. Jedná se o zrušení buď (i) z vlastní vůle (zejména rozhodnutí valné hromady o zrušení; rozdělením; nebo sloučením s dalším honebním společenstvem), (ii) na základě právní skutečnosti (společenstevní honitba zanikne; uplynula doba, na kterou bylo honební společenstvo založeno), nebo (iii) na základě rozhodnutí soudu (zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo zrušením konkursu z důvodu, že majetek dlužníka je zcela nepostačující).³²²

V případě, že honební společenstvo rozhodne o svém zrušení, ZoM mu ukládá povinnost učinit tak nejdříve ke dni skončení nájemního vztahu o pronájmu honitby. Tato podmínka platí pouze v situaci, nevykonává-li společenstvo právo myslivosti ve své společenstevní honitbě samo.³²³ K časovému omezení obecně platí, že honební společenstvo je založeno na dobu neurčitou, ve stanovách si však může dobu svého trvání upravit jinak.³²⁴ Zaniknout může rovněž společenstevní honitba, a to pouze jedním ze způsobů uvedených v ust. § 31 odst. 6 ZoM. Jak uvedl ve svém rozhodnutí Nejvyšší správní soud,³²⁵ z ustanovení ZoM vyplývá zásada vzájemné existence honebního společenstva a společenstevní honitby. Proto okamžikem zániku společenstevní honitby dojde i ke zrušení společenstva, neboť bez existence honitby nemá společenstvo žádný smysl. Ke zrušení rozhodnutím soudu je vhodné poznamenat, že institut péče řádného hospodáře ukládá statutárnímu orgánu mimo jiné povinnost podat při úpadku právnické osoby insolvenční návrh.³²⁶ Zrušení honebního společenstva tedy nastává automaticky po zrušení konkursu. Jmenování likvidátora přísluší valné hromadě.³²⁷

Likvidace honebního společenstva probíhá shodně jako likvidace spolku, postupem uvedeným v kapitole č. 3.4 této práce. Honební společenstvo je povinno bezodkladně oznámit OSSM své zrušení a vstup do likvidace, včetně identifikace

³²² Srov. § 25 odst. 1 ZoM.

³²³ Srov. § 25 odst. 1 písm. c) ZoM.

³²⁴ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 37.

³²⁵ Usnesení NSS ze dne 22. 12. 2009 sp. zn. 1 As 63/2009.

³²⁶ Srov. § 98 odst. 1 a 2 zákona č. 182/2006 Sb.

³²⁷ Srov. § 25 odst. 1 písm. e) ZoM.

likvidátora. Je-li valná hromada nečinná, přistoupí ke jmenování likvidátora místně příslušný krajský soud.³²⁸

Zánik honebního společenstva je vázán na výmaz z rejstříku honebních společenstev, který je veden OSSM. Zánik honebního společenstva nastává ke dni tohoto výmazu.³²⁹

4.6 K otázce majetku honebního společenstva.

Ačkoli ZoM v ust. § 19 odst. 2 zapovídá honebnímu společenstvu vlastním jménem podnikat, není na všechny příjmy honebního společenstva nahlíženo jako na příjmy z podnikání. I když je např. nájemné v případě pronájmu společenstevní honitby hlavním příjmem společenstva, ust. § 27 odst. 2 ZoM takový příjem výslovně dovoluje. Komentované ustanovení taxativně určuje, že příjmem společenstva může být (i) příjem z využití společenstevní honitby na vlastní účet, (ii) nájemné, (iii) dary a dědictví, resp. odkazy, (iv) půjčky, úvěry a úroky z vkladů, nebo (v) příjmy které stanoví zvláštní zákon. Naopak výdaje honebního společenstva ZoM nikterak neomezuje. Rozdíl mezi příjmem a výdaji (výtěžek), může být rozdělen mezi členy honebního společenstva, a to na základě podílu výměry jejich honebních pozemků k celkové výměře honitby.³³⁰

³²⁸ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 107-108.

³²⁹ Srov. § 25 odst. 1 ZoM.

³³⁰ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 113 - 114.

5 Vztah mezi mysliveckými spolky a mysliveckými společenstvy

Honební společenstvo je jednou z osob, kterou ZoM označuje jako držitele honitby.³³¹ V případě, že bude honební společenstvo realizovat právo myslivosti ve své společenstevní honitbě samo, pak může být současně jak držitelem této honitby, tak i jejím uživatelem. Nebude-li však mít společenstvo vůli ve společenstevní honitbě realizovat právo myslivosti samo, pak disponuje oprávněním honitbu jako celek pronajmout, a to pouze (i) české fyzické osobě, (ii) mysliveckému spolku, nebo (iii) české právnické osobě, která na pozemcích honitby zemědělsky nebo lesnický hospodaří. Osoby nájemců musí splňovat další zákonem stanovené podmínky, ovšem není rozhodující, zda v pronajímané honitbě vlastní jakékoli honební pozemky.³³²

Z výše uvedeného vyplývá, že myslivecký spolek je vždy pouze uživatelem honitby, a nikdy jejím držitelem. Mezi honebním společenstvem a mysliveckým spolkem může vzniknout smluvní vztah v případě, že (i) honební společenstvo jako držitel honitby nemá zájem společenstevní honitbu uznanou na pozemcích svých členů (i nečlenů – vlastníků přičleněných pozemků) samo využívat, a zároveň, (ii) existuje-li myslivecký spolek se zájmem vykonávat právo myslivosti v honitbě tohoto konkrétního honebního společenstva. ZoM ve svých ustanoveních ukotvuje možnost a podmínky tohoto smluvního vztahu a označuje ho za smlouvu o nájmu honitby.³³³

S účinností OZ se do právního řádu České republiky navrátil institut pachtu, který ZoM v době svého vzniku neznal. Odborná literatura³³⁴ se zabývá otázkou, zda je přenechání honitby k výkonu práva myslivosti honebním společenstvem (i) nájmem, tedy přenecháním věci k dočasnému užívání, nebo (ii) pachtem, tedy přenecháním věci k dočasnému užívání a požívání.³³⁵ Východiskem některé odborné literatury je respektování současné právní úpravy ZoM, přičemž nadále pracuje s institutem nájmu. Rovněž důvodová zpráva k ZoM se v souvislosti s honebními pozemky přiklání k institutu nájmu a nikoli k braní užitků z těchto pozemků.³³⁶ Autor práce se domnívá, že

³³¹ Srov. § 2 písm. m) ZoM.

³³² Srov. § 2 písm. n) spolu s § 32 ZoM.

³³³ Srov. § 32 spolu s § 33 ZoM.

³³⁴ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 46.

³³⁵ Srov. § 2201 a násl. a § 2332 a násl. OZ.

³³⁶ Srov. k § 22 důvodové zprávy k zákonu č. 449/2001 Sb., o myslivosti, č. 449/2001 Dz.

ust. § 32 odst. 1 ZoM je nepřesné, neboť není jasné, zda je honitba věcí, nebo právem. Jedná se o hmotný substrát, soubor honebních pozemků, které splňují náležitosti stanovené ZoM, a které jako honitbu OSSM ve svém rozhodnutí vymezil.³³⁷ Bez tohoto hmotného substrátu je výkon práva myslivosti nemyslitelný.³³⁸ To, co však honební společenstvo přenechává mysliveckému spolku, není podle názoru autora práce honitba, ale právo myslivosti na území honitby, tedy věcné právo k věci cizí, kterou je v obecné rovině zvěř.³³⁹ Rozdíl mezi pachtem a nájmem spočívá ve skutečnosti, že strana z pachtu oprávněná (pachtýř) je oprávněna věc dočasně užívat, a navíc oproti nájmu z ní brát také plody a užitky, přičemž zvěř podle ÚS³⁴⁰ není plodem. Uživatel honitby je obecně jediná osoba, která je oprávněna legálně nabývat do vlastnictví ulovenou zvěř. Zvěř, jako *res nullius* zvláštní povahy, není užitkem honebního pozemku, avšak může se jednat o užitkem plynoucí z práva myslivosti (viz kapitola č. 1.2 této práce). Tvrzení, že se jedná spíše o pacht nežli o nájem, podporuje i komentářová literatura k OZ.³⁴¹ Podle této, je pacht práva myslivosti podle ust. § 33 ZoM zvláštním případem obecného pachtu podle ust. § 2332 OZ.

Mezi honebním společenstvem a mysliveckým spolkem může tedy vzniknout smluvní vztah, přičemž ÚS shrnuje, že se jedná o soukromoprávní vztah s řadou veřejnoprávních prvků.³⁴² V případě smlouvy o přenechání práva myslivosti honebním společenstvem mysliveckému spolku, se jako zvláštní použije úprava § 33 ZoM. Nebude-li upravena konkrétní situace v této zvláštní úpravě, použije se obecné ustanovení OZ o pachtu. Teprve pokud nebude konkrétní situace upravena ani v ustanoveních o pachtu, použije se obecné ustanovení OZ o nájmu.³⁴³ Pro dodržení pojmosloví ZoM bude pro smlouvu o přenechání práva myslivosti dále používán pojem „*smlouva o nájmu honitby*“, i když má, podle výše uvedeného, povahu pachtu.

Smlouva o nájmu honitby je občanskoprávní vztah a její vznik, změny nebo obsah není ze strany veřejné moci (konkrétně ze strany OSSM) nikterak regulován. OSSM si pouze vyžádá znění smlouvy spolu s identifikací nájemce.

³³⁷ Srov. § 2 písm. i) ZoM.

³³⁸ Srov. Rozsudek NS ze dne 18. 7. 2007 sp. zn. 28 Cdo 364/2005.

³³⁹ Srov. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 11.

³⁴⁰ Srov. Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 34/03.

³⁴¹ HULMÁK, M. § 2332. In: HULMÁK, M. a kol.: *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014)*, 2014, str. 554.

³⁴² Srov. Nález ÚS ze dne 3. 6. 2009 sp. zn. I. ÚS 104/06-1.

³⁴³ Tamtéž.

Důvodem tohoto vyžádání je povinnost OSSM vykonávat dozor nad uživatelem honitby při jeho výkonu práva myslivosti, neboť řádný výkon práva myslivosti je veřejným zájmem.³⁴⁴ Honební společenstvo nemůže v obsahu smlouvy určovat maximální počet členů mysliveckého spolku, zákaz vjezdu vozidel členů mysliveckého spolku do honitby, místa pro umístění mysliveckých zařízení, nebo ustanovení že člen mysliveckého spolku, který nevlastní v honitbě honební pozemek, má povinnost pravidelně platit určitou částku honebnímu společenstvu. Část nájemní smlouvy obsahující tato ujednání by byla stižena relativní neplatností.³⁴⁵

Výše nájemného je v souladu se zásadou autonomie vůle zcela ponechána na dohodě účastníků smluvního vztahu. Nesmí však být v rozporu s dobrými mravy.³⁴⁶ Účastníky smluvního vztahu je honební společenstvo a myslivecký spolek. Vlastníci honebních pozemků zahrnutých v honitbě proto nejsou tohoto vztahu účastní a nemají právo na poměrnou část nájemného. V opačném případě by šlo o bezdůvodné obohacení ve smyslu ust. § 2991 a násl. OZ.³⁴⁷ Výše nájemného je odvislá zejména od množství zvěře v honitbě nebo dojezdové vzdálenosti honitby od městských aglomerací.³⁴⁸ ZoM nikde nezakazuje možnost, aby jeden myslivecký spolek uzavřel více nájemních smluv s více honebními společenstvy.

Naopak ZoM zakazuje (i) honebnímu společenstvu pronajímat pouze část honitby a (ii) mysliveckému spolku smluvit si podnájem honitby se třetí osobou nebo přenechat bez dalšího lov zvěře za úplatu.³⁴⁹ Je tomu tak proto, že všechny odpovědnostní vztahy jsou ZoM navázány pouze na uživatele honitby.³⁵⁰ Jak již bylo uvedeno v podkapitole č. 3.5.1 práce, myslivecký spolek má z titulu nájemní smlouvy vůči honebnímu společenstvu objektivní odpovědnost za škodu způsobenou při provozování myslivosti a za škody, kterou na pozemcích honitby způsobila zvěř.

Honební společenstvo má povinnost upřednostnit uzavření smlouvy o nájmu honitby s mysliveckým spolkem, jehož někteří členové jsou vlastníky

³⁴⁴ Srov. § 61 odst. 2 ZoM.

³⁴⁵ Srov. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 138.

³⁴⁶ Srov. § 1 odst. 2 OZ.

³⁴⁷ Srov. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 138 – 139.

³⁴⁸ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 48.

³⁴⁹ Srov. § 32 odst. 5 a § 33 odst. 9.

³⁵⁰ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 48.

nebo nájemci honebních pozemků v této honitbě – event. členové tohoto honebního společenstva. Pokud mezi zájemci o uzavření smlouvy o nájmu honitby není takový myslivecký spolek, pak honební společenstvo upřednostní nejvýhodnější nabídku, kterou mimo výše nájemného může být možnost účasti členů tohoto honebního společenstva na výkonu práva myslivosti.³⁵¹ Upřednostnění, stejně jako v podkapitole č. 3.5.1 této práce, vyjadřuje povinnost honebního společenstva neopomenout, že člen tohoto honebního společenstva má zájem o pronájem společenstevní honitby. Honební společenstvo eventuelně může informovat tohoto člena o obsahu nečlenské nabídky o pronájmu honitby. ZoM ani zde neukládá povinnost přijmout nabídku svého člena, neboť by se jednalo o zásah do autonomie honebního společenstva a umožňovalo by to vznik nevýhodných smluvních vztahů.³⁵² Důvodem, proč ZoM obsahuje ustanovení o upřednostnění, je snaha o preferenci sepětí práva myslivosti s vlastnictvím honebních pozemků. Při takovém sepětí je výhodou eliminace sporů (i) o omezení práva vstupovat na pozemek jiného, nebo (ii) o náhradu škody způsobenou zvěří nebo výkonem práva myslivosti.³⁵³

Smluvní vztah mezi honebním společenstvem a mysliveckým spolkem vzniká účinností smlouvy o nájmu, která je podle kogentního ustanovení ZoM uzavírána na dobu 10 let v písemné formě.³⁵⁴ Smluvní vztah naopak zaniká z důvodů, které ZoM uvádí v ust. § 33 odst. 6 a subsidiárně pak z důvodů uvedených v OZ o zániku závazku, podle § 1908 a násl.³⁵⁵ Vhodné je upozornit, že zánik smluvního vztahu je vázán na zánik honitby, nikoli na její změnu ve smyslu § 31 odst. 1 - 5 ZoM. Zvláštností zániku závazku mezi honebním společenstvem a mysliveckým spolkem, je pak podle ZoM možnost OSSM, aby svým rozhodnutím smluvní vztah ukončil. Jedná se o případ, kdy porušením smlouvy mysliveckým spolkem dojde k vážnému ohrožení životního prostředí anebo poklesu počtu zvěře v honitbě pod stanovené minimální stavy. Myslivecký spolek je navíc za špatné hospodaření sankcionován nejen ztrátou možnosti

³⁵¹ Srov. § 32 odst. 2, 4 a 6 spolu s Srov. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 104 a 130.

³⁵² Srov. Rozsudek NS ze dne 21. 2. 2013 sp. zn. 28 Cdo 3692/2012 nebo Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2015 sp. zn. 7 Co 549/2015.

³⁵³ MAXA, Hubert. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ.* s. 248.

³⁵⁴ Srov. § 33 odst. 1 ZoM.

³⁵⁵ Srov. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 140.

výkonu práva myslivosti v konkrétní honitbě, ale i pokutou až do výše 200.000,- Kč.³⁵⁶

Uživatel honitby, kterým může být na základě smlouvy o nájmu honitby myslivecký spolek, je objektivně odpovědný za škodu, kterou při výkonu práva myslivosti v této honitbě na honebních pozemcích způsobí on sám nebo zvěř (viz podkapitola č. 3.5.1 této práce).³⁵⁷ V této souvislosti může vzniknout otázka, zda je uživatel honitby odpovědný za tyto škody vlastníkovi, resp. nájemci (pachtýři) honebních pozemků, nebo honebnímu společenstvu jako držiteli honitby.

Vzhledem k (i) faktu, že honební společenstvo nevlastní honební pozemky ve své společenstevní honitbě, (ii) jazykovému výkladu ust. § 52 odst. 1 písm. a) ZoM „škodu, která byla v honitbě způsobena při provozování myslivosti na honebních pozemcích (...)“ a ust. § 52 odst. 1 písm. b) ZoM „škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích (...)“ a (iii) znění ust. § 53 ZoM, kdy má vlastník nebo nájemce honebních pozemků povinnost činit potřebná opatření k zabránění škod působených zvěří, je osobou oprávněnou požadovat po uživateli honitby náhradu škody vlastník, nebo nájemce (resp. pachtýř) honebního pozemku. Vztah mezi mysliveckým spolkem a honebním společenstvem z titulu odpovědnosti za výše uvedené škody nevzniká.

³⁵⁶ HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2018, s. 50.

³⁵⁷ Srov. § 52 odst. 1 písm. a) a b) ZoM.

6 Stanovy mysliveckých spolků a honebních společenstev

Obě dvě v práci zmíněné právnické osoby jsou korporacemi, konkrétně spolky (i když je honební společenstvo spolkem *sui generis*). Pro každou právnickou osobu, jakožto umělý organizovaný útvar, musí existovat zakladatelské právní jednání. Jedná se o (i) vyjádření vůle zakladatelů tuto právnickou osobu ustanovit, (ii) listinu obsahující elementární zákonem požadované náležitosti vyžadované pro následný vznik korporace, a zároveň (iii) možnost zakladatelů nebo členů upravit všechny otázky fungování této osoby. V případě mysliveckých spolků a honebních společenstev jsou takovým zakladatelským jednáním stanovy.

Pro potřeby mysliveckých spolků, OZ ve svých obecných ustanoveních o korporacích a v ustanoveních o spolcích určuje obligatorní náležitosti všech spolkových stanov. Dále OZ ve svých ustanoveních o spolcích uvádí, od kterých jeho ustanovení je možné se ve stanovách odchýlit. Nevyužije-li myslivecký spolek tuto možnost, použije se podpůrně zákonná úprava. Ve stanovách může být rovněž uveden určitý mechanismus, právo nebo povinnost, se kterou OZ vůbec nepočítá. To samé platí pro ustanovení ZoM ohledně honebního společenstva.

Při nedodržení obligatorních náležitostí stanov (i) rejstříkový soud odmítne návrh na zápis mysliveckého spolku a vyzve navrhovatele k odstranění vad návrhu na zápis,³⁵⁸ příp. OSSM odmítne honební společenstvo registrovat,³⁵⁹ nebo (ii) mohou být stanovy stíženy relativní neplatností. V dalších kapitolách budou vyčteny obligatorní náležitosti stanov obou korporací. Jako fakultativní náležitosti stanov obou korporací budou níže uvedeny některá dispozitivní ustanovení obou zákonů nebo ustanovení stanov, která jsou v praxi pro danou korporaci doporučována upravit.

6.1 Stanovy mysliveckých spolků

Myslivecký spolek je spolkem ve smyslu ust. § 214 a násl. OZ. Je však oproti obyčejnému spolku specifický tím, že ZoM této korporaci a jejím členům ukládá některé zvláštní povinnosti a konstituuje některá zvláštní práva (viz kapitola č. 3.5 této práce). V tomto světle lze přistupovat i ke stanovám mysliveckého spolku, které musejí obsahovat všechny obligatorní náležitosti

³⁵⁸ Srov. § 86 písm. e) z.č. 304/2013 Sb.

³⁵⁹ Srov. § 20 odst. 4 písm. b) ZoM.

stanov, jenž OZ požaduje u obyčejných spolků. Ve stanovách mysliveckého spolku se však mohou objevit i některá zvláštní ustanovení, jenž jiný, než myslivecký spolek mít nebude, a která budou spojena se specifickým účelem mysliveckého spolku. ZoM však v žádném ze svých paragrafů neukládá mysliveckému spolku povinnost uvést do stanov jakoukoli obligatorní nebo fakultativní náležitost. Upravuje-li ZoM práva nebo povinnosti mysliveckého spolku či jeho členů, činní tak pouze skrze svá ustanovení.

6.1.1 Obligatorní náležitosti

Minimálním obsahem stanov mysliveckého spolku je jeho název³⁶⁰, sídlo, účel jeho existence, základní práva a povinnosti členů mysliveckého spolku a určení statutárního orgánu, který může být buď individuální (předseda) nebo kolegiální (výbor), (viz podkapitola č. 3.1.1 této práce).³⁶¹

6.1.2 Fakultativní náležitosti

Bude-li mít myslivecký spolek ve svých stanovách výše uvedené obligatorní náležitosti, pak bude platně založen a může okamžikem zápisu do spolkového rejstříku vzniknout. Obvyklé však je, že myslivecký spolek má ve svých stanovách další ustanovení upravující jeho poměry.³⁶²

Mimo ustanovení, ve kterých je to výslovně zakázáno, dává OZ mysliveckým spolkům možnost, aby si ve svých stanovách odlišně od zákonných ustanovení upravily širokou škálu otázek. Jedná se zejména o otázky týkající se členství, resp. způsobů jeho vzniku a zániku, vytvoření různých druhů členství s různými právy a povinnostmi členů, nebo o otázky týkající se členských příspěvků, příp. zániku členství při nesplnění stanovami určené povinnosti uhradit členský příspěvek. Mysliveckým spolkům je dále OZ umožněno, aby ve svých stanovách zakotvily povinnost vést si seznam svých členů a upravit si pravidla pro zápis, výmaz nebo pro zpřístupnění tohoto seznamu. Rovněž je spolkům umožněno, aby si ve stanovách zřídily fakultativní orgány, jakými jsou kontrolní komise, rozhodčí komise a jakékoli další orgány. Stanovy mohou vymezit, na jakou dobu je spolek zakládán nebo kdy dojde k naplnění jeho účelu a k jeho následnému zrušení. Ve stanovách je možné rovněž upravit způsob jmenování

³⁶⁰ Název mysliveckého spolku musí obsahovat slova „spolek“, „zapsaný spolek“ nebo zkratku „z. s.“. Srov. § 216 OZ.

³⁶¹ Srov. § 218 OZ.

³⁶² RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*. s. 66.

likvidátora a způsob naložení s likvidačním zůstatkem. Ač se o tom OZ výslovně nezmiňuje, stanovy mysliveckého spolku mohou obsahovat pravidla hospodaření spolku, což má za následek vyšší míru vnitřní i vnější transparentnosti.³⁶³ Stanovy rovněž mohou odkazovat na provozní nebo jakýkoli jiný řád. Takový řád se pak stává pro členy a myslivecký spolek závazný a porušení povinností z něj vyplývajících může mít právní důsledky.³⁶⁴

OZ pak dává mysliveckým spolkům výrazný prostor, aby si stanovami upravily svoji vnitřní organizaci, včetně volby členů takových orgánů příp. délku jejich funkčního období. Obligatorem orgánem je pouze statutární orgán a nejvyšší orgán, přičemž statutární orgán může být i orgánem nejvyšším.³⁶⁵ Podle ÚS je v takovém případě nezbytné, aby byl statutární a zároveň nejvyšší orgán tvořen z více členů mysliveckého spolku, a tudíž aby následné jednání za myslivecký spolek odpovídalo většinovému názoru jeho členů.³⁶⁶ Všechny své orgány může myslivecký spolek pojmenovat libovolně, názvy však nesmí vzbuzovat klamavý dojem o povaze orgánů.³⁶⁷

Vzhledem k velkému množství otázek, které je myslivecký spolek oprávněn si ve svých stanovách upravit, se jeví jako praktičtější uvést negativní vymezení obsahu stanov. Myslivecký spolek se nesmí v textu svých stanov odchýlit od kogentních ustanovení OZ. Jedná se o ta ustanovení OZ, která definují spolek jako společenství alespoň tří osob (§ 214), sledující nezakázaný (§ 145) a nevýdělečný účel (§ 217 odst. 1 a 2), přičemž zisk z činnosti spolku smí být použit pouze pro spolkovou činnost (§ 217 odst. 3). Ujednáním členů mysliveckého spolku nelze vyloučit existenci statutárního orgánu (§ 243), donucovat kohokoli k účasti ve spolku (§ 215 odst. 1) nebo porušovat ochranu členů spolku, kterou jim OZ stanovil (§ 236 odst. 3 a § 242). Zakladatelé rovněž nemohou změnit jak proces založení a vzniku spolku (§ 218, § 222 – 227),³⁶⁸ tak proces zrušení, likvidace a zániku spolku, případně jeho přeměny. Myslivecký

³⁶³ Tamtéž, s. 67 – 69.

³⁶⁴ ONDRÝSEK, R. *K diskutovaným ustanovením zákona o myslivosti*. *Myslivost*. 2017, roč. 65, č. 6, s. 22 - 24.

³⁶⁵ KŠICA, J. *Občanský zákoník a myslivecká sdružení*. *Myslivost*. 2014, roč. 62, č. 4, s. 10.

³⁶⁶ Srov. Nález ÚS ze dne 13. 12. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 74/2004.

³⁶⁷ Srov. § 243 a násl. OZ.

³⁶⁸ RONOVSÁ, K. *Spolkové a nadační právo*. s. 70 – 71.

spolek nemůže ve svých stanovách omezit právo člena na soudní ochranu proti rozhodnutí orgánu spolku.³⁶⁹

Jestliže myslivecký spolek neupraví ve svých stanovách instituty, jakými jsou členský příspěvek (§ 235 OZ), seznam členů (§ 236 a násl. OZ) nebo fakultativní orgány, platí, že se těchto institutů vzdá a nebude je moci během svého působení využívat.³⁷⁰

6.2 Stanovy honebních společenstev

Na rozdíl od mysliveckého spolku, jsou požadavky ZoM na obsah stanov honebního společenstva mnohem méně liberálnější. Autor této práce to připisuje faktu, že bez honebního společenstva a bez honebních pozemků jeho členů, by právo myslivosti nebylo možné vykonávat. Proto ZoM v úpravě honebního společenstva (držitele honitby) dává důraz na jeho efektivní fungování, byť se mu to ne vždy daří. Zároveň honební společenstvo je korporací s konkrétním účelem. Není tedy nezbytné, aby mělo tak flexibilní právní úpravu jako spolek v OZ, ve které je počítáno s velkým množstvím spolků různých specifických účelů.

6.2.1 Obligatorní náležitosti

ZoM obligatorně požaduje, aby honební společenstvo do svých stanov vždy uvedlo název, sídlo, zásady hospodaření (§ 19 odst. 6 písm. a)); způsob volby honebního starosty a honebního místostarosty (§ 23 odst. 2); počet členů honebního výboru, vznikne-li honebnímu společenstvu povinnost tento orgán zřídit (§ 24 odst. 1); způsob naložení s likvidačním zůstatkem (§ 25 odst. 2); a výši vypořádacího podílu a způsob jeho výpočtu při zániku členství (§ 26 odst. 4).

6.2.2 Fakultativní náležitosti

Ve svých dispozitivních ustanoveních umožňuje ZoM honebnímu společenstvu, aby si některé otázky upravilo odlišně od zákonné úpravy. ZoM výslovně uvádí, že odlišně od zákonné úpravy má honební společenstvo ve stanovách možnost upravit si otázky určení další působnosti valné hromady (§ 21 odst. 1 písm. f)); přenesení působnosti valné hromady rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy

³⁶⁹ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 94.

³⁷⁰ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 94.

o nájmu honitby na honební výbor (§ 21 odst. 2); způsob vyrozumění členů o konání valné hromady (§ 22 odst. 2); určení vyššího počtu hlasů členů potřebných k rozhodnutí valné hromady (§ 22 odst. 5); určení minimálního počtu členů honebního výboru, kteří musejí být přítomni, aby byl tento orgán usnášeníschopný (§ 24 odst. 2); a připuštění hlasování honebního výboru způsobem *per rollam* (§ 24 odst. 3).

Náležitostmi, které ZoM opomíjí, avšak které je podle odborné literatury³⁷¹ vhodné do stanov zapracovat, jsou zejména ohlašovací povinnost ohledně změny vlastnictví honebních pozemků (v souvislosti s § 21 odst. 8); možnost delegace působnosti valné hromady na honební výbor v těch věcech, které nejsou obsaženy ve výčtu ust. § 21 odst. 1 (§ 21 odst. 2); určení období, v němž musí být valná hromada minimálně jednou svolána (§ 22 odst. 1); možnost nebo zákaz zastoupení při neúčasti člena na valné hromadě (§ 22 odst. 3); průběh valné hromady (§ 22 odst. 3); možnost omezení počtu hlasů majoritního vlastníka honebních pozemků během rozhodování valné hromady (§ 22 odst. 5); požadavek, aby honební starosta byl držitelem loveckého lístku, příp. odborné zkoušky z myslivosti, nebo aby byl honební starosta osobou s manažerskými dovednostmi (§ 23 odst. 2); další působnost honebního starosty (§ 23 odst. 4); označení úkonů, které jménem honebního společenstva smí činit pouze honební starosta a nikoli honební místopředseda (§ 23 odst. 6); působnost honebního výboru (§ 21 odst. 2); způsob vyrozumění členů honebního výboru o konání tohoto orgánu (§ 24 odst. 1); průběh zasedání a pravidla jednání honebního výboru (§ 24 odst. 2); určení vyššího kvora hlasů potřebného pro přijetí rozhodnutí honebního výboru o základních otázkách honebního společenstva (§ 24 odst. 2); možnost zřízení revizního orgánu včetně určení jeho práv, povinností a odpovědnosti (k organizaci honebního společenstva obecně); nebo možnost určení doby, na kterou bude honební společenstvo založeno – při neuvedení bude založeno na dobu neurčitou³⁷² (§ 25 odst. 1 písm. b)).

Vzhledem k tomu, že je honební společenstvo považováno za spolek (i když *sui generis*), a ač to ZoM pro platný vznik honebního společenstva výslovně nevyžaduje, dalším fakultativním ustanovením stanov může být

³⁷¹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 83 – 104.

³⁷² Srov. § 124 OZ.

ve smyslu ust. § 218 OZ uvedení účelu honebního společenstva; a úprava vzniku a zániku členství, včetně úpravy práv a povinností členů.

Stejně jako u spolků, připustí-li honební společenstvo, aby některá práva a povinnosti členů nebo honebního společenstva upravoval jakýkoli řád, pak by měly stanovy na takový řád obsahovat odkaz. V opačném případě nejsou ustanovení tohoto řádu závazná a jako takový je řád nefunkční.³⁷³ Zároveň, rozhodne-li se honební společenstvo vykonávat právo myslivosti na vlastní účet, pak by mělo ve stanovách uvést pravidla pro výkon takového práva, zejména pak pravidla pro vydávání povolenek k lovu (§ 46 odst. 2 ZoM).

Jak již bylo zmíněno v podkapitole č. 3.1.1 této práce, stanovy nesmí obsahovat ujednání odporující dobrým mravům, veřejnému pořádku nebo práv týkající se postavení osob.³⁷⁴ Stanovy by rovněž neměly obsahovat ustanovení, přičítící se ústavně konformnímu výkladu ZoM. Takovým ustanovením může být např. pravidlo, že se zánikem členství v honebním společenství nenáleží bývalému členu (vlastníkovi honebních pozemků) náhrada, za budoucí využívání těchto pozemků ze strany honebního společenstva.³⁷⁵

Vzhledem k výše uvedenému je vhodné zmínit, že rozhodnutí valné hromady nebo honebního výboru přijaté v rozporu se zákonem nebo se stanovami lze napadnout u příslušného soudu žalobou pro jeho nezákonnost nebo pro jeho rozpor se stanovami a usilovat tak o vyslovení jeho neplatnosti.³⁷⁶

³⁷³ ONDRÝSEK, R. *K diskutovaným ustanovením zákona o myslivosti*. *Myslivost*. 2017, roč. 65, č. 6, s. 22 - 24.

³⁷⁴ Srov. § 1 odst. 2 OZ.

³⁷⁵ Srov. Nález ÚS ze dne 6. 3. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 3/06-1.

³⁷⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 96.

7 Právní jednání za myslivecké spolky a honební společenstva

Žádná právnická osoba nemá sama o sobě vlastní vůli. Je proto nutné, aby v rámci své vnitřní organizace disponovala orgány, jejichž členy budou jiné osoby (fyzické, ale i právnické), a které budou vůli takové právnické osoby vytvářet, resp. které budou za takovou právnickou osobu jednat. To platí jak o mysliveckých spolcích, tak o honebních společenstvech. Způsob a rozsah vytváření vůle těchto osob jejich orgány je stanoven zákonem a stanovami (na základě odkazu ve stanovách rovněž vnitřním předpisem).³⁷⁷

7.1 Za myslivecký spolek

Právní jednání za myslivecký spolek činí jeho statutární orgán, resp. členové statutárního orgánu, kteří nahrazují vůli mysliveckého spolku (viz kapitola 3.3). Z tohoto důvodu je určení statutárního orgánu mysliveckého spolku obligatorní náležitostí stanov (viz podkapitola č. 6.1.1). K takovému oprávnění je statutární orgán oprávněn ze zákona nebo z obsahu stanov. Mimo své oprávnění organizovat záležitosti mysliveckého spolku má statutární orgán mysliveckého spolku (resp. jeho členové) oprávnění zastupovat myslivecký spolek navenek ve všech věcech bez dalšího a neomezeně, neplyne-li ze zákona, stanov nebo rozhodnutí soudu něco jiného.³⁷⁸ Zejména z důvodu prokázání zmíněného oprávnění se statutární orgán a jeho členové zapisují do spolkového rejstříku.³⁷⁹

Široce vymezená působnost statutárního orgánu zajišťuje, že myslivecký spolek bude mít v každém případě zástupce (i když stanovy nemusely s takovým případem vůbec počítat), který za něj bude oprávněn jednat, rozhodovat ve vnitřních záležitostech, řídit ho a utvářet jeho vůli.³⁸⁰ Členové statutárního orgánu mysliveckého spolku například za spolek uzavírají smlouvy nebo komunikují s úřady.³⁸¹

Členem statutárního orgánu může být jak člen mysliveckého spolku, tak osoba, která členem mysliveckého spolku není. Je-li statutární orgán tvořen více členy a není-li ve stanovách uvedeno jinak, pak zastupuje myslivecký spolek každý člen statutárního orgánu samostatně. Vyžadují-li stanovy, aby kolegiální

³⁷⁷ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 43.

³⁷⁸ Srov. § 163 OZ.

³⁷⁹ KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*, 2017 s. 251 -152.

³⁸⁰ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 50.

³⁸¹ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 94.

statutární orgán jednal společně, mohou členové statutárního orgánu pro konkrétní právní jednání udělit jednomu ze svých kolegů plnou moc.³⁸²

Součástí jednání za právnickou osobu je podepisování, které je upraveno ust. § 161 OZ. K názvu právnické osoby přidá její zástupce svůj podpis a údaj o své funkci, případně o svém zařazení.³⁸³

Je-li členem statutárního orgánu mysliveckého spolku fyzická osoba, pak musí být svéprávná.³⁸⁴ Je-li naopak členem statutárního orgánu právnická osoba, má povinnost zmocnit ke svému zastupování fyzickou osobu. Pokud tak neučiní, je zastupována členem svého statutárního orgánu.³⁸⁵ Byl-li fyzické osobě osvědčen úpadek, pak může být členem statutárního orgánu mysliveckého spolku po splnění podmínek z § 153 OZ. Další podmínky, které musí člen statutárního orgánu naplňovat mohou upřesnit stanovy.

Na každého člena voleného orgánu mysliveckého spolku se vztahuje zákonná zásada *péče řádného hospodáře*, která spočívá v závazku člena orgánu vůči spolku vykonávat svoji funkci s nezbytnou loajalitou, náležitými znalostmi a s pečlivostí, přičemž takový člen musí sám objektivně posoudit, zda je takové péče schopen. Pokud tedy člen jakéhokoli orgánu nejednal s péčí řádného hospodáře a neprokázal opak, bude odpovídat mysliveckému spolku za škodu (újmu), kterou tímto jednáním způsobil.³⁸⁶ Jedná se o porušení smluvní povinnosti ve smyslu ust. § 2913 OZ. Zároveň platí, že nenahradí-li člen orgánu mysliveckému spolku škodu způsobenou porušením povinnosti vyplývající ze své funkce, pak celým svým majetkem ručí věřiteli mysliveckého spolku za dluhy mysliveckého spolku v rozsahu, v jakém mysliveckému spolku způsobenou škodu neuhradil. Vedle soukromoprávní a správněprávní odpovědnosti (např. krácení daně) může mít porušení povinnosti péče řádného hospodáře členem orgánu mysliveckého spolku za následek rovněž trestněprávní³⁸⁷ odpovědnost.³⁸⁸

Obecně platí, že vykonává-li člen voleného orgánu mysliveckého spolku své povinnosti řádně v souladu s výše uvedeným, pak za závazky mysliveckého

³⁸² Srov. § 164 odst. 2 OZ.

³⁸³ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 48.

³⁸⁴ Srov. 152 odst. 2 OZ.

³⁸⁵ Srov. § 154 OZ.

³⁸⁶ Srov. § 159 odst. 1 OZ.

³⁸⁷ Srov. např. § 220 nebo § 221 z.č. 40/2009 Sb. – porušení povinnosti při správě cizího majetku.

³⁸⁸ Srov. § 159 odst. 3 OZ spolu s LASÁK, J. § 159. In: LAVICKÝ a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*, 2014, s. 819 - 821.

spolku vůči třetím osobám přímo neodpovídá a věřitelé se uspokojují pouze z majetku mysliveckého spolku.³⁸⁹

Při otázce odpovědnosti člena statutárního orgánu mysliveckého spolku, který je zároveň členem tohoto mysliveckého spolku, nesmí být opomenuta skutečnost, že členové mysliveckého spolku solidárně ručí podle ZoM za závazek mysliveckého spolku k náhradě škody způsobené výkonem práva myslivosti nebo zvěří (viz podkapitola 3.5.1 této práce).

Úkolem nejvyššího orgánu obecně bývá nahradit vůli korporace a rozhodnout za ni.³⁹⁰ Existuje-li nejvyšší orgán a statutární orgán odděleně, a není-li ve stanovách upraveno jinak, pak je nejvyšším orgánem mysliveckého spolku členská schůze.³⁹¹ Členská schůze vyjadřuje vůli všech členů mysliveckého spolku, a to přijetím usnesení o určité zásadní otázce týkající se mysliveckého spolku, nebo např. změnou stanov. Ve stanovách pak členská schůze výslovně určí prostor, ve kterém statutárnímu orgánu umožní vytvářet vůli mysliveckého spolku a v němž statutárnímu orgánu vytváření vůle mysliveckého spolku přenechá. Jak již bylo řečeno výše, veškerý okruh otázek, působnost, která nenáleží jinému orgánu, náleží právě statutárnímu orgánu.

7.2 Za honební společenstvo

Stejně jako u mysliveckého spolku jedná za honební společenstvo navenek statutární orgán, kterým je podle ZoM honební starosta (viz podkapitola č. 4.4.2 této práce). Až na několik výjimek zvláštního zákona ZoM lze konstatovat, že jeho postavení je srovnatelné s postavením jednatele společnosti s ručením omezeným.³⁹² Oprávnění člena honebního starosty jednat za honební společenstvo a zastupovat honební společenstvo ve všech věcech vyplývá, stejně jako u mysliveckého spolku, ze zákona a ze stanov.

Honební starosta je orgán vždy pouze jednočlenný (ve stanovách nemůže být upraveno jinak), přičemž členem tohoto orgánu může být fyzická nebo právnická osoba. Na členy statutárního orgánu honebního společenstva se vztahují stejné požadavky, jaké jsou kladeny na členy statutárního orgánu mysliveckého

³⁸⁹ RONOVSÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. 2014. s. 92.

³⁹⁰ HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. 2015, s. 51.

³⁹¹ Srov. § 247 odst. 3 OZ.

³⁹² PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 99.

spolku.³⁹³ Členem honebního starosty může být jak člen, tak i nečlen honebního společenstva (nečlen však pouze jen fyzická osoba).³⁹⁴ ZoM ve svém ust. § 23 odst. 5 ukládá členovi orgánu honební starosta povinnost vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Vzhledem ke vztahu speciality ZoM k OZ se autor práce domnívá, že obsah této povinnosti je vyjádřen v OZ³⁹⁵ stejně jako u mysliveckého spolku, a že při porušení péče řádného hospodáře se shodně s výše uvedeným jedná o porušení smluvní povinnosti ve smyslu ust. § 2913 OZ (rovněž se vznikem soukromoprávní, správněprávní nebo trestněprávní odpovědnosti). Člen orgánu honebního starosty odpovídá za jakoukoli újmu, kterou honebnímu společenstvu při výkonu své funkce způsobil.³⁹⁶

Autor práce se rovněž domnívá, že shodně s úpravou mysliveckého spolku, vykonával-li člen honebního starosty své povinnosti v souladu se zákonem a stanovami, pak neodpovídá za závazky honebního společenstva. Nevykonával-li svou funkci v souladu se svými povinnostmi a obzvláště pak v rozporu se zásadou péče řádného hospodáře, odpovídá věřitelům za závazky honebního společenstva až do výše škody, kterou honebnímu společenstvu způsobil a nenahradil.

Je-li člen orgánu honebního starosty současně i členem honebního společenstva, pak spolu s ostatními členy ručí v poměru výměry honebních pozemků, které v honitbě vlastní, za závazek honebního společenstva, jakožto uživatele honitby, k náhradě škody způsobené výkonem práva myslivosti nebo zvěří (viz kapitola č. 4.3 této práce).

Kvůli kogentní úpravě orgánů honebního společenstva ze strany ZoM existuje vždy valná hromada a honební starosta. V ZoM stanovených případech vznikne rovněž i honební výbor, který je výkonným orgánem.³⁹⁷ V případě honebního společenstva nikdy nesplyne valná hromada s honebním starostou, přičemž valná hromada bude vždy tvořena vlastníky honebních pozemků v honitbě. Měnit stanovy a určit v nich rozsah oprávnění honebního starosty za honební společenstvo v některých dalších věcech právně jednat, přísluší pouze

³⁹³ Srov. obecné ust. o korporacích obsažené v § 152 odst. 2, § 153 a § 154 vše OZ.

³⁹⁴ Srov. § 23 odst. 2 ZoM.

³⁹⁵ Srov. § 159 odst. 1 a odst. 3 OZ.

³⁹⁶ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 101.

³⁹⁷ Srov. § 24 odst. 1 ZoM.

valné hromadě.³⁹⁸ Valná hromada může přenést některé své působnosti na honební výbor. ZoM výslovně uvádí, že honební výbor má působnost pouze dovnitř honebního společenstva a nesmí zastupovat honební společenstvo navenek.³⁹⁹

Rozhodne-li valná hromada nebo honební výbor honebního společenstva o tom, že právo myslivosti bude na základě smlouvy o pronájmu honitby přenecháno jiné osobě, zejména mysliveckému spolku, je nutné pro platnost takového právního jednání dodržet zákonem stanovený postup. Nejprve je za zákonem a stanovami dodržovaných postupů svolaná valná hromada (příp. honební výbor) honebního společenstva, která přijme stanoveným kvorem svých členů souhlasné usnesení o tom, že nebude společenstevní honitbu využívat samo na vlastní účet.⁴⁰⁰

Následně buď znovu valná hromada nebo obvykle již honební výbor udělí svým usnesením souhlas se zněním nájemní smlouvy příp. zněním změn nebo dodatků nájemní smlouvy⁴⁰¹ (zákon nechává prostor stanovám pro určení, zda obsah smlouvy a dodatků sjednává honební výbor nebo honební starosta - pozn. autora). O jednání jak valné hromady, tak honebního výboru je nezbytné pořídit zápis a vytvořit tak důkazní prostředky k případnému rozporování platnosti tohoto právního jednání. Po splnění výše uvedených požadavků může honební starosta za honební společenstvo platně uzavřít smlouvu o nájmu honitby s další osobou (např. s mysliveckým spolkem). Svým podpisem vyjádří honební starosta vůli honebního společenstva právo myslivosti přenechat další osobě.⁴⁰²

³⁹⁸ Srov. § 21 odst. 1 písm. d) ZoM.

³⁹⁹ Srov. § 24 odst. 4 ZoM.

⁴⁰⁰ Srov. § 21 odst. 1 písm. c) ZoM spolu s § 22 ZoM (příp. § 21 odst. 2 ZoM spolu s § 24 ZoM).

⁴⁰¹ PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 89 – 90.

⁴⁰² Srov. § 23 odst. 1 ZoM spolu s PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*, 2015, s. 104.

8 Analýza stanov vybraných mysliveckých spolků

V této části práce budou analyzovány účinné stanovy vybraných mysliveckých spolků se zaměřením na fakultativní části jejich obsahu a případné odchylky. Na základě odborné literatury byl zvolen obecně teoretický typ vědní metody, konkrétně pak obsahová analýza, která probíhala podle následující metodiky.⁴⁰³

8.1 Metodika

Bylo pracováno s údaji zveřejněnými ve veřejném rejstříku a s listinami uloženými ve sbírce listin mysliveckých spolků, společně dostupnými z veřejné sítě internet.⁴⁰⁴ Ve vyhledávací veřejného rejstříku byly zadány následující filtrující kritéria. Bylo zadáno klíčové slovo v názvu subjektu „*myslivecký*“, právní forma byla určena jako „*spolek*“ a byla určena sp. zn. vedená u „*Krajský soud v Plzni*“. Maximální počet zobrazených položek stránku byl zvolen na 500 subjektů. Z výsledku vyhledávání bylo vybráno deset náhodných mysliveckých spolků. Zkoumané účinné stanovy mysliveckých spolků pocházejí ze sbírky listin těchto subjektů.

Podkladem pro hodnocení pozorování je souhrnná tabulka (viz příloha č. 1 této práce), do které byl dekomponován zájmový obsah všech vybraných stanov, a ve které byly zaznamenány pozorované jevy obsažené ve stanovách jednotlivých mysliveckých spolků. Řádky souhrnné tabulky tvoří jednotlivé subjekty (myslivecké spolky), sloupce souhrnné tabulky pak tvoří zachycení obsahu zkoumaných ustanovení stanov mysliveckých spolků, zařazená do následujících kategorií. Jedná se o kategorie identifikace mysliveckého spolku, organizace mysliveckého spolku (nejvyšší orgán, výkonný orgán, statutární orgán, kontrolní komise a další fakultativní orgány) a ostatní ustanovení stanov. Následně bude obsah souhrnné tabulky níže transformován do slovního vyjádření a konečně samotná interpretace analyzovaných jevů bude uvedena na konci této části diplomové práce.⁴⁰⁵

⁴⁰³ OCHRANA, F., *Metodologie, metody a metodika vědeckého výzkumu*. 2019. s. 34 – 36.

⁴⁰⁴ *Veřejný rejstřík a Sbírka listin* [online]. 2020 [cit. 2020-03-10]. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>.

⁴⁰⁵ OCHRANA, F., *Metodologie, metody a metodika vědeckého výzkumu*. 2019. s. 45 – 49.

8.2 Obsah stanov

Z obsahu ustanovení stanov jednotlivých mysliveckých spolků byly zjištěny následující skutečnosti.

Nejvyšší orgán každého mysliveckého spolku je:

- vždy kolektivní, samostatný a nazván členskou schůzí;
- vždy tvořen všemi členy mysliveckého spolku;
- vždy svoláván statutárním orgánem, převážnou většinou 4 x do roka;
- svoláván nejčastěji prostřednictvím emailové zprávy; a
- vždy usnášeníschopný, je-li přítomna většina všech jeho členů, přičemž pro přijetí jeho rozhodnutí je převážně vyžadován souhlas většiny všech jeho přítomných členů.

Výkonný orgán mysliveckého spolku je jako samostatný orgán zřízen pouze v jednom případě, ve většině ostatních případů je jeho účel a působnost koncentrována do jednoho orgánu, konkrétně statutárního orgánu.

Statutární orgán každého mysliveckého spolku je:

- většinou kolektivní, spojený s výkonným orgánem a nazván výborem, přičemž většinou jedná za spolek vůči třetím osobám samostatně jeho předseda;
- pouze ve čtyřech případech nutně tvořen z členů mysliveckého spolku;
- vždy volen nejvyšším orgánem, a to s funkčním obdobím stanoveným většinou na pět let. Pouze ve třech případech je umožněna kooptace jeho členů; a
- převážně usnášeníschopný, je-li přítomna většina jeho členů, přičemž pro přijetí rozhodnutí je nutný souhlas většiny jeho členů s rozhodujícím hlasem předsedy. Pouze v jednom případě je připuštěno jednání na dálku prostřednictvím technických prostředků.

Kontrolní orgán mysliveckého spolku je:

- až na dva případy vždy zřízen a téměř vždy nazván kontrolní komisí;
- pouze v jednom případě nutně tvořen z členů mysliveckého spolku;

- vždy volen nejvyšším orgánem, a to s funkčním obdobím stanoveným vždy na pět let, přičemž kooptace jeho členů nebyla v žádném z případů umožněna;
- tvořen převážně třemi členy, přičemž členem, kromě člena statutárního orgánu a člena likvidátora, nesmí dále být fyzická osoba myslivecké stráže a osoby ji blízké, dále pak ve třech případech nesmí být členem kontrolního orgánu fyzická osoba s funkcí mysliveckého hospodáře; a
- ve čtyřech případech oprávněn přezkoumat rozhodnutí statutárního orgánu o vyloučení člena mysliveckého spolku.

Stanovy mysliveckého spolku v oblasti členství

- téměř vždy ukládají omezující podmínky na nové členy. Většinou se jedná o požadavek, aby členem byla pouze fyzická osoba starší patnácti let, ve dvou případech starší osmnácti let, v jednom případě plně svéprávná, a v jednom případě musí fyzická osoba starší osmnácti let být držitelem loveckého lístku, zbrojního průkazu a musí být pojištěna;
- až na jednu výjimku neupřednostňují při rozhodování o členství stanovené osoby, a až na dvě výjimky neukládají povinnou čekatelskou lhůtu;
- vždy ukládají, aby nového člena přijal rozhodnutím nejvyšší orgán. Pouze v jednom případě jsou ve stanovách rozlišeny druhy členství;
- většinou omezují přechod členství na právního nástupce;
- vždy ukládají povinnost vést seznam členů;
- ve čtyřech případech proklamují, že člen mysliveckého spolku neručí za dluhy spolku;
- až na jeden případ ukládají za méně závažné porušení členských povinností mírnější sankci, než je vyloučení. Většinou se jedná o výtku, dočasné omezení lovu zvěře a dočasné omezení využití výsledků hospodaření. Tyto sankce ukládá většinou statutární orgán, přičemž většinou není možné se k žádnému orgánu odvolat; a
- svěřují většinou rozhodnutí o vyloučení člena do působnosti statutárního orgánu, přičemž toto rozhodnutí většinou přezkoumává nejvyšší orgán.

Stanovy mysliveckého spolku dále

- téměř nikdy nezřizují fakultativní orgány jiné, než kontrolní komisi a výbor, v jednom případě však má myslivecký hospodář a myslivecká stráž povahu fakultativních orgánů spolku;
- téměř vždy odkazují na provozní řád, který tudíž obsahuje závazná práva a povinnosti;
- pouze ve třech případech uvádějí, jakou vedlejší činnost myslivecký spolek vykonává;
- vždy uvádějí, jaké jsou zdroje příjmů mysliveckého spolku; a
- vždy obsahují přeepsaná kogentní ustanovení OZ.

8.3 Interpretace

Z výše uvedeného vyplývá, že ač stanovy mnohdy tvoří dokument o více stranách, většinu obsahu tvoří přeepsaná kogentní nebo dispozitivní ustanovení OZ týkající se spolků. I kdyby tedy tato ustanovení ve stanovách nebyla obsažena, předmětný myslivecký spolek by fungoval stejným způsobem.

Ustanovení analyzovaných stanov jsou shodná s dispozitivním ustanovením OZ v případech úpravy nejvyššího orgánu spolku, dále v případech úpravy volby a funkčního období volených orgánů, stejně jako v případech počtu členů kontrolního orgánu. V otázkách členství se pak tato shodnost týká úpravy přijetí nového člena nejvyšším orgánem, omezení přechodu členství, vyloučení člena statutárním orgánem a přezkumu rozhodnutí statutárního orgánu o vyloučení člena nejvyšším orgánem.

Naopak odlišně od dispozitivní úpravy OZ je upravena periodicitu a způsob svolávání nejvyššího orgánu. Dále jsou to ustanovení, umožňující, aby za myslivecký spolek jednal pouze předseda kolektivního statutárního orgánu; umožnění, aby členem statutárního orgánu byla jiná osoba než člen mysliveckého spolku; stejně jako ustanovení, umožňující v některých případech kooptaci členů statutárního orgánu; a ustanovení umožňující jednání statutárního orgánu *per rollam*. Odlišně od OZ je téměř vždy zřízen kontrolní orgán, který nemusí být tvořen členy mysliveckého spolku. Členové kontrolního orgánu pak mají vždy shodně vymezený zákaz souběhu funkcí. V oblasti členství jsou odlišně od OZ upraveny omezující podmínky přijetí za nového člena, povinnost vést seznam

členů a sankce za méně závažné porušení členských povinností. Stanovy mysliveckých spolků obsahují rovněž téměř vždy odkaz na provozní řády, jež OZ neupravuje, ale ani nezakazuje.

Pouze v jednom analyzovaném případě byly ve stanovách určeny přísnější požadavky na člena mysliveckého spolku, včetně čekatelské doby a různého druhu členství.

Z pohledu autora práce je nešťastně použita odchylná úprava od dispozitivních ustanovení OZ v případech, kdy je volený, resp. statutární orgán usnášeníschopný, je-li přítomna většina jeho členů, avšak pro přijetí rozhodnutí je nutný souhlas rovněž většiny jeho členů. V případě hlasování o přijetí rozhodnutí a za neúčasti všech členů orgánu tak vypuštěním slova „přítomných“ může dojít k paralýze činnosti statutárního orgánu.

Stanovy čtyř mysliveckých spolků obsahují přepsané ust. § 215 odst. 2 OZ o neručení členů spolku za dluhy spolku jako celku. Jak však bylo uvedeno v podkapitole č. 3.5.1 této práce, v případě mysliveckých spolků existují určité závazky, za které jeho členové ručí. Tato skutečnost vyplývá ze speciality ZoM vůči OZ. Takové ustanovení obsažené ve stanovách, je jednak ve smyslu ust. § 52 odst. 1 a 2 ZoM neúčinné a jednak vůči členům mysliveckého spolku zavádějící.

Ač není přepisování kogentních či dispozitivních ustanovení OZ do stanov mysliveckých spolků z pohledu práva nezbytné, jejich přítomnost ve stanovách nemusí být nutně chybou. Pro členy mysliveckého spolku, kteří se chtějí přehledně a v jednom dokumentu seznámit se svými právy, povinnostmi a organizací svého mysliveckého spolku, se tento způsob tvorby stanov jeví jako nejnepříjemnější. Při tvorbě stanov mysliveckého spolku je stále nutné mít na paměti, od kterého ustanovení OZ se odchýlit lze, od kterého nikoli a které ustanovení ZoM coby *lex specialis* k OZ se promítá do specifických práv a povinností mysliveckého spolku a jeho členů.

9 Komparace se zahraniční právní úpravou

V této části diplomové práce bude v základních bodech vymezena obecná německá a zvláštní bavorská právní úprava obdobných korporací, jakými jsou v české právní úpravě myslivecké spolky a honební společenstva. V základních bodech bude provedeno srovnání mezi českými a německými právníckými osobami zřízenými za účelem umožnění výkonu práva myslivosti, a to jak vlastníkům, tak i nevlastníkům honebních pozemků. Německá právní úprava byla vybrána zejména z důvodu obdobné středoevropské myslivecké kultury a bezprostředního sousedství Spolkové republiky Německo (dále jen „SRN“) s Českou republikou. Dalším důvodem výběru této země byla možnost konzultace německé právní úpravy s německým kolegou, Dipl.-Ing. v oboru lesnictví a myslivosti.

Německá právní úprava uvedené problematiky je obsažena v zákoně označeném *Bundesjagdgesetz* (dále jen „**BJagdG**“)⁴⁰⁶ a vztahuje se na území celé Spolkové republiky Německo. Každá spolková země SRN má možnost na svém území v oblasti myslivosti přijmout právní úpravu, která může *BJagdG* zpřesňovat, avšak nesmí mu odporovat. V případě Svobodného státu Bavorsko, se jedná o *Bayerisches Jagdgesetz* (dále jen „**BayJG**“).⁴⁰⁷

Mlsna a Černá ve své publikaci uvádějí, že „zemské právo [*BJagdG*] nesmí být v rozporu se spolkovým právem [*BayJG*]. Příklad kolize mezi právem zemským a právem spolkovým řeší čl. 31 Základního zákona⁴⁰⁸, který zakotvuje přednost spolkového práva před zemským.“⁴⁰⁹ Základní zákon umožňuje, aby byly některé otázky upraveny (i) výlučně legislativou na úrovni spolkových zemí, (ii) výlučně legislativou na úrovni celé SRN a (iii) na obou úrovních za použití výše uvedené zásady.⁴¹⁰ V ust. § 1 odst. 2 *BayJG* je zároveň mimo výše uvedeného ukotven vztah obou uvedených předpisů. Na území Svobodného státu Bavorsko je účinný jak *BJagdG*, tak *BayJG*.

⁴⁰⁶ *Bundesjagdgesetz*, ve znění pozdějších předpisů [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-im-internet.de/bjagd/>.

⁴⁰⁷ *Bayerisches Jagdgesetz*, ve znění pozdějších předpisů [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayJG?AspxAutoDetectCookieSupport=1>.

⁴⁰⁸ *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland*, ve znění pozdějších předpisů [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-im-internet.de/gg/BJNR000010949.html>.

⁴⁰⁹ MLSNA, P. a ČERNÁ, D. *Zásada loajality v ústavním řádu spolkové republiky Německo* s. 48 In: *Acta Universitatis Carolinae. Studia Territorialia*, Vol. 9, 2009, No 2. [online] 2009 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://stuter.fsv.cuni.cz/index.php/stuter/article/view/106/75>.

⁴¹⁰ Tamtéž, s. 34.

9.1 Bundesjagdgesetz

V SRN je právo myslivosti spojeno s vlastnictvím půdy.⁴¹¹ Honitby mohou být buď vlastní nebo společenstevní. Vlastník honebních pozemků, jejichž výměra je v souhrnu více než 75 ha, je oprávněn vykonávat právo myslivosti v rámci své vlastní honitby. Spolkové země si mohou minimální výměru stanovit vyšší.⁴¹² Vlastníci honebních pozemků, kteří tuto podmínku nespĺňují mohou být sdruzeni do honebního společenstva, prostřednictvím kterého mohou v rámci společenstevní honitby realizovat právo myslivosti.⁴¹³ Honební společenstvo má povahu veřejnoprávní korporace.⁴¹⁴

Členství v honebním společenstvu vzniká automaticky z titulu vlastnictví honebního pozemku, který spadá pod oblast společenstevní honitby. Vnitřní organizaci honebního společenstva mohou upravit stanovy.⁴¹⁵ Statutárním orgánem, který honební společenstvo zastupuje navenek, je honební výbor.⁴¹⁶ Honební výbor je volen shromážděním honebního společenstva, které je nejvyšším orgánem honebního společenstva. Shromáždění honebního společenstva je tvořeno všemi členy honebního společenstva – vlastníky honebních pozemků. Přijetí rozhodnutí shromáždění honebního společenstva je podmíněno souhlasem většiny jeho členů, kteří zároveň disponují většinou plochy společenstevní honitby. Honební společenstvo vede seznam svých členů, kdy u každého člena je uvedena výměra jeho honebních pozemků, a tudíž i počet jeho hlasů.⁴¹⁷ Zajímavostí je, že do roku 2012 bylo členství vlastníků honebních pozemků v honebním společenstvu povinné.⁴¹⁸

Honební společenstvo může právo myslivosti, resp. společenstevní honitbu propachtovat externím pachtýřům, propachtovat vlastním členům, nebo může vykonávat právo myslivosti v rámci své společenstevní honitby prostřednictvím

⁴¹¹ Srov. § 3 odst. 1 BJagdG.

⁴¹² Srov. § 4 a § 7 BJagdG.

⁴¹³ Srov. § 9 odst. 1 a § 8 odst. 5 BJagdG.

⁴¹⁴ *Jagdgenossenschaften und ihre Aufgaben im Jagdrechtssystem* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.praxis-agrar.de/pflanze/forst/jagdgenossenschaften-und-ihre-aufgaben/>.

⁴¹⁵ Tamtéž.

⁴¹⁶ Srov. § 9 odst. 2 BJagdG.

⁴¹⁷ *Jagdgenossenschaften und ihre Aufgaben im Jagdrechtssystem* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.praxis-agrar.de/pflanze/forst/jagdgenossenschaften-und-ihre-aufgaben/>.

⁴¹⁸ *Bejagungszwang und Pflichtmitgliedschaft in der Jagdgenossenschaft* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <http://www.wildtierportal.bayern.de/jagd/094816/index.php>.

svých členů samo.⁴¹⁹ Odpovědnost za škodu způsobenou zvěří na pozemcích vlastníků honebních pozemků v rámci společenstevní honitby nese honební společenstvo. Za uvedené škody ručí každý člen honebního společenstva v poměru podle výměry svých honebních pozemků.⁴²⁰ Odpovědnost za uvedené škody a povinnost tyto škody nahradit však může být smluvně převedena na pachtýře.⁴²¹

9.2 Bayerisches Jagdgesetz

BayJG se pohybuje v oblasti vymezené BJagdG, přičemž některé ustanovení BJagdG jsou ze strany BayJG rozšířeny. Odlišně od BJagdG je upravena minimální výměra vlastní honitby na 81,755 ha a 300 ha v horských vlastních honitbách.⁴²² Minimální velikost společenstevní honitby je 250 ha, v horských společenstevních honitbách pak 500 ha. Ve společenstevních honitbách může právo myslivosti vykonávat honební společenstvo, přičemž jeho členy tvoří vlastníci honebních pozemků. Orgán státní správy myslivosti může rozhodnout o rozdělení společenstevní honitby na několik samostatných honiteb, pokud o tom honební společenstvo rozhodne a pokud u každé z nich bude dodržena její minimální výměra.⁴²³ BayJG výslovně uvádí, že honební společenstvo je veřejnoprávní korporací a podléhá dohledu orgánu státní správy myslivosti.⁴²⁴

Nejvyšší orgán honebního společenstva, tvořen všemi jeho členy, je shromáždění. Shromáždění volí předsedu honebního výboru, ostatní členy honebního výboru a rozhoduje o otázkách, jakými jsou změna stanov, využití zisku nebo využití společenstevní honitby. Shromáždění přijímá rozhodnutí souhlasem většiny svých členů, kteří zároveň tvoří většinu výměry všech honebních pozemků. Předseda honebního výboru řídí činnost honebního společenstva a zároveň zastupuje honební společenstvo navenek ve věcech, o kterých bylo dříve řádně rozhodnuto.⁴²⁵ Členům honebního společenstva může

⁴¹⁹ Srov. § 10 BJagdG.

⁴²⁰ Srov. § 29 odst. 1 BJagdG.

⁴²¹ *Jagdgenossenschaften und ihre Aufgaben im Jagdrechtssystem* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.praxis-agrar.de/pflanze/forst/jagdgenossenschaften-und-ihre-aufgaben/>.

⁴²² Srov. § 8 odst. 1 BayJG.

⁴²³ Srov. § 10 odst. 1 a 4 BayJG.

⁴²⁴ Srov. § 11 odst. 1 BayJG.

⁴²⁵ *Jagdnutzung und Jagdreviere* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <http://www.waldbesitzer-portal.bayern.de/053425/index.php>.

být stanovami uložena poplatková povinnost.⁴²⁶ Obsah stanov musí splňovat minimální požadavky stanovené vyhláškou příslušného ministerstva a přijaté stanovy musí orgán státní správy myslivosti odsouhlasit.⁴²⁷

Shodně s BJagdG může být společenstevní honitba, resp. právo myslivosti propachtováno nebo vykonáváno na vlastní účet honebního společenstva. Minimální doba trvání smlouvy o pachtu je pro honitby malých výměr 9 let a pro honitby velkých výměr 12 let.⁴²⁸

9.3 Srovnání s českou právní úpravou

Základní mechanismy honebního společenstva v německé a bavorské právní úpravě jsou obdobné, jako v české právní úpravě, nicméně jsou patrné jisté odchylky.

Přírodní podmínky a území v České republice není tak různorodé jako v případě SRN (neexistence vysokohorských nebo pobřežních oblastí), není proto až tolik nutné uzpůsobovat pro každou územní oblast např. výměru honitby. Požadavky na minimální výměru německé a bavorské honitby jsou od české právní úpravy rozdílné. Shodně je s českou právní úpravou umožněno vlastníkům honebních pozemků malých výměr prostřednictvím korporace – honebního společenstva realizovat právo myslivosti a myslivost samotnou.

Nejvýznamnější rozdíl mezi právními úpravami spočívá podle autora práce ve faktu, že oproti české právní úpravě má německé a bavorské honební společenstvo povahu veřejnoprávní korporace. Ze strany státu je tím dán mnohem větší důraz na nezbytnost jeho existence, o čemž svědčí i až donedávna povinné členství v honebním společenstvu, kdy stát stavěl veřejný zájem na výkonu práva myslivosti nad vlastnické právo, které bylo tímto omezeno. Možné úskalí této právní úpravy tví však ve skutečnosti, že německé ani bavorské honební společenstvo nemá povahu spolku ve smyslu občanského zákoníku, a tudíž mohou být upozaděny některé elementární zásady spolkového práva (např. zásada dobrovolnosti, zásada autonomie vůle a spolkové samosprávy).

⁴²⁶ Srov. § 11 odst. 3 BayJG.

⁴²⁷ *Jagdnutzung und Jagdreviere* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <http://www.waldbesitzer-portal.bayern.de/053425/index.php>.

⁴²⁸ Tamtéž.

Organizace honebního společenstva, rozhodování nejvyššího orgánu nebo váhy hlasů členů honebního společenstva jsou shodné s českou právní úpravou obsaženou v ZoM. Jeví se, že obligatorním orgánem německého honebního společenstva je honební výbor, který u českého honebního společenstva, má-li méně než deset členů, může absentovat. V bavorské právní úpravě je rovněž nejasné postavení předsedy honebního výboru v zastupování honebního společenstva navenek. Jeví se, že vůle je tvořena rozhodnutím orgánu honebního společenstva a předseda honebního výboru pouze vytvořenou vůli vyjadřuje navenek.

Další významný rozdíl, oproti české právní úpravě obsažené v ZoM, tkví ve skutečnosti, že bavorské honební společenstvo odpovídá vlastníkově honebních pozemků pouze za škody způsobené zvěří. ZoM⁴²⁹ však českému honebnímu společenstvu zakládá odpovědnost za škody způsobené zvěří a za škody způsobené při provozování myslivosti. V tomto je německá, resp. bavorská právní úprava k honebnímu společenstvu a jeho členům benevolentnější. Přenesení odpovědnosti za škody z honebního společenstva na pachtýře honitby není v případě českého honebního společenstva založeno smlouvou, nýbrž vyplývá přímo ze ZoM, v tom je německá, resp. bavorská právní úprava odlišná.⁴³⁰

Shodně s českou právní úpravou a s pátou částí této diplomové práce, titulem, kterým německé, resp. bavorské honební společenstvo přenechává právo myslivosti, resp. honitbu, je smlouva o pachtu ve smyslu OZ. Doba jejího sjednání je však oproti ZoM⁴³¹ rozdílná. Požadavky na pachtýře (tedy na subjekt, který uzavře smlouvu o pachtu společenstevní honitby a stane se tak uživatelem společenstevní honitby) nejsou v BJagdG ani v BayJG uvedeny. Úprava korporace obdobné českému mysliveckému spolku v těchto zákonech chybí. Na jednu stranu je tím dána větší svoboda rozhodování vlastníků honebních pozemků, jaké osobě společenstevní honitbu propachtují, na stranu druhou však vlivem nespécifikovaných povinností takového uživatele společenstevní honitby může hrozit např. horší hospodaření se zvěří, nebo častější spory vzniklé v souvislosti s omezením vlastnického práva ve prospěch výkonu práva myslivosti.

⁴²⁹ Srov. § 52 odst. 1 písm. a) a b) ZoM.

⁴³⁰ Tamtéž.

⁴³¹ Smlouva o nájmu musí být uzavřena na dobu 10 let. Srov. § 33 odst. 1 ZoM.

Závěr

Cílem této diplomové práce bylo obsáhnout a analyzovat základní právní rámec honebních společenstev a mysliveckých spolků. Zároveň se zaměřením na jejich právní jednání bylo cílem obsáhnout vztah, do kterého tyto korporace vzájemně vstupují. Diplomová práce byla za tímto účelem rozdělena do devíti dílčích částí, ve kterých bylo na problematiku nahlíženo z různých úhlů. V úvodní části byly uvedeny a popsány elementární a pro práci významné pojmy, jakými jsou spolek, myslivecký spolek, honební společenstvo a další specifické myslivecké instituty. Zároveň byly uvedeny vztahy mezi těmito pojmy.

Ve druhé části práce byl uveden spletitý vývoj právní úpravy spolků a svobodného sdružování se v nich, dále pak právní vývoj myslivosti, resp. honebních společenstev a mysliveckých spolků. Na pozadí historického vývoje (nejen) českého státu bylo poukázáno na skutečnost, že bez korporací, jakými jsou spolky a konkrétně honební společenstva, by výkon práva myslivosti drobných vlastníků honebních pozemků nebyl vůbec možný. Současná podoba myslivosti je důsledkem historického vývoje jednak (i) práva každé osoby svobodně se sdružovat a jednak (ii) práva každé osoby vlastnit honební pozemky, přičemž obojí nebylo vždy samozřejmostí. Bylo poukázáno, že potřeba sdružovat se vznikala jednak (i) v souvislosti se samotným výkonem práva myslivosti a jednak (ii) v souvislosti se sjednocováním myslivosti coby činnosti a jednotného vlivu myslivců na úpravu legislativy.

Obsahem třetí části diplomové práce byl popis obecné právní úpravy spolků, zredukovaný o některé instituty. Nebyla zde uvedena zejména ustanovení týkající se pobočných spolků a přeměny spolků. Vzhledem k tomu, že se právní úprava spolků podle OZ aplikuje jak na myslivecké spolky, tak podpůrně (minimálně alespoň v rozsahu právních zásad) na honební společenstva, byl ve třetí části práce popsán vznik, zánik, organizace a problematika členství obecného spolku se zaměřením na praktické otázky spolkového života. Zároveň byly uvedeny odlišnosti, ve kterých se právní úprava mysliveckého spolku vlivem zvláštních ustanoveních ZoM odchyloje od právní úpravy spolku podle OZ. Nejzásadnější odchylka byla shledána v povinnosti členů mysliveckého spolku ručit společně a nerozdílně za dluhy mysliveckého spolku. Jedná se především o nesplněné závazky mysliveckého spolku k náhradě škod způsobených zvěří

nebo provozováním myslivosti na honebních pozemcích v honitbě, kterou myslivecký spolek užívá.

Ve čtvrté části diplomové práce byla posouzena povaha honebního společenstva, přičemž byla uvedena argumentace, proč nahlížet na honební společenstvo spíše jako na spolek svého druhu nežli jako na svébytnou korporaci. Shodně jako u předchozí části byl popsán vznik, zánik, organizace, problematika členství a majetku honebního společenstva se zaměřením na praktické otázky. Ač je na honební společenstvo nahlíženo jako na spolek a některé instituty jsou se spolkovou právní úpravou podobné, honební společenstvo je právně upraveno veřejnoprávním předpisem, jehož většina norem je kogentních.

V další části práce byl popsán elementární vztah mezi mysliveckým spolkem a honebním společenstvem. Jedná se o případ, kdy dochází k odloučení výkonu práva myslivosti od vlastnictví honebních pozemků. V obsahu kapitoly bylo argumentováno, proč je přenechání práva myslivosti spíše pachtem nežli nájmem a byly uvedeny podmínky, které ZoM ohledně takové smlouvy ukládá.

V obsahu šesté části práce bylo pojednáno o stanovách mysliveckých spolků a honebních společenstev, přičemž byly uváděny jejich obligatorní, fakultativní a doporučené náležitosti. Bylo zjištěno, že jak OZ, tak ZoM umožňují, aby stanovy obou korporací obsahovaly jen velmi málo obligatorních náležitostí. Výrazný rozdíl mezi těmito korporacemi byl však spatřován ve skutečnosti, že OZ ve svých ustanoveních o spolcích uvádí velké množství dispozitivních norem, od kterých je sice možné se ve stanovách odchýlit, nebude-li ve stanovách mysliveckého spolku uvedeno jinak, bude postupováno podle úpravy OZ. Rozdílně je tomu u honebních společenstev, kdy ZoM sice určité množství dispozitivních norem obsahuje, většinou však ohledně úpravy určité otázky mlčí. Honebním společenstvům pak nezbyvá nic jiného (a je jim odbornou literaturou rovněž doporučováno), než aby velké množství těchto určitých, v praxi často používaných otázek, ve svých stanovách upravily samy.

V další části práce byla uvedena problematika právního jednání, a to jak za myslivecké spolky, tak za honební společenstva. U každé korporace byl uveden orgán oprávněný za ni jednat, jeho působnost, požadavky členy, které takový orgán tvoří, zásady, podle kterých musejí členové statutárního orgánu postupovat a důsledky porušení povinností členů statutárního orgánu.

V osmé části diplomové práce byla provedena a popsána analýza stanov vybraných mysliveckých spolků. Mimo jiné bylo zjištěno, že do stanov současných mysliveckých spolků je přebíráno množství jak kogentních, tak dispozitivních ustanovení OZ shodných s textem OZ. V několika analyzovaných stanovách pak byla použita neúčinná proklamace o neručení členů mysliveckého spolku za dluhy spolku, kdy autor stanov pravděpodobně opomněl aplikovat zvláštní úpravu obsaženou v ZoM.

V poslední části diplomové práce byla srovnávána česká a německá, resp. bavorská právní úprava honebních společenstev a mysliveckých spolků. Z komparace bylo mimo jiné zjištěno, že myslivecký spolek není v německých právních předpisech obdobných ZoM vůbec upraven, a naopak honební společenstvo je v zásadních mechanismech upraveno obdobně. Na rozdíl od českého honebního společenstva však není na bavorské honební společenstvo nahlíženo jako na spolek, čímž jsou pravděpodobně vyloučeny některé zásady spolkového práva.

Práci lze uzavřít tvrzením, že díky poměrně podrobné právní úpravě spolků v OZ je funkčnost mysliveckého spolku jako korporace zaručena téměř v každém případě. Opakem je tomu u honebního společenstva, obzvláště pak v případě, kdy honební společenstvo vykonává právo myslivosti samo a vystupuje jako uživatel honitby. Důvodem je strohá úprava této korporace ze strany ZoM, případně absence odkazu v ZoM na subsidiární použití OZ. Zejména na obsah stanov a stejně tak na jejich tvůrce jsou v tomto světle kladeny vyšší a odbornější nároky, než je tomu u stanov mysliveckých spolků. V takovém případě se autor práce domnívá, že je vhodné, aby byly stanovy honebního společenstva vyhotoveny nebo alespoň zkontrolovány odborníkem, který minimalizuje možnost nefunkčnosti vnitřních i vnějších procesů této korporace a případných soudních sporů z této nefunkčnosti vyplývajících.

Summary

This thesis aimed to describe and analyze the basic legal framework of hunting societies and gamekeepers associations with a focus on their legal behavior to describe the relationship into which they enter with each other. The diploma thesis was divided into nine parts. The introductory part introduced and described elementary and important terms for the work, such as association, gamekeepers association, hunting society, and other specific hunting institutions. This chapter also states the relations among these terms.

The second part of the thesis describes the complicated development of the legal regulation of associations and the free association within them, as well as the legal development of hunting, hunting societies, and gamekeepers associations. Against the background of the historical development of the Czech state (and several others) the chapter demonstrated that without corporations such as associations and hunting societies the exercise of the hunting rights of small owners of hunting grounds would not be possible at all. The present form of hunting is a consequence of the historical development of (i) the right of each person to freely associate and (ii) the right of each person to own hunting grounds, both of which have not always been commonplace. It was pointed out that the need to associate started (i) in connection with the actual exercise of the right of hunting and (ii) in connection with the unification of hunting as an activity and a cohesive influence of hunters on the regulation.

The content of the third part of the thesis delineates the issue of general legal regulations of associations reduced by some institutes, especially branch associations, and the transformation of associations. Regarding the legal regulation of associations according to the Czech Civil Code (89/2012 Sb.) applies both to gamekeepers associations, and in support to hunting societies (at least to the extent of legal principles), the third part also describes the establishment, termination, organization, and the issues of membership of the general association with a focus on practical tasks in the life of the association. This chapter describes the differences of the legal regulation of the gamekeepers association from the legal regulation of the association in general as stated in the Czech Civil Code, which appeared due to the special provisions of the Czech Law on hunting (449/2001 Sb.). The biggest difference was found in the obligation of

members of the gamekeepers association to guarantee jointly and severally the debts of the gamekeepers association. These are the unfulfilled obligations of the gamekeepers association to compensate for the damage caused by game or hunting on hunting grounds in the hunting area used by the gamekeepers association.

In the fourth part of the thesis, the legal nature of the hunting society was evaluated and arguments were given, why the hunting society should be viewed as an association of its kind rather than as a distinctive corporation. As in the previous part, the establishment, termination, organization, membership, and property of the hunting society were described, focusing on practical issues. Although the hunting society is viewed as an association and some institutes are similar to the legislation of association, the hunting society is regulated by a public law regulation.

In the next part of the thesis, the elementary relationship between the gamekeepers association and the hunting society was described. In this relationship, the exercise of hunting rights is separated from the ownership of hunting grounds. The content of the chapter argued why the ceding of the right of hunting is more a tenancy than a lease, and the conditions imposed by the Czech Law on hunting on such a contract were listed.

The sixth part of the work deals with the statutes of gamekeepers associations and hunting societies, while their obligatory, optional and recommended provisions were stated. It has been found that both Czech Civil Code and Czech Law on hunting allow very few obligatory provisions to be included in the articles of statutes of both corporations. However, a significant difference between these corporations was seen in the fact that the Czech Civil Code in its provisions on associations stated a large number of non-mandatory norms. Although it is possible to deviate from these provisions in the statutes, if the gamekeepers association does not regulate these issues in its statutes, the provisions of the Czech Civil Code will be used. The situation is different for hunting societies where the Czech Law on hunting contains a certain amount of non-mandatory norms, but mostly it stays silent on the regulation of many particular issues. There is no other option for the hunting societies than to state a

large number of these specific, frequently used issues in their statutes (and they are also advised to do so by the literature).

The next part of the thesis included the issue of legal action, both for gamekeepers associations and hunting societies. For each corporation, the body authorized to act for it, the scope of the statutory body, the requirements for members of the statutory body, the principles that the members of the statutory body must follow, and the consequences of the breach of the duties of the members of the statutory body.

The eighth part of the thesis contains an analysis of the statutes of selected gamekeepers associations. Among other things, it was found that several mandatory and non-mandatory provisions of the Czech Civil Code were incorporated into the statutes of the gamekeepers association in the exact same wording as stated in the Czech Civil Code. In several analyzed statutes some ineffective proclamation of a non-guarantee of the members of the gamekeepers association for the debts of the association were used, where the author of the statutes probably failed to apply the special regulation contained in the Czech Law on hunting.

In the last part of this work the Czech and the German or more precisely the Bavarian legislation on hunting societies and gamekeepers associations was compared. The comparison found, inter alia, that the gamekeepers association is not regulated in the German legislation similar to Czech Law on hunting at all, on the other hand the hunting societies were regulated similarly in fundamental mechanisms. Unlike the Czech hunting societies, the Bavarian hunting societies are not seen as associations, which probably excludes some principles of association law according to the Czech Civil Code.

The work can be concluded by claiming that due to the detailed legal regulation of the associations in the Czech Civil Code, the functionality of the gamekeepers association is almost always guaranteed. The opposite is true in the case of the hunting societies, especially when the hunting societies exercise the right of hunting itself. This is due to the austere modification of the hunting community by the Czech Law on hunting or the absence of a reference in the Czech Law on hunting to subsidiary use of the Czech Civil Code. In this light, the authors of the statutes are subject to higher and more professional demands than

the authors of the statutes of gamekeepers associations. In such a case, the author of this thesis considers that it is appropriate that the statutes of the hunting societies should be drawn up or at least consulted by an expert who minimizes the possibility of malfunctioning of internal and external processes of this corporation and possible litigation resulting from this malfunctioning.

Seznam použitých zdrojů

Monografie, komentáře, učebnice

1. ČECHURA, V. a kol. *Myslivost a právo*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství ORAC, s.r.o., 2000. 215 s. ISBN 80-86199-12-6.
2. DĚDIČ, J. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, 416 s. 978-80-7400-285-4.
3. DOBROZEMSKÝ, V. a STEJSKAL, J. *Nevýdělečné organizace v teorii*. 2., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 408 s. ISBN 978-80-7552-103-3.
4. DVOŘÁK, J., ŠVESTKA, J., ZUKLÍNOVÁ, M. a kol. *Občanské právo hmotné. Svazek 1. Díl první: Obecná část*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, 432 s. ISBN 978-80-7478-326-5.
5. ELIÁŠ, K., a kol. *Občanské právo pro každého. Pohledem (nejen) tvůrců nového občanského zákoníku*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 316 s. ISBN 978-80-7478-013-4.
6. HÁJKOVÁ, A. a kol. *Spolky a spolkové právo*. Praha: C. H. Beck, 2015, 176 s. ISBN 978-80-7400-523-7.
7. HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. Beckovy odborné slovníky. ISBN 978-80-7400-059-1.
8. HRIB, M., *Vybrané pojmy z právních předpisů k myslivosti*, 2. upravené vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, 2018, 71 s. ISBN 978-80-213-2915-7.
9. HULMÁK, M. a kol.: *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014)*. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 2080 s. ISBN 978-80-7400-287-8.
10. KADLECOVÁ, M. a kol. *Dokumenty z dějin státu a práva na území ČSSR do roku 1938*. Brno 1983, 196 s.
11. KINDL, M., ERTL, Z., FORMANOVÁ, N., KINDL, T., ŠÍMA, A. *Úskali spolkového práva*. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2017, s. 395. ISBN 978-80-7380-642-2.

12. LAVICKÝ, P. a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654)*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014, s. 2400. ISBN 978-80-7400-529-9.
13. MATES, P., KADLECOVÁ, M. *Vybrané dokumenty z dějin státu a práva na území ČSSR (1627-1939)*. Vyd. 1. Brno: Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, 1979. 156 s.
14. NOŽIČKA, J., *Přehled vývoje našich lesů*, Státní zemědělské nakladatelství Praha 1957, 459 s.
15. OCHRANA, F. *Metodologie, metody a metodika vědeckého výzkumu*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2019. s. 145. ISBN 978-80-246-4200-0.
16. PETR, B. a kol. *Schwarzenberské lovecké bratrstvo na Hluboké, Třeboni a Drahonicích: myslivecké bratrstvo sv. Eustacha v Hluboké nad Vltavou*, Vyd. 1. Praha: Havlíček Brain Team, 2013. 148 s. ISBN 978-80-87109-32-8.
17. PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015. s. 277. ISBN 978-80-7478-781-2.
18. PETROV, J., VÝTISK, M., BERAN, V. a kol. *Občanský zákoník. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 3053. ISBN 978-80-7400-653-1.
19. POLIŠENSKÝ, J. *Minulost našeho státu v dokumentech*. 1. vyd. Praha: Svoboda, 1971. 333 s.
20. RONOVSKÁ, K. *Spolkové a nadační právo*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2008. 109 s. ISBN 978-80-2104-512-5.
21. RONOVSKÁ, K. a kol. *Nové spolkové právo v otázkách a odpovědích*. Praha: Leges, 2014. s. 256 Praktik. ISBN 978-80-7502-020-8.
22. SPÁČIL, J. a kol. *Občanský zákoník III. Věcná práva (976-1474)*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. 1258 s. ISBN 978-80-7400-499-5.
23. SVEJKOVSKÝ, J. a kol. *Právnícké osoby v novém občanském zákoníku: komentář: (§ 118-418)*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 522. ISBN 978-80-7400-445-2.

24. ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, T., FIALA, J. a kol. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 1736. ISBN 978-80-7478-370-8.

Odborné články

25. BRIM, L. *Omezená právní osobnost pobočného spolku a její důsledky*. Časopis pro právní vědu a praxi. 2/2019, XXVII, s. 211-226.
26. KOSTÍK, R., *Členství v honebním společenstvu*. První fórum, č. 1/2009, s. 28.
27. KŠICA, J. *Občanský zákoník a myslivecká sdružení*. *Myslivost*. 2014, roč. 62, č. 4, s. 10. ISSN 0323-214X. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2014/Duben---2014/Obcansky-zakonik-a-myslivecka-sdruzeni>.
28. MAXA, H. *Právo myslivosti v kontextu § 32 odst. 2 a 6 MyslZ*. Právní rozhledy. 2017, č. 7, s. 244-249.
29. ONDRÝSEK, R. *K diskutovaným ustanovením zákona o myslivosti*. *Myslivost*. 2017, roč. 65, č. 6, s. 22-24. ISSN 0323-214X. Dostupné z: <https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2017/Cerven-2017/K-diskutovanym-ustanovenim-zakona-o-myslivosti>.
30. PETR, B. *Právo myslivosti a jeho místo v systému věcných práv*. Právní rozhledy, 2001, č. 6.
31. TELEČEK, I. *Zásady nového spolkového práva*. Právní rozhledy. 2013, č. 22, s. 763-766.
32. ZECHOVSKÝ, J. *Rozhodčí komise spolku v české právní úpravě a praxi*. Časopis pro právní vědu a praxi. 2018, č. 1, s. 169-180.
33. MLSNA, P. a ČERNÁ, D. *Zásada loajality v ústavním řádu spolkové republiky Německo* s. 48 In: *Acta Universitatis Carolinae. Studia Territorialia*, Vol. 9, 2009, No 2. [online]. Praha: Univerzita Karlova, 2009 [cit. 2020-03-11]. ISSN 2336-3231. Dostupné z: <https://stuter.fsv.cuni.cz/index.php/stuter/article/view/106/75>.

Judikatura

34. Nález Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 74/2004.
35. Nález Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 34/03.
36. Nález Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 90/06.
37. Nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2007 sp. zn. Pl. ÚS 3/06-1.
38. Usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 4. 2007 sp. zn. I. ÚS 756/07.
39. Nález Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2009 sp. zn. I. ÚS 104/06-1.
40. Nález Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2011 sp. zn. I. ÚS 3486/2010.
41. Usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2013 sp. zn. II. ÚS 1820/2011.
42. Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Schneiderová proti Lucembursku sp. zn. 2113/2004, zveřejněn pod p.č. 411/2007.
43. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 1998 sp. zn. 3 Cdon 1177/96.
44. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2002 sp. zn. 22 Cdo 3006/2000.
45. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2005 sp. zn. 28 Cdo 2773/2014.
46. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005 sp. zn. 29 Odo 149/2005.
47. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2007 sp. zn. 28 Cdo 2026/2006.
48. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 7. 2007 sp. zn. 28 Cdo 364/2005.
49. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 8. 2007 sp. zn. 28 Cdo 514/2005.
50. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 1. 2010 sp. zn. 21 Cdo 1861/2008.
51. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2010 sp. zn. 4899/2009.
52. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 10. 2010 sp. zn. 28 Cdo 2533/2010.
53. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2013 sp. zn. 28 Cdo 3692/2012.
54. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 10. 2013 sp. zn. 28 Cdo 871/2013.
55. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 10. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5299/2014.
56. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2018 sp. zn. 27 Cdo 96/2018.
57. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007 sp. zn. 9 As 19/2007-63.

58. Rozsudek NSS ze dne 2. 10. 2008 sp. zn. 3 Aps 5/2008-282.
59. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014 sp. zn. 6 AS 226/2014-29
60. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2017, sp. zn. 7 Cmo 354/2016.
61. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 5. 2015 sp. zn. 7 Co 549/2015.

Právní předpisy

62. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
63. Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky.
64. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.
65. Stadionova ústava (březnová) 4. 3. 1849.
66. Pillersdorfova ústava (dubnová) 25. 4. 1848.
67. Říšský zákon č. 54/1849 Ř. z.
68. Zákon č. 49/1866 čes.z.z., honební zákon pro Čechy.
69. Zákon č. 134/1867 Ř. z., o právě spolčovacím.
70. Zákon č. 225/1947 Sb. o myslivosti.
71. Zákon č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních.
72. Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti.
73. Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
74. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
75. Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

76. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
77. Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů.
78. Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.
79. Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
80. Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).
81. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
82. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
83. Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.
84. Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů.
85. Vládní nařízení č. 127/1941 Sb., o myslivosti.
86. Nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích, ve znění pozdějších předpisů.
87. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 323/2013 Sb., o náležitostech formulářů na podávání návrhů na zápis, změnu nebo výmaz údajů do veřejného rejstříku právnických a fyzických osob, evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích a o podrobnostech týkajících se způsobu dálkového přístupu k údajům v evidenci skutečných majitelů a některým údajům v evidenci svěřenských fondů a o zrušení některých vyhlášek, ve znění pozdějších předpisů.

88. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb., o Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.
89. Vláda: Důvodová zpráva k zákonu č. 449/2001 Sb., o myslivosti, č. 449/2001 Dz.

Internetové zdroje

90. *Historie Českomoravské myslivecké jednoty* [online] 2019 [cit. 2019-11-27]. Dostupné z: <https://www.cmmj.cz/historie-cmmj>.
91. *Stanovy ČMMJ* [online]. 2020 [cit. 2020-02-24]. Dostupné z: <https://www.cmmj.cz/stanovy>.
92. *Veřejný rejstřík a Sbirka listin* [online]. 2020 [cit. 2020-03-10]. Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik>.
93. *Bundesjagdgesetz, ve znění pozdějších předpisů* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-im-internet.de/bjagd/>.
94. *Bayerisches Jagdgesetz, ve znění pozdějších předpisů* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayJG?AspxAutoDetectCookieSupport=1>.
95. *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland, ve znění pozdějších předpisů* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.gesetze-im-internet.de/gg/BJNR000010949.html>.
96. *Jagdgenossenschaften und ihre Aufgaben im Jagdrechtssystem* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.praxis-agrar.de/pflanze/forst/jagdgenossenschaften-und-ihre-aufgaben/>.
97. *Bejagungszwang und Pflichtmitgliedschaft in der Jagdgenossenschaft* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <http://www.wildtierportal.bayern.de/jagd/094816/index.php>.
98. *Jagdnutzung und Jagdreviere* [online]. 2020 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <http://www.waldbesitzer-portal.bayern.de/053425/index.php>.

Seznam příloh

Příloha č. 1 – souhrnná tabulka s údaji o obsahu stanov mysliveckých spolků

Statutární orgán (dále jen Sto)												Kontrolní orgán							
název org	kollektivní	členové z řad členů spolku	člen VO	voli NO	kooptace?	funkční období	počet členů	usnášení-schopnost	přijetí rozhodnutí	primárně Jednánavenek	per rollam?	zřízena	název	členem pouze člen spolku	voli NO	kooptace?	funkční období	počet členů	omezení
předseda	ne	ano	ano	ano	ne	5 let	1	-	-	sám	ne	ano	revizní komise	ne	ano	ne	5 let	3	pouze svéprávná FO, neslučitelnost členství s funkcí člena výboru a likvidátora
výbor	ano - předseda, místopředseda, mysl. Hospodář	ne	-	ano	ne	neupraveno (5 let)	3	většina členů	nadpoloviční většina	předseda STO	ne	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	neupraveno (5 let)	3	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže nebo osob jim blízkých
výbor	ano	ano	-	ano	ne	5 let	neurčitý lichý počet	většina členů	většina čl	dva členové statutárního org. předseda/místopředseda a další člen výboru	ne	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	5 let	3 a více	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže, mysliveckého hospodáře, nebo osob jim blízkých likvidátor
výbor	ano	ne	-	ano	ano	5 let	9	většina členů	většina čl	předseda STO	ano	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	5 let	3 a více	ne
výbor	ano	ano	-	ano	ne	5 let	5	neupraveno (většina členů)	většina čl	dva členové statutárního org.	ne	ano	kontrolní komise	ano	ano	ne	neupraveno (5 let)	3	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže, mysliveckého hospodáře, nebo osob jim blízkých likvidátor
předsednictvo	ano	ne	-	ano	ano	5 let	3	většina členů	většina čl	předseda STO	ne	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	5 let	3	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže nebo osob jim blízkých
výbor	ano	ne	-	ano	ne	10 let	3	alespoň polovina členů	většina čl	předseda STO	ne	ne	-	-	-	-	-	-	-
výbor	ano	ne	-	ano	ano	5 let	5	alespoň polovina členů	většina čl	předseda STO	ano	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	5 let	3 a více	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže nebo osob jim blízkých
výbor	ano	ano	-	ano	ne	neupraveno (5 let)	5	alespoň polovina členů	většina čl	neupraveno (každý člen STO)	ne	ano	kontrolní komise	ne	ano	ne	neupraveno (5 let)	3	neslučitelnost funkce člena výboru, myslivecké stráže, mysliveckého hospodáře, nebo osob jim blízkých
předseda	ne	ne	-	ano	ne	10 let	1	-	-	předseda STO	ne	ne	-	-	-	-	-	-	-

Členství															Další org		Ostatní ustanovení stanov			
omezení v přijetí	jaké omezení	jaké upřesnění	čkatelská lhůta	rozhoduje o přijetí	druhy členství	omezení přechodu na právního nástupce	seznam členů	ust. o neručení člena za dluhy spolku	jiné sankce než vyloučení	jaké jiné sankce	kdo ukládá	odvolání?	k jakému orgánu	rozhoduje o vyloučení	kdo přezkoumává	odkaz na provozní řád	vedlejší činnost	zdroje příjmů	do stanov převzaty zákonné kogentní ust?	
ne	-	-	ne	NO	ne	ne	ano	ne	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře	STO	ano	NO	na návrh výboru NO	kontrolní komise	ne	ano	výroba, obchod a služby uvedené v příl. 1 a 3 ŽŽ; provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a podobných akcí	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	občan ČR, starší 18 let, vlastní platný lovecký lístek, zbrojní průkaz a je pojištěn	rodinný příslušník člena, občan obce, vlastník pozemku, vlastník loveckého psa	ano - 1 rok	NO	ano	ano	ano	ano	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře; dočasné omezení využití výsledků hospodaření; snížení podílu na vyloučení hospodaření	STO	ne	-	NO	kontrolní komise	ne	ano	hostinská činnost; prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin; výroba, obchod a služby uvedené v příl. 1 a 3 ŽŽ; služby pro zemědělství, zahradnictví, rybníkářství, lesnictví a myslivost.	členské podíly; roční členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; výnosy z vedlejší činnosti; dary, granty, dotace; dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 15 let	ne	ne	NO	ne	ne	ano	ano	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ano	NO	na návrh výboru NO	kontrolní komise	ne	ano	nespecifikováno	Vstupní poplatky členů; roční členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; výnosy z činnosti spolku; dary, granty, dotace; dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 15 let	ne	ne	NO	ne	ano	ano	ne	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ano	NO	STO	NO	ne	ano	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba, plně svéprávná	ne	ano - 1 rok	NO	ne	ne	ano	ne	ne	-	-	-	-	STO	NO	ne	ano	prodej zvěřiny; pronájem vlastních nemovitostí	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; příjmy z vedlejší činnosti; dary, granty dotace pokud schválí výbor a potvrdí NO; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 18 let	ne	ne	NO	ne	ano	ano	ne	ano	výtka; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ne	-	STO	NO	ne	ano	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 15 let	ne	ne	NO	ne	ano	ano	ne	ano	výtka; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ne	-	STO	NO	ne	ne	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 18 let	ne	ne	NO	ne	ano	ano	ne	ano	výtka; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ne	-	STO	NO	ne	ne	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 15 let	ne	ne	NO	ne	ne	ano	ano	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	STO	ano	NO	NO	kontrolní komise	ne	ano	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano
ano	fyzická osoba starší 15 let	ne	ne	NO	ne	ano	ano	ano	ano	výtka; dočasné omezení lovu zvěře; dočasné omezení využití výsledků hospodaření	NO	ne	-	NO	-	ne	ano	nespecifikováno	vstupní příspěvky členů; členské příspěvky; výnosy z mysliveckého hospodaření; dary, granty dotace; hmotný a nehmotný majetek	ano